Regeringens proposition 2026/27:21

Lättnader i kraven på hållbarhetsrapportering

Prop. 2026/27:21

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 19 november 2026

Ulf Kristersson

Gunnar Strömmer
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen lämnas förslag på lättnader i kraven på företagens hållbarhetsrapportering. Det föreslås högre gränsvärden för när vissa företag ska vara skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport, vilket innebär att färre företag kommer att vara skyldiga att hållbarhetsrapportera.

Det föreslås också en ny lag som reglerar vissa företags rätt att vägra att lämna ut information som andra företag begär för sin hållbarhetsrapportering.

Ändringarna genomför EU:s ändringsdirektiv om lättnader i kraven på företagens hållbarhetsrapportering.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 19 mars 2027.

Innehållsförteckning

1 Förslag till riksdagsbeslut 4

2 Lagtext 5
- 2.1 Förslag till lag om hållbarhetsinformation från skyddade företag i ett rapporterande företags värdekedja 5
- 2.2 Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554) 7
- 2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag 18
- 2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag 21
- 2.5 Förslag till lag om ändring i revisorslagen (2001:883) 24

3 Ärendet och dess beredning 27

4 Ändringsdirektivets genomförande 27
- 4.1 EU:s översyn av reglerna om hållbarhetsrapportering 27
- 4.2 En höjning av gränsvärdena för rapporteringsskyldigheten 29
- 4.3 Ett större undantag för dotterföretag 34
- 4.4 Hållbarhetsrapportering när en koncerns sammansättning ändras 34
- 4.5 Ett undantag för finansiella holdingföretag 36
- 4.6 En lättnad för vissa företag från tredjeland 38
- 4.7 Nya regler om rapportering om värdekedjan 39
- 4.8 Ett utökat skydd för känslig information 42
- 4.9 Kompetenskrav för den huvudansvariga för granskning av hållbarhetsrapporter 45
- 4.10 Undantag för revisorer från tredjeland 46

5 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser 48

6 Konsekvenser 51

7 Författningskommentar 55
- 7.1 Förslaget till lag om hållbarhetsinformation från skyddade företag i ett rapporterande företags värdekedja 55
- 7.2 Förslaget till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554) 60
- 7.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag 71
- 7.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag 73
- 7.5 Förslaget till lag om ändring i revisorslagen (2001:883) 74

Bilaga 1 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 77

Bilaga 2 Sammanfattning av delbetänkandet Lättnader i kraven på hållbarhetsrapportering (SOU 2026:27).....112

Bilaga 3 Delbetänkandets lagförslag.....115

Bilaga 4 Förteckning över remissinstanserna 131

Bilaga 5 Lagrådsremissens lagförslag..... 132

Bilaga 6 Lagrådets yttrande 153

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 19 november 2026.....154

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om hållbarhetsinformation från skyddade företag i ett rapporterande företags värdekedja.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554).
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i revisorslagen (2001:883).

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om hållbarhetsinformation från skyddade företag i ett rapporterande företags värdekedja

Härigenom föreskrivs[1] följande.

Lagens tillämplighet

1 § Denna lag är tillämplig vid ett företags begäran om sådan information om företagets värdekedja som avses i 6 kap. 12 d § årsredovisningslagen (1995:1554).

Uttryck i lagen

2 § I denna lag avses med

1. *rapporterande företag*: ett företag som är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport enligt 6 kap. 10 § årsredovisningslagen (1995:1554) eller en hållbarhetsrapport för en koncern enligt 7 kap. 31 a § samma lag,
2. *skyddat företag*: ett företag som ingår i ett rapporterande företags värdekedja och som under det senaste räkenskapsåret som en årsredovisning har upprättats för, har haft ett medelantal om högst 1 000 anställda,
3. *frivilliga standarder*: de standarder för frivillig hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29ca i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG.

Information utöver frivilliga standarder

3 § Om ett rapporterande företag begär information från ett skyddat företag i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering, har det skyddade företaget rätt att vägra att lämna information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna.

4 § Om det rapporterande företaget, i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering, begär information från ett företag som kan antas vara ett skyddat företag och informationen går utöver vad som anges i de frivilliga standarderna, ska det rapporterande företaget uppmärksamma det skyddade företaget på vilken information det gäller och upplysa om att det skyddade företaget inte är skyldigt att tillhandahålla den informationen.

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

5 § Ett avtalsvillkor som syftar till att uppfylla ett krav på hållbarhetsrapportering är ogiltigt till den del det innebär att ett skyddat företag ska lämna information till det rapporterande företaget som går utöver det som anges i de frivilliga standarderna.

Ett skyddat företags egenförsäkran

6 § Ett rapporterande företag ska förlita sig på ett företags skriftliga egenförsäkran om att det är ett skyddat företag.

Det rapporterande företaget ska dock inte förlita sig på egenförsäkran om det känner till eller bör känna till att försäkran i väsentlig utsträckning är felaktig.

Denna lag träder i kraft den 19 mars 2027.

2.2 Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om årsredovisningslagen (1995:1554)[2]

dels att 6 kap. 12 g § ska upphöra att gälla,

dels att punkt 8 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:347) om ändring i den lagen ska upphöra att gälla,

dels att nuvarande 6 kap. 12 d–12 f §§ ska betecknas 6 kap. 12 e–12 g §§,

dels att 6 kap. 6, 7, 8, 10, 11 a, 12 c, den nya 12 e, 13 och 16 §§ och 7 kap. 31 a–31 c, 31 f och 31 g §§ ska ha följande lydelse,

dels att punkt 6 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:347) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 6 kap. 6 a och 12 d §§ och 8 kap. 15 e §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*

6 kap.

6 §[3]

Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ska innehålla en bolagsstyrningsrapport, om inte bolaget har valt att med stöd av 8 § i stället upprätta en bolagsstyrningsrapport som är skild från årsredovisningen.

Bolagsstyrningsrapporten ska innehålla upplysningar om

1. vilka principer för bolagsstyrning som tillämpas, utöver de principer som följer av lag eller annan författning, och var uppgifter om dessa finns tillgängliga,
2. de viktigaste inslagen i bolagets system för intern kontroll och riskhantering i samband med den finansiella rapporteringen,
3. direkta eller indirekta aktieinnehav i bolaget som representerar minst en tiondel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget,
4. begränsningar i fråga om hur många röster varje aktieägare kan avge vid en bolagsstämma,
5. bestämmelser i bolagsordningen om tillsättande och entledigande av styrelseledamöter samt om ändring av bolagsordningen,
6. bolagsstämmans bemyndiganden till styrelsen att besluta att bolaget ska ge ut nya aktier eller förvärva egna aktier,
7. hur bolagsstämman fungerar, bolagsstämmans huvudsakliga beslutanderätt, aktieägarnas rättigheter och hur dessa rättigheter utövas, i den

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

[2] Senaste lydelse av
6 kap. 12 d § 2024:347
6 kap. 12 f § 2024:347
6 kap. 12 g § 2024:347.

[3] Senaste lydelse 2024:347.

omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning, och

8. hur styrelsen och kommittéer som har inrättats inom bolaget är sammansatta och hur de fungerar, i den omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning.

Om bolaget är ett bolag som avses i 10 § första stycket ska bolagsstyrningsrapporten även innehålla upplysningar om den mångfaldspolicy som tillämpas i fråga om styrelsen samt målet med policyn, hur policyn har tillämpats under räkenskapsåret och resultatet av den. Upplysningarna om mångfaldspolicyn får lämnas i en hållbarhetsrapport i stället för i bolagsstyrningsrapporten. Bolagsstyrningsrapporten ska i så fall innehålla en hänvisning till hållbarhetsrapporten. Om bolaget inte tillämpar någon mångfaldspolicy, ska skälen för detta anges i bolagsstyrningsrapporten.

Om bolaget inte tillämpar någon kod för bolagsstyrning, ska skälen för detta anges. Om bolaget tillämpar en kod för bolagsstyrning, ska det i förekommande fall anges vilka delar av koden som bolaget avviker från och skälen för detta.

6 a §

Bolagsstyrningsrapporten ska även innehålla upplysningar om den mångfaldspolicy som tillämpas i fråga om styrelsen, om bolaget uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. bolagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 280 miljoner kronor,

3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 550 miljoner kronor.

Upplysningarna ska omfatta en redogörelse för den mångfaldspolicy som tillämpas, målet med policyn, hur policyn har tillämpats under räkenskapsåret och resultatet av den. Upplysningarna om mångfalds-

	policyn får lämnas i en hållbarhetsrapport i stället för i bolagsstyrningsrapporten. Bolagsstyrningsrapporten ska i så fall innehålla en hänvisning till hållbarhetsrapporten.
	Om bolaget inte tillämpar någon mångfaldspolicy, ska skälen för detta anges i bolagsstyrningsrapporten.

7 §[4]

Ett aktiebolag som endast har andra överlåtbara värdepapper än aktier upptagna till handel på en reglerad marknad behöver inte i bolagsstyrningsrapporten lämna de upplysningar som anges i 6 § andra stycket 1, 7 och 8 *samt* i tredje *och fjärde styckena* i samma paragraf. Detta gäller dock inte om bolagets aktier handlas på en MTF-plattform enligt 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.	Ett aktiebolag som endast har andra överlåtbara värdepapper än aktier upptagna till handel på en reglerad marknad behöver inte i bolagsstyrningsrapporten lämna de upplysningar som anges i 6 § andra stycket 1, 7 och 8*,* i tredje *stycket* i samma paragraf *samt i 6 a §*. Detta gäller dock inte om bolagets aktier handlas på en MTF-plattform enligt 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

8 §[5]

I stället för att upprätta bolagsstyrningsrapporten som en del av förvaltningsberättelsen enligt 6 § får bolaget välja att upprätta rapporten som en från årsredovisningen skild handling. Rapporten ska även i ett sådant fall ha det innehåll som framgår av 6 *och* 7 §§. Den ska överlämnas till bolagets revisor inom samma tid som årsredovisningen.	I stället för att upprätta bolagsstyrningsrapporten som en del av förvaltningsberättelsen enligt 6 § får bolaget välja att upprätta rapporten som en från årsredovisningen skild handling. Rapporten ska även i ett sådant fall ha det innehåll som framgår av 6–7 §§. Den ska överlämnas till bolagets revisor inom samma tid som årsredovisningen.

Om bolaget har valt att upprätta bolagsstyrningsrapporten som en från årsredovisningen skild handling och sådana upplysningar som avses i 6 § andra stycket 3–6 ingår i förvaltningsberättelsen, behöver dessa upplysningar inte lämnas i rapporten. Om upplysningarna inte tas med i bolagsstyrningsrapporten, ska denna i stället innehålla en uppgift om den plats i förvaltningsberättelsen där upplysningarna lämnas.

Om bolaget har valt att upprätta en bolagsstyrningsrapport enligt denna paragraf, ska detta anges i förvaltningsberättelsen.

[4] Senaste lydelse 2024:347.
[5] Senaste lydelse 2009:34.

10 §[6]

Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag ska, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport, om bolaget uppfyller *mer än ett av* följande villkor:	Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag ska, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport, om bolaget uppfyller följande *två* villkor:
1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *250*,	1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *1 000*,
2. bolagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 280 miljoner kronor,	
3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *550 miljoner* kronor.	*2.* bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *5 miljarder* kronor.
Om aktiebolaget har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad gäller det som sägs i första stycket om bolaget uppfyller mer än ett av följande villkor:	
1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 10,	
2. bolagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 5 miljoner kronor,	
3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 10 miljoner kronor.	
Det som sägs i första *och andra styckena* gäller även för ett handelsbolag vars samtliga direkta eller indirekta ägare är aktiebolag eller utländska företag som motsvarar aktiebolag.	Det som sägs i första *stycket* gäller även för ett handelsbolag vars samtliga direkta eller indirekta ägare är aktiebolag eller utländska företag som motsvarar aktiebolag.

11 a §[7]

Skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller inte ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbar-	Skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller inte ett dotterföretag om det och dess samtliga

[6] Senaste lydelse 2024:347.
[7] Senaste lydelse 2024:347.

hetsrapport för koncernen. *Undantaget gäller dock inte ett bolag som avses i 10 § första stycket och vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.*

dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen.

Det dotterföretag som inte är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i förvaltningsberättelsen samt lämna uppgift om namn och säte för det moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen. Förvaltningsberättelsen ska också innehålla länkar till moderföretagets förvaltningsberättelse och granskningsberättelse för koncernen.

För att ett dotterföretag vars moderföretag har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska vara undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller även att

1. hållbarhetsrapporten för koncernen har upprättats i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG eller på ett sätt som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG,

2. de upplysningar om dotterföretagets verksamhet som anges i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 tas in i dotterföretagets förvaltningsberättelse eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som upprättas av moderföretaget, och

3. hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen offentliggörs i enlighet med 8 kap.

12 c §[8]

Informationen i hållbarhetsrapporten ska lämnas för tidshorisonter om kort, medellång och lång sikt. Av rapporten ska det framgå hur informationen har identifierats.

Informationen ska omfatta bolagets verksamhet och dess värdekedja.

Rapporten ska innehålla hänvisningar till och ytterligare redogörelser för annan information som ingår i förvaltningsberättelsen och förklaringar av de belopp som tas upp i årsredovisningen.

[8] Senaste lydelse 2024:347.

	12 d § *Informationen i hållbarhetsrapporten ska inte bara omfatta bolagets verksamhet utan även dess värdekedja.* *När det gäller sådan information om bolagets värdekedja som härrör från skyddade företag, ska bolaget anses ha lämnat tillräcklig information, om den lämnade informationen motsvarar vad som anges i frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering. Med skyddade företag och frivilliga standarder avses detsamma som i lagen (2027:000) om hållbarhetsinformation från skyddade företag i ett rapporterande företags värdekedja.*
12 e §[9]	
Den information som avses i 12–12 c §§ ska ha det närmare innehåll som anges i de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU.	Den information som avses i 12–12 c §§ *och 12 d § första stycket* ska ha det närmare innehåll som anges i de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU.
13 §[10]	
Upplysningar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling behöver inte tas in i hållbarhetsrapporten om det bedöms att ett offentliggörande skulle skada bolagets marknadsposition allvarligt och utelämnandet inte hindrar förståelsen av bolagets utveckling, ställning eller resultat eller konsekvenserna av verksamheten.	Upplysningar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling behöver inte tas in i hållbarhetsrapporten om det bedöms att ett offentliggörande skulle skada bolagets marknadsposition allvarligt och utelämnandet inte hindrar förståelsen av bolagets utveckling, ställning eller resultat eller konsekvenserna av verksamheten. *Om upplysningarna inte tas in i hållbarhetsrapporten ska en sammanfattning av dem tas in, om det kan göras utan att sådan skada uppkommer.* *I rapporten behöver följande upplysningar inte tas in:*

[9] Senaste lydelse 2024:347.
[10] Senaste lydelse 2024:347.

1. upplysningar som utgör företagshemligheter,

2. upplysningar som är säkerhetsskyddsklassificerade enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418 av den 18 oktober 2023 om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa),

3. upplysningar som på någon annan grund omfattas av regler om dataskydd eller säkerhetsskydd.

Om bolaget utelämnar upplysningar med stöd av första eller andra stycket, ska det anges i rapporten. Bolaget ska inför varje nytt rapporteringstillfälle ta ställning till om det fortfarande finns skäl att utelämna upplysningarna.

16 §[11]

En filial till ett företag ska upprätta en hållbarhetsrapport för företaget, om

1. företaget har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),

2. företaget motsvarar ett aktiebolag,

3. företagets nettoomsättning inom EES för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än *1,7* miljarder kronor, och

4. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än *450 miljoner* kronor.

3. företagets nettoomsättning inom EES för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än *5* miljarder kronor, och

4. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än *2,2 miljarder* kronor.

För hållbarhetsrapporten gäller i övrigt 7 kap. 31 f § andra stycket första meningen och tredje–femte styckena. Det som där sägs om moderföretaget och dotterföretaget ska i stället avse företaget och filialen.

Paragrafen gäller inte om en hållbarhetsrapport för koncernen ska upprättas av företagets dotterföretag eller filial enligt 7 kap. 31 f § respektive 31 g §.

7 kap.

31 a §[12]

Om moderföretaget i en koncern är ett bolag av sådan form som avses i 6 kap. 10 §, ska förvaltningsberättelsen för koncernen, som ett eget av-

Om moderföretaget i en koncern är ett bolag av sådan form som avses i 6 kap. 10 §, ska förvaltningsberättelsen för koncernen, som ett eget av-

[11] Senaste lydelse 2024:347.
[12] Senaste lydelse 2024:347.

snitt, innehålla en hållbarhetsrapport för koncernen, om koncernen uppfyller *mer än ett av* följande villkor:	snitt, innehålla en hållbarhetsrapport för koncernen, om koncernen uppfyller följande *två* villkor:
1. medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *250*,	1. medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *1 000*,
2. koncernföretagens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 280 miljoner kronor,	
3. koncernföretagens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *550 miljoner* kronor.	*2.* koncernföretagens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *5 miljarder* kronor.
Det som sägs i första stycket gäller inte ett moderföretag som är en alternativ investeringsfond.	Det som sägs i första stycket gäller inte ett moderföretag som är *1.* en alternativ investeringsfond*, eller* *2. ett finansiellt holdingföretag enligt artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, i den ursprungliga lydelsen, vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamheter som är oberoende av varandra.* *Moderföretaget behöver inte i hållbarhetsrapporten för koncernen lämna information om dotterföretag som har tillkommit eller lämnat koncernen under räkenskapsåret. För ett dotterföretag som utelämnas ska det dock lämnas information om väsentliga händelser som har påverkat dotterföretaget under räkenskapsåret och som haft inverkan på koncernens hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter.*
	31 b §[13]
Det som sägs i 31 a § gäller inte ett moderföretag som även är ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag. *Undantaget gäller dock inte*	Det som sägs i 31 a § gäller inte ett moderföretag som även är ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag.

[13] Senaste lydelse 2024:347.

ett bolag som avses i 6 kap. 10 § första stycket vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Det företag som är undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i förvaltningsberättelsen samt lämna uppgift om namn och säte för det överordnade moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen. Förvaltningsberättelsen ska också innehålla länkar till den förvaltningsberättelse för koncernen som upprättas av det överordnade moderföretaget och till granskningsberättelsen för koncernen.

Om det överordnade moderföretaget har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får undantaget tillämpas endast om

1. hållbarhetsrapporten för koncernen har upprättats i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU eller på ett sätt som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG,

2. de upplysningar om dotterföretagets verksamhet som avses i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 har tagits in i dotterföretagets förvaltningsberättelse eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som upprättas av det överordnade moderföretaget, och

3. hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen offentliggörs i enlighet med 8 kap.

31 c §[14]

Hållbarhetsrapporten för koncernen ska upprättas med tillämpning av 6 kap. 12–*12 c*, *12 e*, 13 och 14 §§. Det som där sägs om årsredovisningen, bolaget och hållbarhetsrapporten ska i stället avse koncernredovisningen, koncernen och hållbarhetsrapporten för koncernen.	Hållbarhetsrapporten för koncernen ska upprättas med tillämpning av 6 kap. 12–*12 d*, *12 f*, 13 och 14 §§. Det som där sägs om årsredovisningen, bolaget och hållbarhetsrapporten ska i stället avse koncernredovisningen, koncernen och hållbarhetsrapporten för koncernen.

I artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 finns ytterligare bestämmelser om innehållet i hållbarhetsrapporten för ett moderföretag som ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen enligt 31 a §.

Moderföretaget ska lämna hållbarhetsinformation till arbetstagarföreträdare i koncernen och med dem diskutera relevant information och metoder för att få och verifiera hållbarhetsinformation samt se till att arbetstagarföreträdarnas uppfattning meddelas koncernledningen.

31 f §[15]

Ett dotterföretag ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om

[14] Senaste lydelse 2024:347.
[15] Senaste lydelse 2024:347.

1. det yttersta moderföretaget motsvarar ett aktiebolag men har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och har en nettoomsättning inom EES som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än *1,7* miljarder kronor, och	1. det yttersta moderföretaget motsvarar ett aktiebolag men har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och har en nettoomsättning inom EES som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än *5* miljarder kronor, och
2. *dotterföretaget är ett bolag som avses i 6 kap. 10 §.*	2. *dotterföretagets nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än 2,2 miljarder kronor.*

Hållbarhetsrapporten ska innehålla den information som avses i 6 kap. 12 a § första stycket 3 och 4 och andra stycket och 12 b § 1–7 och 9. Det som i de bestämmelserna sägs om bolaget ska i stället avse koncernen.

Den informationen som avses i andra stycket ska ha det närmare innehåll som anges i

1. de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b eller 40b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, eller

2. de standarder som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdiga enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.

Om den information som behövs för att upprätta hållbarhetsrapporten inte är tillgänglig, ska dotterföretaget begära att moderföretaget tillhandahåller den information som behövs för att dotterföretaget ska kunna upprätta rapporten.

Om ett dotterföretag inte får den information som behövs av moderföretaget, ska dotterföretaget upprätta hållbarhetsrapporten med de uppgifter som dotterföretaget har.

31 g §[16]

Om ett moderföretag som avses i 31 f § bedriver näringsverksamhet genom en filial ska filialen upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om

1. moderföretaget inte har ett sådant dotterföretag som anges i 31 f §, och

2. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än *450 miljoner* kronor.	2. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än *2,2 miljarder* kronor.

För en sådan hållbarhetsrapport ska 31 f § andra–femte styckena tillämpas.

8 kap.

15 e §

Det som sägs i 15 c § första och andra styckena och 15 d § gäller inte om tredjelandsföretaget är ett finansiellt holdingföretag enligt artikel 2.15 i Europaparlamentets och

[16] Senaste lydelse 2024:347.

	rådets direktiv 2013/34/EU, i den ursprungliga lydelsen, vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamheter som är oberoende av varandra.
6. Om information om ett bolags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver *den nya* bestämmelsen om bolagets värdekedja i 6 kap. 12 c § andra stycket inte tillämpas av bolaget under de första tre räkenskapsåren från det att *de nya* bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga *i enlighet med punkterna 2–5*. Om bolaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att *erhålla* informationen, skälen till att informationen inte har kunnat *erhållas* och det sätt på vilket bolaget avser att i framtiden ta fram informationen.	6. Om information om ett bolags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver bestämmelsen om bolagets värdekedja i 6 kap. 12 c § andra stycket *i dess lydelse efter den 30 juni 2024 och före den 19 mars 2027 eller 6 kap. 12 d § första stycket i dess lydelse efter den 18 mars 2027* inte tillämpas av bolaget under de första tre räkenskapsåren från det att bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga *för bolaget*. Om bolaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att *skaffa* informationen, skälen till att informationen inte har kunnat *skaffas* och det sätt på vilket bolaget avser att i framtiden ta fram informationen.

1. Denna lag träder i kraft den 19 mars 2027.

2. För företag som redan har börjat tillämpa bestämmelserna om hållbarhetsrapport i dess lydelse efter den 30 juni 2024, ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport även tillämpas för räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

dels att punkt 10 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:348) om ändring i den lagen ska upphöra att gälla,

dels att 6 kap. 1 § och 8 kap. 5 c § ska ha följande lydelse,

dels att punkt 8 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:348) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
6 kap.	
1 §[2]	
Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:	
1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,	– 1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,
2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,	– 2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,
2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,	– 2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
3 § första stycket om vissa upplysningar om ekonomiska föreningar,	– 3 § första stycket om vissa upplysningar om ekonomiska föreningar,
5 § om kassaflödesanalys, och	– 5 § om kassaflödesanalys, och
10–14 §§ om hållbarhetsrapport.	– 10–14 §§ om hållbarhetsrapport.
Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.	
Värdepappersbolag ska även tillämpa det som sägs i 6 kap. 1 b § årsredovisningslagen om immateriella nyckelresurser.	
Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.	
Sådana små och icke-komplexa institut som avses i artikel 4.1.145 i Europaparlamentets och rådets för-	

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

[2] Senaste lydelse 2024:348. Ändringen innebär att femte stycket tas bort.

ordning (EU) nr 575/2013 och som är företag av sådan storlek som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen får begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten enligt 6 kap. 12 g § samma lag.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 a § årsredovisningslagen ska kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ som övervakar dem på de villkor som anges i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 anses som dotterföretag till det centrala organet.

8 kap.

5 c §[3]

Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning *och* revisionsberättelse för bankaktiebolag i bankregistret.	Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning, revisionsberättelse *och granskningsberättelse* för bankaktiebolag i bankregistret.

Registreringen ska göras på svenska. Om ett bankaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering ska göras på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *ge* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.	Den som begär att en registrering ska göras på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *lämna* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.
8. Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver *den nya* bestämmelsen om bolagets värdekedja i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen inte tillämpas av företaget under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga *i enlighet med punkterna 2–7*. Om företaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att *erhålla* informationen, skälen till att informationen inte har kunnat *erhållas* och det sätt på vilket företa-	8. Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver bestämmelsen om bolagets värdekedja i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen *i dess lydelse efter den 30 juni 2024 och före den 19 mars 2027 eller 6 kap. 12 d § första stycket samma lag i dess lydelse efter den 18 mars 2027* inte tillämpas av företaget under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga *för företaget*. Om företaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att

[3] Senaste lydelse 2007:1461.

get avser att i framtiden ta fram informationen.	*skaffa* informationen, skälen till att informationen inte har kunnat *skaffas* och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Denna lag träder i kraft den 19 mars 2027.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

dels att punkt 10 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:349) om ändring i den lagen ska upphöra att gälla,

dels att 6 kap. 1 § och 8 kap. 5 c § ska ha följande lydelse,

dels att punkt 8 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:349) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
6 kap.	
1 §[2]	
Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:	
1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,	– 1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,
2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,	– 2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,
2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och	– 2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och
10–14 §§ om hållbarhetsrapport.	– 10–14 §§ om hållbarhetsrapport.

Det som sägs i 6 kap. 1 § andra stycket 6–8 årsredovisningslagen om upplysningar om kvotvärde ska dock i stället avse nominellt belopp.

Försäkringsaktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Försäkringsaktiebolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.

Det som sägs i första stycket om 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen gäller inte tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar. *Sådana captivebolag för försäkring*	Det som sägs i första stycket om 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen gäller inte tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar.

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

[2] Senaste lydelse 2024:349.

respektive återförsäkring som avses i artikel 13.2 eller 13.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) och som är företag av sådan storlek som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen får begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten enligt 6 kap. 12 g § samma lag.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 a § årsredovisningslagen ska försäkringsföretag, som ingår i en grupp och omfattas av grupptillsyn enligt 19 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

8 kap.

5 c §[3]

Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning *och* revisionsberättelse för försäkringsaktiebolag i försäkringsregistret.	Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning, revisionsberättelse *och granskningsberättelse* för försäkringsaktiebolag i försäkringsregistret.

Registreringen ska göras på svenska. Om ett försäkringsaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering ska göras på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *ge* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.	Den som begär att en registrering ska göras på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *lämna* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.

8. Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver *den nya* bestämmelsen om bolagets värdekedja i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen inte tillämpas av företaget under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga *i enlighet med punkterna 2–7*. Om företa-	8. Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver bestämmelsen om bolagets värdekedja i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen *i dess lydelse efter den 30 juni 2024 och före den 19 mars 2027 eller 6 kap. 12 d § första stycket samma lag i dess lydelse efter den 18 mars 2027* inte tillämpas av företaget under de

[3] Senaste lydelse 2007:1462.

get inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att *erhålla* informationen, skälen till att informationen inte har kunnat *erhållas* och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga *för företaget*. Om företaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att *skaffa* informationen, skälen till att informationen inte har kunnat *skaffas* och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Denna lag träder i kraft den 19 mars 2027.

2.5 Förslag till lag om ändring i revisorslagen (2001:883)

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om revisorslagen (2001:883)

dels att 17 § ska ha följande lydelse,

dels att ikraftträdandebestämmelsen till lagen (2024:355) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse,

dels att det i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:355) om ändring i den lagen ska införas två nya punkter, 2 och 3, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	17 §[2]
Ett handelsbolag eller aktiebolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig. Den huvudansvariga ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning. *Om uppdraget avser granskning av en hållbarhetsrapport, ska en huvudansvarig utses för den delen.* Bolaget ska *utan dröjsmål* underrätta uppdragsgivaren om vem eller vilka som är huvudansvariga.	Ett handelsbolag eller aktiebolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig. Den huvudansvariga ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning. Bolaget ska *så snart det kan ske* underrätta uppdragsgivaren om vem eller vilka som är huvudansvariga.
Om uppdraget avser både revision av finansiella rapporter och granskning av hållbarhetsrapporter, får samma person vara huvudansvarig för hela uppdraget.	*Om uppdraget avser granskning av en hållbarhetsrapport, ska en huvudansvarig utses för den delen. Den huvudansvariga ska vara auktoriserad revisor med särskild behörighet att granska hållbarhetsrapporter. Bolaget ska så snart det kan ske underrätta uppdragsgivaren om vem eller vilka som är huvudansvariga.* Om uppdraget avser både revision av finansiella rapporter och granskning av hållbarhetsrapporter, får samma person vara huvudansvarig för hela uppdraget.

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

[2] Senaste lydelse 2024:355.

Den huvudansvariga ska underteckna revisionsberättelser, granskningsberättelser och andra utlåtanden. Om en berättelse eller ett utlåtande undertecknas av flera revisorer, ska det anges vem som är huvudansvarig.

Första–tredje styckena gäller även ett registrerat revisionsbolag från en annan stat inom EES än Sverige.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

2. Även om kraven för registrering i den nya 16 b § andra meningen inte är uppfyllda ska Revisorsinspektionen registrera en fysisk person eller ett företag från tredjeland som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter som avser de räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2030, om sökanden ger in följande uppgifter till Revisorsinspektionen:

a) namn och adress för revisorn eller revisionsföretaget och information om revisionsföretagets juridiska struktur,

b) en förklaring om att den revisor från ett tredjeland som undertecknar granskningsberättelsen har förvärvat kunskap om hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapportering samt information om nivån på denna kunskap,

c) en beskrivning av eventuella nätverk som revisorn eller revisionsföretaget tillhör,

d) de granskningsstandarder och krav på opartiskhet och självständighet som har tillämpats vid den berörda granskningen av hållbarhetsrapportering,

e) en beskrivning av det interna system för kvalitetskontroll som revisionsföretaget har och som omfattar granskningen av hållbarhetsrapportering,

f) en uppgift om huruvida den revisor eller det revisionsföretag som ansvarar för granskningsuppdragen har kvalitetskontrollerats och när den senaste kvalitetskontrollen i så fall utfördes samt nödvändig infor-

mation om resultatet av denna kvalitetskontroll.

3. Registreringen ska göras när Revisorsinspektionen har tagit emot den information som anges i punkt 2. I registreringen ska anges att den ger behörighet att granska hållbarhetsrapporter för de räkenskapsår som inleds under den period som anges i punkt 2.

Denna lag träder i kraft den 19 mars 2027.

3 Ärendet och dess beredning

Regeringen beslutade den 15 maj 2025 att ge en särskild utredare i uppdrag att ta ställning till om det finns ett behov av att införa en ordning som tillåter oberoende granskare av hållbarhetsrapporter och om det finns ett behov av fler företags- och koncernkategorier i årsredovisningslagen (dir. 2025:49).

Den 24 februari 2026 antogs Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet (ändringsdirektivet), se *bilaga 1*. Genom tilläggsdirektiv fick utredaren i uppdrag att föreslå hur ändringsdirektivet till den del det rör företagens hållbarhetsrapportering ska genomföras (dir. 2025:110). Utredningen överlämnade i april 2026 delbetänkandet Lättnader i kraven på hållbarhetsrapportering (SOU 2026:27). En sammanfattning av delbetänkandet finns i *bilaga 2*. Delbetänkandets lagförslag finns i *bilaga 3*. Delbetänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats (regeringen.se) och i lagstiftningsärendet (Ju2026/00921).

I propositionen behandlas delbetänkandets förslag.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 22 oktober 2026 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 5*. Lagrådet lämnar förslagen utan erinran. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 6*. I förhållande till lagrådsremissen görs vissa språkliga och redaktionella ändringar.

I förhållande till lagrådsremissen lämnas även förslag till följdändringar i 6 kap. 7, 8 och 12 e §§ årsredovisningslagen (1995:1554). De föreslagna lagändringarna är författningstekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Regeringen har därför inte inhämtat Lagrådets yttrande över de förslagen.

4 Ändringsdirektivets genomförande

4.1 EU:s översyn av reglerna om hållbarhetsrapportering

En hållbarhetsrapport utgör en av ett företag upprättad rapport, vilken ska innehålla en beskrivning av företagets arbete och påverkan gällande miljö, sociala förhållanden, personal, mänskliga rättigheter och korruption.

Syftet med kraven på hållbarhetsrapportering är att finansmarknaderna ska få tillgång till tillförlitlig och jämförbar information från företagen om miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning. Rapporteringen ska bidra till att styra in kapital mot hållbara investeringar. Dessutom ska den underlätta hanteringen av finansiella risker som följer av klimatförändringar och brister i sociala förhållanden.

Regler om hållbarhetsrapportering har funnits i Sverige sedan år 2017 då det infördes krav på en hållbarhetsrapport för stora företag och koncerner av allmänt intresse med i snitt över 500 anställda. Reglerna genomförde 2014 års EU-direktiv om icke-finansiell rapportering[1] (se prop. 2015/16:193).

EU-direktivet om företagens hållbarhetsrapportering[2] antogs år 2022. Jämfört med den tidigare EU-regleringen om hållbarhetsrapportering ställde det direktivet högre krav på informationsgivningen från de företag som omfattas av direktivet, t.ex. när det gäller den s.k. värdekedjan och utsläpp av växthusgaser. Med värdekedjan avses i huvudsak de verksamheter, produkter och tjänster som är kopplade till ett företags verksamhet, både före och efter företaget självt. Kravet på att lämna en hållbarhetsrapport utvidgades till att omfatta, utöver stora företag och koncerner av allmänt intresse med över 500 anställda, bl.a. små och medelstora företag som är börsnoterade, stora eller börsnoterade dotterföretag samt vissa större dotterföretag och filialer till tredjelandsföretag som har en betydande verksamhet inom EES.

De nu gällande svenska reglerna om hållbarhetsrapportering har varit i kraft sedan den 1 juli 2024. De tillämpades av stora börsnoterade företag med fler än 500 anställda första gången för räkenskapsår som inleddes den 1 juli 2024 eller senare, dvs. från den 1 januari 2025 för företag som inte har brutet räkenskapsår. Reglerna, som finns i huvudsak i 6 och 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554), innebär att de företag som omfattas av regleringen är skyldiga att ta in en hållbarhetsrapport i sin förvaltningsberättelse samt låta denna granskas av en revisor.

Trots den korta tid som har gått sedan EU-direktivet om företagens hållbarhetsrapportering genomfördes i de nationella rättsordningarna och trots att alla företag ännu inte har hunnit börja tillämpa regelverket, har direktivet hunnit få stor uppmärksamhet. Denna har inte alltid varit positiv. I vissa sammanhang har direktivet pekats ut som ett betungande och komplext regelverk som bidrar till såväl ökad administration som kostnader för företagen, i strid med EU:s målsättning att skapa ett enklare och effektivare företagsklimat. I den s.k. Draghirapporten[3] framhålls direktivet särskilt som ett problematiskt regelverk i ljuset av EU:s behov av att skapa regelverk som främjar konkurrenskraft och motståndskraft på den inre marknaden. I den efterföljande Budapestförklaringen om den nya given för den europeiska konkurrenskraften[4] efterlyste EU:s stats- och regeringschefer en förenklingsrevolution med enklare och smartare regelverk för EU:s företag. Europeiska kommissionen uppmanades att lägga fram konkreta förslag för att minska företagens rapporteringskrav med minst 25 procent under första halvåret 2025.

I februari 2025 presenterade kommissionen det första s.k. Omnibuspaketet (Omnibus I), med förslag som syftade till att förenkla vissa regler, öka konkurrenskraften och frigöra investeringskapacitet. I paketet ingick bl.a.

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy.

[2] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

[3] The future of European competitiveness, september 2024.

[4] Europeiska rådets pressmeddelande 838/24 den 8 november 2024.

ett förslag till det nu aktuella ändringsdirektivet. Ändringsdirektivet antogs den 24 februari 2026. Omnibus I har också orsakat Europaparlamentets och rådet direktiv (EU) 2025/794 av den 14 april 2025 om ändring av direktiven (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa vissa krav avseende hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag. Innebörden av det direktivet är att kravet på upprättande av hållbarhetsrapport skjuts upp med två år för vissa företag. I Sverige har det direktivet genomförts genom lagändringar som trädde i kraft den 31 december 2025.

4.2 En höjning av gränsvärdena för rapporteringsskyldigheten

Regeringens förslag

Skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport ska gälla för företag där medelantalet anställda under vart och ett av de senaste två räkenskapsåren har uppgått till mer än 1 000 anställda och den redovisade nettoomsättningen för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 5 miljarder kronor.

Motsvarande gränsvärden ska gälla vid avgränsningen av de moderföretag som är skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport på grund av koncernens storlek.

Små och medelstora börsnoterade företag ska inte längre vara skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport.

Möjligheten att upprätta en förenklad hållbarhetsrapport ska tas bort.

Utredningens förslag

Utredningens förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens. Utredningen föreslår att tröskelvärdet när det gäller nettoomsättning ska vara 4,9 miljarder kronor.

Remissinstanserna

Remissinstanserna ställer sig bakom utredningens förslag eller invänder inte mot det. Bland dessa remissinstanser finns *Bolagsverket, Exportkreditnämnden, FAR, Fastighetsägarna, Finansbolagen, Fondbolagens förening, Företagarna, Internationella Handelskammaren, Jernkontoret, Konkurrensverket, Naturvårdsverket, Revisorsinspektionen, Skatteverket, Sparbankernas Riksförbund, Srf konsulterna, Svensk Försäkring* och *Swedac*.

Svenskt Näringsliv är positivt till förslagen, men anser att gränsnivån bör sättas till 5 miljarder kronor i stället för 4,9 miljarder kronor för att kunna använda sig av ett jämnt antal miljarder när utrymme finns.

Svenska Bankföreningen och *Svensk Värdepappersmarknad* anser att en ändring av tröskelvärdena som innebär att färre företag omfattas, riskerar att innebära påtagliga utmaningar för företag i finansiell sektor. *Tjänstemännens centralorganisation (TCO)* och *Landsorganisationen i Sverige*

(LO) anser att de föreslagna ändringarna innebär försämringar för enskilda medborgare och investerare som får det svårare att engagera sig i hur företag sköts ur ett hållbarhetsperspektiv samt att effekterna av reglerna undergrävs om det blir för få företag som har en rapporteringsskyldighet. *2050 Consulting AB* anser att en ändring av tröskelvärdena inte leder till ökad transparens eller förbättrat informationsflöde. *Havs- och vattenmyndigheten* anser att tröskelvärdena bör justeras så att det även beaktas vilken typ av verksamhet som bedrivs och verksamhetens miljöpåverkan, utöver antal anställda och omsättning. *Arbetsmiljöverket* varken tillstyrker eller avstyrker förslaget, men tillägger att den föreslagna implementeringen medför att den planlagda ambitionshöjningen inom social hållbarhet kommer att utebli. *Svenska Byggnadsarbetareförbundet* anser att minskade krav på hållbarhetsrapportering i längden riskerar att försvåra arbetet mot bland annat arbetslivskriminalitet.

Skälen för regeringens förslag

Företagen som fortsättningsvis ska vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter

Enligt de regler om hållbarhetsrapportering som infördes den 1 juli 2024 omfattar skyldigheten att upprätta hållbarhetsrapporter dels vissa mycket stora företag, dels vissa mindre börsnoterade företag. De nuvarande gränsvärdena för dessa båda kategorier av företag anges i 6 kap. 10 § årsredovisningslagen.

Den första kategorin omfattar företag som uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i företaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250
2. företagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 280 miljoner kronor
3. företagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 550 miljoner kronor.

För den andra kategorin, dvs. börsnoterade företag, gäller följande gränsvärden:

1. medelantalet anställda i företaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 10
2. företagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 5 miljoner kronor
3. företagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 10 miljoner kronor.

Moderföretag i stora koncerner ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen. Vid bestämmandet av vad som därvid utgör en stor koncern gäller samma gränsvärden som för stora företag men gränsvärdena beräknas på koncernnivå (7 kap. 31 a § årsredovisningslagen).

Ändringsdirektivet innebär att det i fortsättningen ska vara enbart företag med fler än 1 000 anställda och mer än 450 miljoner euro i redovisad nettoomsättning som ska vara skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport (artikel 2.4a). Motsvarande ska gälla vid avgränsningen av de moderföretag som är skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport på grund av

koncernens storlek. Några särskilda lägre gränsvärden ska inte längre gälla för börsnoterade företag.

Hur de nya gränsvärdena bör genomföras

Ändringsdirektivet innebär att skyldigheten att hållbarhetsrapportera ska inte längre vara beroende av företagets balansomslutning utan endast av antalet anställda och nettoomsättningens storlek. Samtidigt höjs gränsvärdena avsevärt. Reglerna behöver därför ändras på så sätt att gränsvärdena för antalet anställda och nettoomsättningen höjs samtidigt som kopplingen till balansomslutningen tas bort. Regeringen noterar att exempelvis *Havs- och vattenmyndigheten* efterfrågar att även verksamhetens art eller miljöpåverkan ska beaktas. Regeringen bedömer att det saknas förutsättningar att göra så genom nationella tilläggskriterier av detta slag.

Frågan uppkommer vidare om den nuvarande svenska konstruktionen, enligt vilken gränsvärdena ska vara uppfyllda under två på varandra följande räkenskapsår, bör ändras. Ändringsdirektivet hänvisar endast till förhållandena under det senaste räkenskapsåret. Regeringen bedömer dock att den etablerade svenska gränsvärdeskonstruktionen bör behållas. Den används redan för hållbarhetsrapporteringen och för avgränsningen mellan större och mindre företag enligt årsredovisningslagen. Därtill anges i skälen till ändringsdirektivet att de nya gränsvärdena ska införas i enlighet med de nationella bestämmelser genom vilka redovisningsdirektivet har genomförts. Regeringen anser därför att det är förenligt med direktivet att även fortsättningsvis låta bedömningen utgå från förhållandena under de två senaste räkenskapsåren. Det främjar stabilitet och förutsebarhet för företagen.

För de medlemsstater, däribland Sverige, som inte har infört euron innehåller ändringsdirektivet bestämmelser om omräkning av direktivets belopp till nationell valuta. Även om det nya gränsvärdet för nettoomsättning inte uttryckligen omfattas av dessa bestämmelser anser regeringen, i likhet med utredningen, att samma princip bör tillämpas vid fastställandet av det gränsvärdet. Med utgångspunkt i den växelkurs som offentliggjordes den dag då direktivet trädde i kraft motsvarar 450 miljoner euro cirka 4,85 miljarder kronor. Enligt direktivet får det omräknade beloppet justeras med upp till 5 procent för att möjliggöra en ändamålsenlig avrundning i nationell valuta. Regeringen anser, i likhet med *Svenskt Näringsliv*, att gränsvärdet bör anges till 5 miljarder kronor. Därigenom uppnås ett tydligt och lättillämpat belopp samtidigt som det ryms inom det handlingsutrymme som direktivet medger.

Motsvarande ändringar bör göras för koncerner. Ett moderföretag bör således vara skyldigt att upprätta hållbarhetsrapport för koncernen endast om koncernen under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har haft fler än 1 000 anställda i genomsnitt och en redovisad nettoomsättning som överstiger 5 miljarder kronor. Detta innebär ett genomförande av direktivets krav på ett sätt som tillgodoser syftet att förflytta rapporteringsskyldigheten till de största företagen.

Vad gäller de synpunkter som förs fram av bland andra *LO*, *TCO*, *Svenska Bankföreningen* och *Svenska Byggnadsarbetareförbundet* om att ett mer begränsat tillämpningsområde kan minska tillgången till hållbarhetsinformation så bygger ändringsdirektivet på bedömningen att rapporteringsskyldigheten bör koncentreras till de företag som har störst påver-

kan och bäst förutsättningar att bära de kostnader som följer av regleringen. Regeringen anser därför att de nya tröskelvärdena bör genomföras i enlighet med en minimiimplementering av direktivet. Regeringen är även medveten om de synpunkter som har förts fram av företrädare för den finansiella sektorn om att en minskning av antalet rapporteringsskyldiga företag kan påverka tillgången till hållbarhetsrelaterad information. Dessa konsekvenser följer emellertid av den avvägning som följer av ändringsdirektivet mellan informationsbehovet på marknaden och behovet av att minska företagens administrativa börda.

Små och medelstora börsnoterade företag ska inte längre vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter

Nuvarande krav på hållbarhetsrapportering innebär att de börsnoterade företag som inte når upp till gränsvärdenivån i 6 kap. 10 § första stycket men når upp till gränsvärdenivån i 6 kap. 10 § andra stycket ska börja rapportera med start för det räkenskapsår som inleds den 1 januari 2028 eller senare. Ändringsdirektivet innebär, som framgår, att dessa företag inte längre ska vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter.

Nuvarande reglering innehåller dessutom vissa särskilda regler för dessa mindre företag. Enligt 6 kap. 12 g § årsredovisningslagen får företag i den kategorin upprätta en förenklad hållbarhetsrapport för vilken det gäller färre informationskrav. Genom att de aktuella företagen inte längre kommer att omfattas av kraven på hållbarhetsrapport bör möjligheten att upprätta en förenklad hållbarhetsrapport utmönstras.

Möjligheten att upprätta en förenklad hållbarhetsrapport gäller i dag även för små och icke-komplexa institut som avses i artikel 4.1.145 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 samt för captivebolag för försäkring respektive återförsäkring som avses i artikel 13.2 eller 13.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II). Detta framgår av hänvisningarna i 6 kap. 1 § ÅRKL och 6 kap. 1 § ÅRFL. Ändringsdirektivet innebär att möjligheten att upprätta en förenklad hållbarhetsrapport bör tas bort även för denna typ av företag.

En ytterligare särreglering för sådana företag som avses i 6 kap. 10 § andra stycket årsredovisningslagen fanns tidigare i punkten 5 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:347) om ändring i årsredovisningslagen. Sådana företag fick nämligen – enligt den ursprungliga regleringen – fram till och med räkenskapsåret 2027 avstå från att upprätta en hållbarhetsrapport förutsatt att företaget i förvaltningsberättelsen angav varför en rapport inte hade upprättats. Även små och icke-komplexa institut samt captivebolag hade denna möjlighet. Enligt ändringsdirektivet ska den särskilda möjligheten att under en övergångsperiod avstå från att hållbarhetsrapportera tas bort för dessa företag. Den ändringen har redan genomförts inom ramen för genomförandet av Europaparlamentets och rådet direktiv (EU) 2025/794 om ändring av direktiven (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa vissa krav avseende hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag (prop. 2025/26:21). Någon ytterligare ändring med anledning av ändringsdirektivet är därför inte nödvändig i den delen.

Företagen kan fortfarande upprätta hållbarhetsrapporter frivilligt

De föreslagna ändringarna innebär att färre företag kommer att omfattas av de lagstadgade kraven på hållbarhetsrapportering. Det finns dock inget som hindrar företag från att på frivillig grund upprätta och offentliggöra hållbarhetsrapporter. Ett företag som inte omfattas av lagens krav kan alltså välja att upprätta en hållbarhetsrapport och låta rapporten granskas och offentliggöras på motsvarande sätt som gäller för företag som är rapporteringsskyldiga (prop. 2023/24:124 s. 127–129).

För att underlätta frivillig rapportering har kommissionen antagit särskilda standarder för hållbarhetsrapportering för frivillig användning.[6]

Ansvaret för upprättandet av hållbarhetsrapporten

Enligt artikel 33.1 i redovisningsdirektivet ska ett företags lednings-, förvaltnings- och tillsynsorgan ansvara kollektivt för att årsredovisningen och koncernredovisningen upprättas och offentliggörs. För företag som omfattas av reglerna om hållbarhetsrapportering ingår i detta ansvar även hållbarhetsrapporten och, när sådana regler har antagits av kommissionen, märkningen av hållbarhetsinformationen i det elektroniska rapporteringsformatet. Genom ändringsdirektivet ges medlemsstaterna möjlighet att införa regler som begränsar det kollektiva ansvaret när det gäller hållbarhetsrapporteringsstandarderna samt skyldigheten att upprätta och märka hållbarhetsrapporten i ett visst format.

Som utredningen konstaterar saknas det skäl att utnyttja den möjligheten, något som även är etablerat inom svensk bolagsrätt.

De nya gränsvärdena ska också gälla för vilka som ska lämna upplysningar om immateriella nyckelresurser

I 6 kap. 1 b § årsredovisningslagen finns bestämmelser om att vissa företag i förvaltningsberättelsen ska lämna upplysningar om immateriella nyckelresurser samt beskriva hur företagets affärsmodell är beroende av sådana resurser och hur de bidrar till företagets värdeskapande. Med immateriella nyckelresurser avses resurser utan fysisk form som utgör en grundläggande förutsättning för företagets affärsmodell och en källa till värdeskapande. Bestämmelserna gäller för de företag som enligt 6 kap. 10 § årsredovisningslagen är skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport.

Genom ändringsdirektivet höjs de gränsvärden som avgör om ett företag ska lämna upplysningar om immateriella nyckelresurser. De nya gränsvärdena motsvarar de gränsvärden som ska gälla för skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport. Regleringen bör utformas i enlighet med det.

FAR efterfrågar ytterligare förtydliganden om sambandet mellan bestämmelserna om immateriella nyckelresurser och reglerna om hållbarhetsrapportering. Regeringen anser dock att tillämpningsområdet för skyldigheten att lämna upplysningar om immateriella nyckelresurser i tillräcklig utsträckning redan följer av hänvisningen till 6 kap. 10 § årsredovisningslagen. Någon ytterligare lagstiftningsåtgärd utöver vad utredningen föreslagit bedöms därför för närvarande inte nödvändig.

[6] Kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710 av den 30 juli 2025 om en frivillig standard för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag.

4.3 Ett större undantag för dotterföretag

Regeringens förslag

Stora börsnoterade dotterföretag ska vara undantagna kravet på hållbarhetsrapport om de omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen.

Utredningens förslag

Utredningens förslag stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Remissinstanserna ställer sig bakom utredningens förslag eller invänder inte mot det.

Skälen för regeringens förslag

Ett dotterföretag behöver enligt nuvarande regler inte upprätta någon hållbarhetsrapport, om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som upprättats av moderföretaget (6 kap. 11 a § årsredovisningslagen). I reglerna om koncernredovisning finns motsvarande undantag för ett moderföretag som även är ett dotterföretag och som omfattas av ett överordnat moderföretags hållbarhetsrapport för koncernen (se 7 kap. 31 b §). Även dotterföretag till ett moderföretag som frivilligt upprättar en hållbarhetsrapport har möjlighet att åberopa det s.k. dotterföretagsundantaget (se prop. 2023/24:124 s. 129).

De nämnda undantagen omfattar dock inte börsnoterade företag som överskrider de gränsvärden som anges i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (dvs. mycket stora börsnoterade företag). Enligt ändringsdirektivet ska dock även dessa företag kunna använda sig av dotterföretagsundantaget, både när det gäller årsredovisningen och koncernredovisningen (se artikel 2.4d och 2.5e). Regleringen behöver utformas i enlighet med detta.

Förslaget genomför ändringsdirektivets krav och innebär att hållbarhetsinformation även fortsättningsvis i första hand kan lämnas på koncernnivå när ett företag omfattas av en sådan rapportering. Därigenom undviks onödig dubbelrapportering samtidigt som tillgången till relevant hållbarhetsinformation säkerställs genom koncernens hållbarhetsrapport.

4.4 Hållbarhetsrapportering när en koncerns sammansättning ändras

Regeringens förslag

Ett moderföretag ska i sin hållbarhetsrapport inte behöva lämna information om dotterföretag som har lämnat eller inträtt i koncernen under räkenskapsåret.

För det dotterföretag som utelämnas ska det dock i moderföretagets hållbarhetsrapport lämnas information om väsentliga händelser som

påverkade dotterföretaget under räkenskapsåret och som haft inverkan på koncernens hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter.

Utredningens förslag

Utredningens förslag stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Remissinstanserna ställer sig bakom utredningens förslag eller invänder inte mot det.

FAR och *Finansinspektionen* lämnar vissa synpunkter på närliggande regler om hållbarhetsrapportering på koncernnivå. FAR anser att vissa bestämmelser om koncernrapportering och undantag från rapporteringsskyldigheten bör förtydligas för att undvika tillämpningssvårigheter. Finansinspektionen efterfrågar bl.a. ytterligare vägledning om tillämpningen av reglerna när en koncerns sammansättning förändras under räkenskapsåret och om innebörden av vissa undantag från skyldigheten att upprätta hållbarhetsrapport för koncernen.

Skälen för regeringens förslag

Enligt artikel 2.5c i ändringsdirektivet ska ett moderföretag under vissa förutsättningar kunna utelämna information om dotterföretag som har tillkommit genom förvärv eller sammanslagning under räkenskapsåret. Detsamma ska gälla för dotterföretag som har lämnat koncernen under räkenskapsåret. I skälen till ändringsdirektivet anges att integrationen av ett nyförvärvat företag i koncernens processer för hållbarhetsrapportering kan vara förenad med betydande praktiska svårigheter och administrativa kostnader. Det kan därför vara motiverat att tillåta att rapporteringen avseende sådana företag senareläggs till det efterföljande räkenskapsåret. Motsvarande överväganden gör sig gällande när ett företag lämnar koncernen under räkenskapsåret. Det framstår som oproportionerligt att kräva att moderföretaget ska lämna fullständig hållbarhetsinformation om ett företag som inte längre ingår i koncernen.

I årsredovisningslagen finns för närvarande inte någon särskild reglering om vilka dotterföretag som ska omfattas av hållbarhetsrapporteringen för en koncern. Frågan regleras i stället genom de allmänna bestämmelserna om koncernredovisning i 7 kap. årsredovisningslagen. Huvudregeln är att samtliga dotterföretag ska omfattas av koncernredovisningen, även om vissa undantag gäller. De befintliga undantagen kan visserligen i begränsad utsträckning få betydelse även vid företagsförvärv, men de tar inte sikte på de situationer som särskilt regleras i ändringsdirektivet. De omfattar exempelvis inte generellt nationella förvärv eller sammanslagningar och inte heller situationer där ett dotterföretag har lämnat koncernen under räkenskapsåret. Det behövs därför en särskild bestämmelse som genomför det som föreskrivs i direktivet.

Remissinstanserna ställer sig i huvudsak bakom utredningens förslag eller lämnar det utan invändning. *Finansinspektionen* efterfrågar vissa förtydliganden om den föreslagna bestämmelsens tillämpningsområde, bl.a. när en koncerns sammansättning förändras genom fusion eller fission. *FAR* anser

att förslaget bör tydliggöras i fråga om vilken information som alltjämt ska lämnas när undantaget används och framhåller att regleringen bör spegla ändringsdirektivets innehåll på ett tydligt sätt.

Regeringen bedömer emellertid att utredningens förslag ger ett tillräckligt tydligt genomförande av direktivet och en bra avvägning. Bestämmelsen tar sikte på de situationer som anges i direktivet och bör kunna tillämpas även när koncernens sammansättning förändras genom sådana företagsomstruktureringar som remissinstanserna pekar på. Något ytterligare förtydligande bedöms därför inte vara påkallat.

Ändringsdirektivet medger inte att all information om de aktuella företagen utelämnas. Moderföretaget ska även fortsättningsvis lämna information om betydande händelser under räkenskapsåret som rör de företag som har tillkommit eller lämnat koncernen och som har betydelse för koncernens hållbarhetsrelaterade konsekvenser, risker eller möjligheter. Även det behöver regleras särskilt.

4.5 Ett undantag för finansiella holdingföretag

Regeringens förslag

Kravet på att moderföretag ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen ska inte gälla ett moderföretag som är ett finansiellt holdingföretag och vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamheter som är oberoende av varandra.

Utredningens förslag

Utredningens förslag stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Remissinstanserna ställer sig bakom utredningens förslag eller invänder inte mot det.

FAR, Finansinspektionen och *Svenskt Näringsliv* anser att den definition av finansiella holdingföretag som följer av redovisningsdirektivet kan ge upphov till tillämpningssvårigheter. De efterfrågar därför vägledning om hur begreppet ska förstås och avgränsas i praktiken. Finansinspektionen lyfter särskilt fram att det kan vara svårt att avgöra när ett moderföretag ska anses delta i förvaltningen av ett dotterföretag och därmed falla utanför undantaget.

Linköpings Stadshus AB och *Tekniska verken i Linköping AB* välkomnar förslaget men anser att det bör övervägas om även kommunala ägarbolag som endast äger och förvaltar andelar i självständigt verksamma dotterbolag, och som saknar egen operativ verksamhet, bör kunna omfattas av motsvarande undantag från konsoliderad hållbarhetsrapportering. De framhåller att sådana ägarbolag i flera avseenden fyller samma funktion som de holdingföretag som omfattas av ändringsdirektivets undantag.

Det nuvarande kravet på att moderföretag ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om denna är av viss storlek, gäller för samtliga moderföretag, oavsett verksamhetstyp. Det finns dock ett undantag från detta, nämligen när det gäller alternativa investeringsfonder.

Vissa företag äger aktier eller andelar i andra företag utan att bedriva någon egen egentlig verksamhet. Enligt skälen till ändringsdirektivet (se skäl 17) är det lämpligt att öka flexibiliteten när det gäller s.k. finansiella holdingföretag. I synnerhet när en koncern existerar endast på grund av det finansiella holdingföretagets olika investeringar kan rapportering på koncernnivå medföra praktiska svårigheter och bördor och vara av begränsad nytta för andra marknadsaktörer. Ändringsdirektivet innehåller därför en bestämmelse som ger finansiella holdingföretag som är moderföretag i sådana koncerner möjlighet att välja om de ska rapportera hållbarhetsinformation på koncernnivå eller om de ska utelämna sådan information (artikel 2.5d). Samtidigt framhålls det i skälen (se skäl 17) att denna möjlighet bör vara begränsad. Den bör sålunda gälla endast om moderföretaget uppfyller definitionen av ett finansiellt holdingföretag. Dessutom bör möjligheten stå öppen enbart för finansiella holdingföretag som har ett utspritt innehav av andelar. Detta beskrivs i direktivet så att andelarna ska avse företag vars affärsmodeller och verksamhet är oberoende av varandra. Detta utesluter fall där företag är tätt förbundna genom sin affärsverksamhet, till exempel när ett dotterföretags verksamhet möjliggör eller direkt stöder ett annat dotterföretags verksamhet.

Finansiella holdingföretag definieras i artikel 2.15 i redovisningsdirektivet som företag som uteslutande har till föremål för sin verksamhet att förvärva andelar i andra företag och att förvalta dessa andelar i vinstsyfte utan att direkt eller indirekt delta i förvaltningen av dessa andra företag, dock utan att det påverkar deras rättigheter som aktieägare eller delägare.

Den definition av finansiella holdingföretag som används i svensk rätt överensstämmer inte fullt ut med den definition som används i redovisningsdirektivet. Samtidigt är den svenska definitionen sedan länge etablerad inom regleringen för finansiella företag.

Flera remissinstanser, däribland *FAR*, *Finansinspektionen* och *Svenskt Näringsliv*, uppmärksammar att den unionsrättsliga definitionen kan ge upphov till vissa tillämpningsfrågor. De pekar särskilt på svårigheterna att avgöra när ett holdingföretag ska anses delta i förvaltningen av ett dotterföretag och därmed inte längre omfattas av definitionen. Regeringen delar uppfattningen att den unionsrättsliga definitionen i vissa situationer kan bero på omständigheterna i det enskilda fallet. Samtidigt följer definitionen direkt av redovisningsdirektivet utan utrymme att ersätta den med en nationell definition. För att undvika sammanblandning med den svenska regleringen av finansiella holdingföretag bör det därför uttryckligen föreskrivas att undantaget gäller finansiella holdingföretag som avses i artikel 2.15 i redovisningsdirektivet. Genom att hänvisa direkt till redovisningsdirektivets definition minskas risken för att undantaget ges en annan innebörd i svensk rätt än inom unionen i övrigt. Någon ytterligare reglering eller särskild nationell definition bör därför inte införas.

Regeringen delar vidare utredningens bedömning att undantaget bör begränsas till sådana finansiella holdingföretag vars dotterföretag har affärs-

modeller och verksamheter som är oberoende av varandra. Därigenom säkerställs att undantaget endast omfattar de situationer som ändringsdirektivet tar sikte på, nämligen koncerner där en samlad hållbarhetsrapportering på koncernnivå typiskt sett är av begränsat värde och kan medföra oproportionerliga administrativa kostnader.

Vad gäller frågan om huruvida kommunala ägarbolag som endast äger och förvaltar andelar i självständigt verksamma dotterbolag och saknar egen operativ verksamhet bör kunna omfattas av ett undantag, såsom *Linköpings Stadshus AB* och *Tekniska verken i Linköping AB* gör gällande, har regeringen förståelse för synpunkten. Det undantag som följer av ändringsdirektivet är emellertid uttryckligen knutet till sådana finansiella holdingföretag som definieras i artikel 2.15 i redovisningsdirektivet och inom ramen för detta lagstiftningsärende finns det inte utrymme för att utsträcka undantaget till andra kategorier än de som direkt följer av direktivet.

4.6 En lättnad för vissa företag från tredjeland

Regeringens förslag

Ett dotterföretag eller en filial till ett tredjelandsföretag ska vara skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen endast om:

1. tredjelandsföretagets nettoomsättning inom EES för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 5 miljarder kronor, och
2. dotterföretagets eller filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än 2,2 miljarder kronor.

Det ska inte finnas någon skyldighet för dotterföretaget eller filialen att offentliggöra eller tillgängliggöra hållbarhetsrapporten om tredjelandsföretaget är ett finansiellt holdingföretag vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamheter som är oberoende av varandra

Utredningens förslag

Utredningens förslag stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Remissinstanserna ställer sig bakom utredningens förslag eller invänder inte mot det.

Skälen för regeringens förslag

Höjt tröskelvärde för dotterföretag och filialer till tredjelandsföretag

Kraven på hållbarhetsrapportering gäller i första hand företag som är etablerade inom EES. Vissa tredjelandsföretag omfattas emellertid indirekt av regelverket genom att rapporteringsskyldigheten fullgörs av ett dotterföretag eller en filial inom EES. Syftet med regleringen är att säkerställa tillgången till hållbarhetsinformation även när betydande verksamhet bedrivs inom unionen genom företag med säte utanför EES.

Ändringsdirektivet innebär att den rapporteringsbörda som följer av dessa regler ska minska i huvudsak i samma utsträckning som för företag inom unionen. Mot den bakgrunden höjs tröskelvärdet för tredjelandsföretagets nettoomsättning inom EES från 150 miljoner euro till 450 miljoner euro. Den svenska regleringen bör anpassas i enlighet med det. Tröskelvärdet bör därför höjas till 5 miljarder kronor, beräknat enligt samma principer som i fråga om övriga företag.

Även de särskilda kraven på dotterföretag och filialer bör anpassas till ändringsdirektivet. Regeringen delar utredningens bedömning att det nuvarande systemet bör ersättas med ett enhetligt krav på att dotterföretaget eller filialen under det senaste räkenskapsåret har haft en nettoomsättning om mer än 2,2 miljarder kronor. Därigenom uppnås en reglering som är mer lättillgänglig och som nära motsvarar direktivets konstruktion.

Undantag från kravet på att offentliggöra och tillgängliggöra hållbarhetsrapporten

Enligt årsredovisningslagen ska ett dotterföretag till ett tredjelandsföretag offentliggöra hållbarhetsrapporten och granskningsberättelsen. Detsamma gäller en filial. Samma handlingar ska hållas tillgängliga utan kostnad på dotterföretagets eller filialens webbplats.

Ändringsdirektivet ställer krav på att medlemsstaterna undantar dotterföretag och filialer från skyldigheten att offentliggöra och tillgängliggöra handlingarna, för det fall att tredjelandsföretaget är ett finansiellt holdingföretag vars dotterföretags affärsmodeller och verksamhet är oberoende av varandra (se artikel 2.13c). Ett sådant undantag behöver därför införas i årsredovisningslagen.

4.7 Nya regler om rapportering om värdekedjan

Regeringens förslag

Om ett företag begär information, som är avsedd att användas vid upprättandet av en hållbarhetsrapport, från ett annat företag som ingår i det förstnämnda företagets värdekedja, ska det regleras i lag att det tillfrågade företaget får vägra att lämna sådan information som går utöver den information som följer av de frivilliga standarderna för upprättande av hållbarhetsinformation. Det ska dock gälla endast om det tillfrågade företaget under det senaste räkenskapsåret i genomsnitt har haft högst 1 000 anställda och därmed ska ingå i kategorin skyddade företag.

Om det rapporterande företaget begär mer information än så av ett skyddat företag, ska det uppmärksamma det skyddade företaget på vilken information som det gäller och upplysa om att informationen inte behöver lämnas.

Ett avtalsvillkor mellan ett rapporterande företag och ett skyddat företag, som syftar till att tillgodose det rapporterande företagets behov av information för hållbarhetsrapportering ska vara ogiltigt om det innebär att det skyddade företaget ska lämna mer information till det rapporterande företaget än vad som följer av de frivilliga standarderna.

Om ett företag i en skriftlig egenförsäkran uppger att den uppfyller villkoren för att vara ett skyddat företag, ska det rapporterande företaget vara skyldigt att förlita sig på denna försäkran. Det ska dock inte gälla om ett rapporterande företag känner till eller bör känna till att försäkran i väsentlig utsträckning är felaktig.

När det gäller information om det rapporterande företagets värdekedja som härrör från skyddade företag, ska det rapporterande företaget anses ha lämnat tillräcklig information, om den lämnade informationen motsvarar vad som följer av de frivilliga standarderna för hållbarhetsrapportering.

Utredningens förslag

Utredningens förslag stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Remissinstanserna ställer sig i huvudsak bakom utredningens förslag eller invänder inte mot det.

Företagarna välkomnar särskilt det föreslagna skyddet för företag som ingår i ett rapporterande företags värdekedja och framhåller att det utgör den viktigaste delen av reformen eftersom det motverkar att mindre företag belastas med omfattande informationsförfrågningar från större företag.

Finansinspektionen och *Svenska Bankföreningen* framhåller att regleringen inte bör hindra finansiella företag från att samla in den hållbarhetsinformation som behövs för att uppfylla krav på riskhantering och annan unionsrättslig reglering. De efterfrågar därför förtydliganden om lagens tillämpningsområde.

Svenskt Näringsliv anser att regleringen inte bör gå längre än vad som följer av ändringsdirektivet och uttrycker särskilt tveksamhet till att kräva en skriftlig egenförsäkran från skyddade företag. Svenskt Näringsliv anser att ett sådant formkrav riskerar att skapa onödiga administrativa kostnader.

FAR efterfrågar förtydliganden om hur antalet anställda ska beräknas vid bedömningen av om ett företag är skyddat, att syftet med en begäran om hållbarhetsinformation tydligare ska anges samt att det närmare klargörs vilken information som omfattas av skyddet enligt de frivilliga standarderna. *Finansinspektionen* efterfrågar även ett förtydligande av den föreslagna bestämmelsen om egenförsäkran.

Havs- och vattenmyndigheten anser att avtal som ställer krav på mindre företag att lämna hållbarhetsinformation fortsatt ska vara giltiga och att det inte ska finnas hinder för att ställa sådana krav i nya avtal.

Skälen för regeringens förslag

Ett skydd för vissa företag i värdekedjan

En hållbarhetsrapport ska innehålla inte bara information om det rapporterande företagets verksamhet utan också om dess värdekedja. Företagets värdekedja omfattar de aktiviteter, resurser och förbindelser som har samband med företagets affärsmodell och den externa miljö där företaget är verksamt. Värdekedjan innefattar företag i både tidigare och senare led, exempelvis leverantörer, distributörer och kunder.

Enligt skälen till ändringsdirektivet har det visat sig att mindre företag i värdekedjan ofta får ta emot omfattande och ibland oproportionerliga förfrågningar om hållbarhetsinformation från rapporterande företag. För att begränsa den administrativa bördan för dessa företag anser regeringen att ett särskilt skydd för företag som under det senaste räkenskapsåret i genomsnitt har haft högst 1 000 anställda (skyddade företag) ska införas.

Flera remissinstanser välkomnar denna del av förslaget. *Företagarna* framhåller att värdekedjeskyddet är en central del av reformen eftersom det motverkar att mindre företag belastas med omfattande informationskrav som ytterst följer av större företags rapporteringsskyldighet. Regeringen delar den bedömningen. Ett av syftena med ändringsdirektivet är att minska de indirekta rapporteringsbördor som hållbarhetsregelverket kan ge upphov till för mindre företag som själva inte omfattas av rapporteringsskyldigheten.

De nya reglerna om skyddade företags rätt att vägra att lämna viss information till rapporterande företag tas, som utredningen föreslår, in i en ny lag. Anledningen till detta är att sådana bestämmelser inte skulle bli bra placerad i de befintliga årsredovisningslagarna, sett till hur de befintliga lagarna utformats. För att lagstiftningen ska vara enkel för de skyddade företagen att ta till sig bör den placeras i en särskild lag.

De frivilliga standarderna sätter taket

Enligt ändringsdirektivet ska rapporterande företag inte få kräva information från skyddade företag som går utöver vad som följer av de frivilliga standarderna för hållbarhetsrapportering. De frivilliga standarderna fungerar därmed som ett tak för vilken information som får efterfrågas i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering. Genom ändringsdirektivet ersätts vad som tidigare var en rekommendation med ett krav (se artikel 2.4b och 2.5b)

FAR anser att vissa särskilda förtydliganden om vilken information som omfattas av skyddet och hur gränsdragningen ska göras i praktiken bör göras. Regeringen anser dock att det är mer ändamålsenligt att knyta regleringen direkt till de frivilliga standarderna. Därigenom främjas en enhetlig tillämpning inom unionen samtidigt som behovet av nationella särlösningar begränsas.

Rätten att vägra att tillhandahålla viss information

Skyddade företag ska ha rätt att vägra att lämna information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna. Rapporterande företag ska inte heller genom avtal eller andra arrangemang få kringgå denna begränsning. De nuvarande reglerna om hållbarhetsrapportering innehåller inte några bestämmelser om hur företag ska samla in den information som behövs för rapporteringen. För att genomföra ändringsdirektivet krävs därför ny reglering.

Flera remissinstanser, däribland *Finansinspektionen* och *Svenska Bankföreningen*, framhåller samtidigt vikten av att regleringen inte hindrar företag från att samla in information för andra ändamål än hållbarhetsrapportering, exempelvis för riskhantering eller för att uppfylla skyldigheter enligt annan unionsrättslig reglering. Regeringen delar den uppfattningen. Den nya regleringen bör endast gälla när information begärs för att uppfylla krav på hållbarhetsrapportering. Regleringen ska däremot inte på-

verka frivilligt informationsutbyte eller skyldigheter som följer av annan lagstiftning.

När det gäller avtalsförhållanden mellan företag följer det av ändringsdirektivet att ett villkor som innebär att ett skyddat företag åläggs att lämna mer information än vad som följer av de frivilliga standarderna inte ska vara bindande. Regeringen delar utredningens bedömning att bestämmelsen i svensk rätt bör utformas så att sådana villkor är ogiltiga. Det innebär att regeringen inte delar *Havs- och vattenmyndighetens* uppfattning om att sådana avtal fortsatt bör vara giltiga. Även om det i viss utsträckning kan leda till att investeringar styrs till verksamheter vars miljöpåverkan inte fullt ut synliggörs så måste genomförandet och den minskade regelbördan få företräde vid den avvägningen.

Hur vet det rapporterande företaget att företaget i värdekedjan är ett skyddat företag?

Som utgångspunkt ska det rapporterande företaget kunna förlita sig på uppgifter från ett företag i värdekedjan om att det är ett skyddat företag. Någon mer omfattande kontrollskyldighet är inte avsedd.

Flera remissinstanser lämnar synpunkter på systemet med egenförsäkran. *Svenskt Näringsliv* är tveksamt till utredningens förslag om krav på en skriftlig egenförsäkran och anser att ett sådant krav kan medföra administrativa kostnader. *Finansinspektionen* efterfrågar samtidigt ett förtydligande av hur bestämmelsen ska tillämpas. Med anledning av detta kan framhållas att en skriftlig egenförsäkran ger tydlighet för parterna och möjliggör kontroll i efterhand, exempelvis inom ramen för revisionen av hållbarhetsrapporten. Det finns dock inte något mer omfattande formkrav, utan enbart en föreskrift om att en egenförsäkran inte kan vara muntlig. Kravet får därför anses innebära en begränsad administrativ belastning. För att ett rapporterande företag ska kunna förlita sig på försäkran bör det vara tillräckligt att företaget uppger att det uppfyller villkoren för att vara ett skyddat företag. Om det rapporterande företaget känner till eller rimligen bör känna till att uppgifterna i väsentlig utsträckning är felaktiga, behöver företaget däremot inte förlita sig på försäkran.

4.8 Ett utökat skydd för känslig information

Regeringens förslag

Ett företag ska inte i sin hållbarhetsrapport behöva ta in upplysningar som

1. utgör företagshemligheter,
2. är säkerhetsskyddsklassificerade enligt EU-förordningen om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa), eller
3. på någon annan grund omfattas av regler om dataskydd eller säkerhetsskydd.

Utredningens förslag

Utredningens förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens. Utredningen föreslår att undantaget också ska omfatta upplysningar som på någon annan grund omfattas av sekretess.

Remissinstanserna

Remissinstanserna ställer sig bakom utredningens förslag eller invänder inte mot det.

Skälen för regeringens förslag

Kraven på vad en hållbarhetsrapport ska innehålla kan i vissa fall komma i konflikt med ett företags intresse av att inte offentliggöra känslig information om verksamheten. Det kan exempelvis röra sig om upplysningar om produkter under utveckling, nya tillverkningsprocesser, tekniska lösningar, affärsstrategier eller pågående förhandlingar med leverantörer och andra affärspartners. Redan enligt gällande rätt får ett företag under vissa förutsättningar utelämna upplysningar om förestående utveckling eller frågor som är under förhandling om ett offentliggörande skulle skada företagets marknadsposition allvarligt och utelämnandet inte hindrar förståelsen av företagets utveckling, ställning, resultat eller verksamhetens konsekvenser (6 kap. 13 § årsredovisningslagen).

Ändringsdirektivet innebär inte några genomgripande förändringar när det gäller möjligheten att utelämna upplysningar om förestående utveckling eller frågor som är under förhandling. Det förtydligas dock att företaget ska ha fastställt att informationen inte kan offentliggöras utan att marknadspositionen skadas allvarligt. Dessutom införs ett uttryckligt krav på att företaget ska överväga om uppgifterna kan offentliggöras i sammanfattande form. Ett motsvarande förtydligande bör tas in i lag.

Den viktigaste nyheten i ändringsdirektivet är emellertid att möjligheten att undanta känslig information utvidgas till att omfatta tre särskilt angivna kategorier av uppgifter, nämligen företagshemligheter, säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och annan information som enligt unionsrätten eller nationell rätt ska skyddas mot obehörig åtkomst eller röjande.

När det gäller företagshemligheter har definitionen i rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs genomförts i 2 § lagen (2018:558) om företagshemligheter. Viss information som utgör företagshemligheter kan redan enligt gällande regler undantas från hållbarhetsrapporteringen, dvs. om ett offentliggörande allvarligt skulle skada företagets marknadsposition. Genom ändringsdirektivet behandlas dock företagshemligheter som en särskild kategori av skyddsvärd information. Det bör därför, som utredningen föreslår, införas ett uttryckligt undantag för företagshemligheter från uppgifter i en hållbarhetsrapport.

Ändringsdirektivet kräver vidare att företag ska kunna undanta uppgifter som är säkerhetsskyddsklassificerade enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418 om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa). Det omfattar uppgifter eller material vars obehöriga röjande skulle kunna skada unionens eller en eller flera medlems-

staters intressen och som har tilldelats en EU-säkerhetsskyddsklassificeringsnivå eller motsvarande nationell klassificering. Det bör alltså införas ett uttryckligt undantag även för sådana säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter i en hållbarhetsrapport.

Den tredje kategorin som ska kunna undantas avser information som enligt unionsrätten eller nationell rätt ska skyddas mot obehörig åtkomst eller obehörigt röjande för att skydda en fysisk persons privatliv eller säkerhet eller en juridisk persons säkerhet. Av skälen till ändringsdirektivet framgår att unionslagstiftaren särskilt har velat säkerställa att reglerna om hållbarhetsrapportering inte ska tvinga företag att lämna ut information vars offentliggörande skulle kunna äventyra personers integritet eller säkerhet eller skada företags eller myndigheters säkerhetsintressen (skäl 14). Regeringen delar utredningens bedömning att bestämmelsen bör förstås mot bakgrund av redan befintliga skyddsregler i unionsrätten och svensk rätt. Det kan exempelvis röra sig om information som omfattas av reglerna om dataskydd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (dataskyddsförordningen) eller regler om säkerhetsskydd enligt säkerhetsskyddslagen (2018:585). Hållbarhetsrapporteringen bör inte utformas på ett sätt som innebär att sådana skyddsregler sätts ur spel. Tvärtom bör det säkerställas att regelverken fungerar tillsammans på ett ändamålsenligt sätt.

För samtliga kategorier av känslig information följer det av ändringsdirektivet att företaget ska upplysa om att undantaget har utnyttjats och inför varje nytt rapporteringstillfälle ta ställning till om förutsättningarna fortfarande är uppfyllda. Regeringen delar utredningens bedömning att dessa krav bör genomföras i svensk rätt. Undantagen ska inte används mer omfattande eller under längre tid än vad som är motiverat.

Mot denna bakgrund anser regeringen sammanfattningsvis att årsredovisningslagen bör kompletteras med uttryckliga bestämmelser som gör det möjligt att undanta företagshemligheter, säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och annan information som omfattas av regler om dataskydd eller säkerhetsskydd. På så sätt uppnås en rimlig balans mellan intresset av transparens i hållbarhetsrapporteringen och behovet av att skydda affärskritisk, integritetskänslig och säkerhetsrelaterad information.

Företag omfattas som utgångspunkt inte av reglerna om sekretess i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). När det gäller vilken reglering som direktivet tar sikte på när det gäller annan information som enligt unionsrätten eller nationell rätt ska skyddas mot obehörig åtkomst eller röjande, gör regeringen bedömningen att det med det inte avses sådan offentligrättslig reglering som rör myndigheters men inte företags hantering av uppgifter. Regeringen anser därför, till skillnad från utredningen, att det inte finns skäl att särskilt föreskriva att företagen i sin hållbarhetsrapport inte ska behöva ta in uppgifter som omfattas av sekretess.

4.9 Kompetenskrav för den huvudansvariga för granskning av hållbarhetsrapporter

Regeringens förslag

Vid granskning av hållbarhetsrapporter som sker genom ett registrerat revisionsbolag ska den huvudansvariga revisorn vara auktoriserad revisor med särskild behörighet att granska hållbarhetsrapporter.

Utredningens förslag

Utredningens förslag stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Remissinstanserna ställer sig bakom utredningens förslag eller invänder inte mot det.

Skälen för regeringens förslag

En hållbarhetsrapport får granskas endast av en auktoriserad revisor med särskild behörighet att granska hållbarhetsrapporter, se bl.a. 9 kap. 12 § andra stycket aktiebolagslagen (2005:551). Även ett registrerat revisionsbolag får utses till revisor. Om ett revisionsbolag åtar sig ett uppdrag som omfattar granskning av en hållbarhetsrapport, ska bolaget utse en huvudansvarig revisor för den delen av uppdraget. Samma person får vara huvudansvarig för såväl revisionen som granskningen av hållbarhetsrapporten.

De nuvarande bestämmelserna i revisorslagen genomför artikel 24b i revisorsdirektivet. Hittills har direktivet inte ställt något uttryckligt krav på att den huvudansvariga för granskningen av hållbarhetsrapporten ska uppfylla särskilda kompetenskrav på hållbarhetsområdet, men genom ändringsdirektivet införs ett sådant krav. Den huvudansvariga för granskningen av en hållbarhetsrapport (i direktivet kallad nyckelpartner för hållbarhet) ska vara en auktoriserad revisor. Direktivet har vidare inte ställt något krav på att den huvudansvariga ska ha några särskilda kunskaper eller erfarenheter av granskning av hållbarhetsrapporter. Enligt ändringsdirektivet ska emellertid den huvudansvariga för granskning av hållbarhetsrapporter även uppfylla de krav på praktisk och teoretisk utbildning som gäller för att få behörighet att granska hållbarhetsrapporter (artikel 1.2). Det bör därför föreskrivas att endast en auktoriserad revisor som har behörighet att granska hållbarhetsrapporter får utses till huvudansvarig när uppdraget utförs av ett registrerat revisionsbolag. Det bör även förtydligas att endast den som är auktoriserad revisor får utses till att vara huvudansvarig för granskning av hållbarhetsrapporter (jfr prop. 2023/24:124 s. 285).

4.10 Undantag för revisorer från tredjeland

Regeringens förslag

Det krav på likvärdighet som gäller för att en revisor eller ett revisionsföretag från ett tredjeland ska kunna registreras för granskning av hållbarhetsrapporter behöver inte tillämpas i fråga om räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2030, om revisorn eller revisionsföretaget ger in följande uppgifter till Revisorsinspektionen:

- namn och adress samt information om revisionsföretagets juridiska struktur,
- en förklaring att den revisor som undertecknar granskningsberättelsen har förvärvat kunskap om hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapportering samt information om nivån på denna kunskap,
- en beskrivning av eventuella nätverk som revisorn eller revisionsföretaget tillhör,
- de granskningsstandarder och krav på opartiskhet och självständighet som har tillämpats vid den berörda granskningen av hållbarhetsrapportering,
- en beskrivning av det interna system för kvalitetskontroll som revisionsföretaget har och som omfattar granskningen av hållbarhetsrapportering,
- en uppgift om huruvida den revisor eller det revisionsföretag som ansvarar för granskningsuppdragen har kvalitetskontrollerats och när den senaste kvalitetskontrollen i så fall utfördes samt nödvändig information om resultatet av denna kvalitetskontroll.

När informationen har tagits emot, ska revisorn eller revisionsföretaget från tredjeland registreras som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter. I registreringen ska det anges att den ger behörighet att granska hållbarhetsrapporter för de ovan angivna räkenskapsåren.

Utredningens förslag

Utredningens förslag stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Remissinstanserna ställer sig bakom utredningens förslag eller invänder inte mot det.

Skälen för regeringens förslag

Revisorsinspektionen får registrera en fysisk person eller ett revisionsföretag från ett tredjeland som revisor från tredjeland, innebärande att granskningen av hållbarhetsrapporten kan utföras av en revisor som är verksam i ett land utanför EU enligt det landets lag. En förutsättning för registrering är att kraven på revision och på dem som utför revisionen i

tredjelandet är likvärdiga med de krav som följer av svensk rätt. Motsvarande system gäller sedan den 1 juli 2024 även för registrering av revisorer och revisionsföretag från tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter.

Det är enligt nuvarande regler Revisorsinspektionen som bedömer om kraven i det aktuella tredjelandet är likvärdiga med de som följer av svensk rätt. I skälen till ändringsdirektivet framhålls att regelverken för hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapporter fortfarande befinner sig under utveckling internationellt. Under de första åren av det nya systemets tillämpning kan det därför vara svårt att bedöma om kraven i ett tredjeland är likvärdiga med de krav som gäller inom unionen, och mot denna bakgrund vore det enligt skälen oproportionerligt att upprätthålla det ordinarie kravet på likvärdighet för registrering av revisorer och revisionsföretag från tredjeland (skäl 6).

Ändringsdirektivet innehåller därför särskilda övergångsbestämmelser för räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2030. Under denna period ska registrering kunna ske genom ett förenklat förfarande under förutsättning att revisorn eller revisionsföretaget lämnar vissa närmare angivna uppgifter till den behöriga myndigheten. Uppgifterna avser bland annat revisorns eller revisionsföretagets organisation, tillämpade granskningsstandarder, krav på opartiskhet och självständighet, interna kvalitetskontrollsystem samt revisorns kunskaper inom hållbarhetsrapportering.

Under den perioden bör alltså den fullständiga likvärdighetsprövningen ersättas med ett system som bygger på att revisorn eller revisionsföretaget lämnar den information som direktivet kräver. Eftersom ändringsdirektivet inte ger utrymme för någon materiell bedömning av likvärdigheten inom ramen för det förenklade förfarandet bör registrering ske när sökanden har gett in de uppgifter som direktivet kräver. För att undvika oklarheter om registreringens omfattning bör det av Revisorsinspektionens beslut framgå att registreringen avser granskning av hållbarhetsrapporter för räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2030. Därigenom tydliggörs att det efter övergångsperiodens utgång åter är de ordinarie registreringsvillkoren som gäller för fortsatt registrering.

Det tillfälliga förfarandet innebär inte att de ordinarie reglerna om registrering sätts åt sidan. Revisorer och revisionsföretag från tredjeland kommer även under övergångsperioden att kunna ansöka om registrering enligt de ordinarie bestämmelserna i revisorslagen. De föreslagna reglerna skapar således ett komplement till det befintliga systemet.

Regeringen beslutade den 12 november 2026 propositionen En myndighet för redovisning och revision. I propositionen föreslås att Revisorsinspektionen ska byta namn till Myndigheten för redovisning och revision.

5 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag

Den nya lagen och lagändringarna ska träda i kraft den 19 mars 2027.

För företag som redan tillämpar reglerna om hållbarhetsrapportering i dess lydelse efter den 30 juni 2024 ska de nya reglerna om hållbarhetsrapportering tillämpas för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2026 eller senare.

Hittills gällande övergångsbestämmelser om att vissa företag ska fortsätta att upprätta en hållbarhetsrapport enligt äldre bestämmelser om hållbarhetsrapportering ska upphävas.

Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, ska bestämmelsen om information från värdekedjan inte behöva tillämpas av företaget under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga. Ett företag som i enlighet med detta inte tillämpar bestämmelsen om information från värdekedjan ska i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att skaffa informationen, skälen till att informationen inte har kunnat skaffas och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Utredningens förslag

Utredningens förslag stämmer överens med regeringens, med undantag för tidpunkten för ikraftträdande. Utredningen föreslår att den nya lagen och lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2027.

Remissinstanserna

Remissinstanserna ställer sig bakom utredningens förslag eller invänder inte mot dem.

Skälen för regeringens förslag

Lagändringarnas ikraftträdande

Ändringsdirektivet ska vara genomfört senast den 19 mars 2027. Det är angeläget att de föreslagna lagändringarna träder i kraft så snart som möjligt. Det bedöms vara möjligt först den 19 mars 2027.

Från vilket räkenskapsår ska de nya reglerna tillämpas?

De nuvarande bestämmelserna om hållbarhetsrapportering trädde i kraft den 1 juli 2024 och ska tillämpas stegvis beroende på företagens storlek och typ. Stora börsnoterade företag med fler än 500 anställda, börsnoterade moderföretag i stora koncerner med fler än 500 anställda samt vissa kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag med fler än 500 anställda (företagen i den s.k. första vågen) började tillämpa reglerna för räkenskapsår som inleddes den 1 juli 2024 eller senare. Andra stora företag och moderföretag i stora koncerner (företagen i den s.k. andra vågen) ska

börja tillämpa bestämmelserna för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2027 eller senare. Små och medelstora börsnoterade företag samt små och icke-komplexa institut och captivebolag (företagen i den s.k. tredje vågen) ska börja tillämpa bestämmelserna för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2028 eller senare.

Genom artikel 3 i ändringsdirektivet ändras tidpunkterna för när reglerna om hållbarhetsrapportering ska tillämpas. För företag i den första vågen fastställs att de nuvarande reglerna om hållbarhetsrapportering endast ska tillämpas för räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2024 och den 31 december 2026. Samtidigt ges medlemsstaterna möjlighet att redan för räkenskapsåren 2025 och 2026 undanta sådana företag från rapporteringsskyldighet som inte uppfyller de nya gränsvärden som införs genom ändringsdirektivet.

När det gäller räkenskapsåret 2025 kan denna möjlighet emellertid inte utnyttjas. Ett sådant undantag skulle påverka skyldigheten att upprätta och offentliggöra en hållbarhetsrapport under första halvåret 2026. Möjligheten till undantag för räkenskapsåret 2025 är därför i praktiken överspelad. Regeringen delar därför utredningens bedömning att någon sådan reglering inte bör införas.

För räkenskapsåret 2026 förhåller det sig annorlunda. Ett undantag för detta räkenskapsår kan fortfarande få praktisk betydelse för de berörda företagen. Regeringen anser därför att företag i den första vågen bör få tillämpa de nya reglerna redan för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2026 eller senare. Det innebär att endast de företag som uppfyller de nya gränsvärdena kommer att vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapport från och med det räkenskapsåret.

Ändringsdirektivet utgår från att de nuvarande reglerna om hållbarhetsrapportering har tillämpats även för räkenskapsåret 2024. När direktivet om företagens hållbarhetsrapportering genomfördes i svensk rätt gjordes de nya reglerna tillämpliga på räkenskapsår som inleddes den 1 juli 2024 eller senare. För företag med kalenderår som räkenskapsår innebar det att reglerna första gången tillämpades för räkenskapsåret 2025. Någon skyldighet att upprätta hållbarhetsrapport för räkenskapsåret 2024 uppkom därmed inte för de företagen. De skäl som motiverade detta är fortfarande aktuella. Hållbarhetsrapporteringen bygger på att företagen samlar in relevant information löpande under det räkenskapsår som rapporten avser. Att i efterhand införa rapporteringsskyldighet för ett redan avslutat räkenskapsår skulle därför vara svårt att förena med kraven på rättssäkerhet och förutsebarhet. Detta synsätt ligger också i linje med ändringsdirektivets betoning av vikten av rättssäkra övergångslösningar. Något förslag om att ge reglerna tillbakaverkande verkan för räkenskapsåret 2024 lämnas därför inte.

För företag i den andra vågen innebär förslagen att de flesta företag inte kommer att omfattas av något krav på hållbarhetsrapportering. För företag i den andra vågen med kalenderår som räkenskapsår inträder rapporteringsskyldigheten enligt gällande regler den 1 januari 2027 i fråga om räkenskapsåret 2027. I praktiken innebär rapporteringsskyldigheten, även om rapporten ska lämnas efter räkenskapsårets slut, en skyldighet för företagen att löpande samla in information under det räkenskapsår som rapporten avser. De företag som inte kommer att omfattas av rapporteringsskyldighet efter den 19 mars 2027, och som inte kommer behöva rapportera efter räken-

skapsårets slut, bör därför undantas från rapporteringsskyldighet även för tiden dessförinnan.

En mindre grupp företag i den andra vågen kommer dock även fortsättningsvis att omfattas av rapporteringsskyldigheten eftersom de uppfyller de nya gränsvärdena. För dessa företag medför ändringsdirektivet inte någon möjlighet att tidigarelägga eller senarelägga tidpunkten för när rapporteringsskyldigheten inträder. De ska därför börja tillämpa reglerna om hållbarhetsrapportering för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2027 eller senare. Förslaget innebär således inte någon ändring av starttidpunkten för de företag i den andra vågen som även uppfyller de nya gränsvärdena.

Ändringsdirektivet innebär att företag i den tredje vågen inte kommer att omfattas av krav på hållbarhetsrapportering.

Artikel 3 i ändringsdirektivet innehåller också bestämmelser om motsvarande tillämpningstidpunkter för emittenter enligt öppenhetsdirektivet. De regler som genomförde direktivet om företagens hållbarhetsrapportering på detta område är redan knutna till tidpunkten då emittenten enligt tillämplig årsredovisningslag blir skyldig att upprätta en hållbarhetsrapport. Eftersom de nu föreslagna ändringarna genomförs genom justeringar i årsredovisningslagarna krävs det inte några ytterligare lagändringar för att uppfylla direktivets krav i denna del.

Ska äldre regler fortsätta tillämpas?

När direktivet om företagens hållbarhetsrapportering genomfördes föreskrevs att äldre bestämmelser om hållbarhetsrapportering skulle fortsätta att tillämpas till dess att företaget ska tillämpa de nya reglerna om hållbarhetsrapportering. De äldre bestämmelserna utgjorde ett genomförande av direktivet om icke-finansiell rapportering. Varken ändringsdirektivet eller direktivet om företagens hållbarhetsrapportering innehåller några krav på att äldre regler om hållbarhetsrapportering ska fortsätta att tillämpas efter det att de nya reglerna träder i kraft. Syftet med de nu föreslagna ändringarna är dessutom att begränsa kretsen av företag som omfattas av rapporteringsskyldigheten och minska regelbördan. Att samtidigt låta äldre regelverk leva kvar under en övergångsperiod skulle motverka detta syfte och riskera att skapa oklarhet om vilka regler som gäller för de berörda företagen. Regeringen anser därför att den nuvarande övergångsregleringen om fortsatt tillämpning av äldre bestämmelser om hållbarhetsrapportering bör upphävas. Det innebär att äldre regler om hållbarhetsrapportering, oavsett om de grundar sig på direktivet om icke-finansiell rapportering eller direktivet om företagens hållbarhetsrapportering, inte längre ska tillämpas från och med ikraftträdandet av de nu föreslagna lagändringarna.

Undantag från reglerna om rapportering om värdekedjan

Enligt gällande övergångsbestämmelser behöver företag som omfattas av reglerna om hållbarhetsrapportering inte tillämpa bestämmelsen om värdekedjan i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen under de första tre räkenskapsåren från det att reglerna om hållbarhetsrapportering blev tillämpliga på företaget. Om företaget utnyttjar undantaget ska det dock i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att skaffa

informationen, skälen till att informationen inte har kunnat skaffas samt hur företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Ändringsdirektivet kräver att medlemsstaterna inför en motsvarande övergångsbestämmelse vid det nu aktuella genomförandet. Bakgrunden är att direktivet ändrar tidpunkten för när hållbarhetsrapporteringen blir tillämplig för vissa företag, framför allt för företag i den första vågen. Det behöver därför klargöras från vilken tidpunkt den treåriga övergångsperioden ska räknas.

Regeringen delar utredningens bedömning att övergångsregleringen bör utformas så att företag inte behöver lämna information om värdekedjan under de första tre räkenskapsåren efter det att de blivit rapporteringsskyldiga enligt den nya regleringen. För företag i den första vågen innebär detta att treårsperioden ska räknas från och med räkenskapsår som inleds den 1 januari 2026 eller senare. För företag i den andra vågen ska motsvarande period räknas från och med räkenskapsår som inleds den 1 januari 2027 eller senare.

På samma sätt som enligt gällande regler bör ett företag som utnyttjar undantaget vara skyldigt att i hållbarhetsrapporten redogöra för vilka åtgärder som har vidtagits för att inhämta informationen, varför informationen inte har kunnat skaffas och hur företaget avser att säkerställa tillgången till sådan information i framtiden. Därigenom upprätthålls transparensen samtidigt som företagen ges en rimlig anpassningstid för att utveckla sina processer för rapportering om värdekedjan.

6 Konsekvenser

Regeringens bedömning

Betydligt färre företag kommer att omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering. För de företag som inte kommer att behöva påbörja hållbarhetsrapportering, eller som inte längre kommer att omfattas av kraven, förväntas betydande resurser komma att frigöras.

Tillgången till obligatorisk hållbarhetsinformation kommer att minska, vilket kan vara negativt för enskilda och civilsamhället.

Efterfrågan på granskare av hållbarhetsrapporter förväntas minska.

Ingen myndighet förväntas ha behov av ökade anslag och förslagen är förenliga med EU-rätten.

Utredningens bedömning

Utredningens bedömning stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Remissinstanserna ställer sig i huvudsak bakom utredningens bedömning eller invänder inte mot den. Bland de positiva remissinstanserna finns *FAR, Finansinspektionen, Revisorsinspektionen, Svenskt Näringsliv, Företagarna, Svenska Bankföreningen, Svensk Försäkring, Fondbolagens förening,*

Finansbolagen, Sparbankernas Riksförbund, Srf konsulterna och *Näringslivets Regelnämnd*. *Regelrådet* bedömer att utredningens konsekvensutredning uppfyller kraven enligt förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar men efterfrågar bl.a. en tydligare redovisning av förslagens påverkan på konkurrens och företagens intäkter samt rekommenderar att det tas fram en plan för utvärdering av reformen.

Arbetsmiljöverket framhåller att den minskade kretsen rapporteringsskyldiga företag innebär att en stor del av de positiva effekter på arbetsmiljö, arbetsvillkor och andra sociala hållbarhetsfrågor som förväntades av det tidigare regelverket riskerar att utebli.

Skälen för regeringens bedömning

Konsekvenser för de företag som inte längre kommer att omfattas av kraven

När direktivet om företagens hållbarhetsrapportering genomfördes uppskattades att ungefär 1 600–2 000 stora företag omfattas av reglerna. Därtill bedömdes ett knappt hundratal små och medelstora börsnoterade företag samt ungefär 140 finansiella företag omfattas (prop. 2023/24:124 s. 200).

Med utgångspunkt i uppgifter från SCB:s företagsregister förväntas cirka 150–200 svenska företag komma att överskrida de gränsvärden för hållbarhetsrapportering som nu föreslås gälla. Det är alltså fråga om ett stort antal företag som inte längre kommer att omfattas av kraven. De nuvarande rapporteringskraven anses vara mycket resurskrävande för företagen. De största börsnoterade företagen uppskattas lägga i genomsnitt 3,5 miljoner kronor årligen på hållbarhetsrapportering utöver en initial engångskostnad om cirka 3 miljoner kronor. Granskningskostnaderna för dessa företag beräknas uppgå till cirka 4 miljoner kronor årligen (prop. 2023/24:124 s. 200).

Även dotterföretag och filialer till tredjelandsföretag gynnas av de motsvarande gränsvärdeshöjningar som sker för dessa slag av företag.

En del av de företag som inte längre kommer att vara skyldiga att hållbarhetsrapportera torde ändå komma att upprätta hållbarhetsrapporter på frivillig väg, eftersom sådan information ofta kan vara till nytta för företagens kunder och investerare. För små och medelstora företag finns det numera särskilda standarder för frivillig hållbarhetsrapportering medan arbetet pågår inom EU med att ta fram sådana standarder för företag med upp till 1 000 anställda.

Konsekvenser för de företag som även i fortsättningen kommer att omfattas av krav på hållbarhetsrapportering

Det är endast företag i den s.k. första vågen som i dag omfattas av de lagstadgade rapporteringskraven. Dessa företag började hållbarhetsrapportera från och med räkenskapsår som inleddes den 1 juli 2024 eller senare.

Företag i den s.k. andra vågen har ännu inte börjat hållbarhetsrapportera. En mindre del av dessa företag kommer att överskrida även den nya gränsvärdenivån och därmed omfattas av kravet på hållbarhetsrapport. Dessa ska börja tillämpa bestämmelserna om hållbarhetsrapportering första gången för det räkenskapsår som inleds den 1 januari 2027 eller senare.

För närvarande pågår ett arbete inom EU med att revidera standarderna för obligatorisk hållbarhetsrapportering. Europeiska kommissionen förväntas anta en delegerad förordning med de nya standarderna under året, efter förslag från Efrag (European Financial Reporting Advisory Group). Enligt det förslag som Efrag har presenterat minskar antalet obligatoriska datapunkter (en enhet information i en större datamängd) med 61 procent och samtliga frivilliga datapunkter tas bort. Sammantaget har det gjorts en reduktion av antalet datapunkter med 71 procent. Arbetet har generellt bedrivits med inriktning på förenkling. Vad gäller kostnadsnyttoanalys beräknas förenklingarna ge en effekt på 3,7 miljarder euro inom unionen över en femårsperiod. Detta motsvarar en kostnadsreduktion i storleksordningen 30–40 procent. Även för de företag som kommer att omfattas av de nya reglerna bedöms kraven på hållbarhetsrapportering därför vara mer hanterbara jämfört med nuvarande krav.

Konsekvenser för användare av hållbarhetsrapporter

I samband med genomförandet av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering framhölls flera fördelar med hållbarhetsrapporering för enskilda och civilsamhället. Bristen på hållbarhetsinformation ansågs begränsa möjligheten för aktörer från det civila samhället, fackföreningar och arbetstagarrepresentanter att ha en dialog med företag om hållbarhetsfrågor. De yttersta användarna av en bättre hållbarhetsrapportering är, sades det, enskilda medborgare och investerare som genom informationen kan engagera sig bättre i hur företagen sköts i ett hållbarhetsperspektiv. Detta ansågs i sin tur kunna minska riskerna i det finansiella systemet, underlätta för företag som har en positiv inverkan på människor och miljön att skaffa kapital samt ge ökade möjligheter till ansvarsutkrävande av företagen. Sparare och investerare som vill investera hållbart får också en större möjlighet att göra det. Även gynnsamma konsekvenser för klimatet framhölls (se prop. 2023/24:124 s. 202).

Arbetsmiljöverket bedömer att den planerade ambitionshöjningen inom bland annat arbetsmiljö, arbetsvillkor och social hållbarhet till stor del kommer att utebli när en betydligt mindre krets företag omfattas av rapporteringsskyldigheten. Regeringen delar bedömningen att den minskade mängden hållbarhetsinformation kan få negativa konsekvenser för vissa användare av rapporterna.

Med de nu föreslagna reglerna bedöms dessa konsekvenser till viss del utebli, eftersom betydligt färre företag kommer att vara skyldiga att hållbarhetsrapportera och rapporteringskraven dessutom är mindre ambitiösa. Till någon del kan detta dock uppvägas av att rapporteringen förväntas bli mer användarvänlig och koncis genom det arbete som pågår inom EU med att revidera de obligatoriska standarderna för obligatorisk hållbarhetsrapportering. Det finns också anledning att anta att flera av de företag som i fortsättningen inte kommer att vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter ändå kommer att göra det, i enlighet med de standarder om frivillig hållbarhetsrapportering som är under utarbetande.

Samtidigt ska det framhållas att de allra största företagen, dvs. de företag som potentiellt påverkar samhället mest, alltjämt kommer att vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter. Det ska dock påpekas att ett företags påverkan på olika hållbarhetsfrågor varierar mellan branscher och att

antalet anställda eller nettoomsättning inte nödvändigtvis är en bra indikator på exempelvis miljöpåverkan.

Konsekvenser för företag i värdekedjan till rapporteringspliktiga företag

De föreslagna ändringarna förväntas innebära förenklingar och besparingar för företag i värdekedjan på flera sätt. Att färre företag får rapporteringsplikt förväntas leda till att små företag får färre förfrågningar om hållbarhetsinformation från större företag. Genom att de nya standarderna för obligatorisk hållbarhetsrapportering förväntas innehålla färre datapunkter, kommer företag i värdekedjan inte heller att drabbas av lika omfattande förfrågningar om information som tidigare.

Förslaget innebär att det sätts tydligare och snävare ramar för den information som rapporteringspliktiga företag kan begära från företag i värdekedjan. Detta kan medföra förenklingar för företag utan rapporteringsplikt. De föreslagna reglerna om egenförsäkran (se avsnitt 5) bedöms innebära en förenkling både för skyddade och rapporterande företag.

Konsekvenser för dem som granskar hållbarhetsrapportering

I samband med genomförandet av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering framhölls att efterfrågan på hållbarhetsexperter kommer att öka kraftigt vid revisionsföretagen (prop. 2023/24:124 s. 203). Det begränsade tillämpningsområdet för hållbarhetsrapportering som nu föreslås förväntas minska marknaden för sådan granskning. Regeringen bedömer dock att vissa företag utan rapporteringsplikt ändå kommer att frivilligt upprätta hållbarhetsrapporter och då även önskar att dessa blir revisorsgranskade.

Det föreslagna förenklade förfarandet för att bli registrerad för granskning av hållbarhetsrapport som revisor för tredje land, kan leda till att något fler tredjelandsrevisorer väljer att registrera sig i Sverige. Denna effekt förväntas dock begränsas av det minskade tillämpningsområdet för hållbarhetsrapportering.

Konsekvenser för offentlig sektor

Finansinspektionen har det yttersta ansvaret för tillsynen över hållbarhetsrapporterna från börsnoterade företag. Den löpande tillsynen är delegerad till Nämnden för svensk redovisningstillsyn. Betydligt färre börsnoterade företag kommer att omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering med de nya tröskelvärdena. Små och medelstora börsnoterade företag kommer enligt förslaget inte att behöva påbörja rapporteringen. I samband med genomförandet av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering bedömdes det att arbetet med tillsyn skulle komma att öka. Någon sådan ökning är dock numera inte att förvänta (jfr prop. 2023/24:124 s. 203–205).

Genom att färre företag kommer att omfattas av kravet på hållbarhetsrapportering förväntas efterfrågan på revisorer som ska granska hållbarhetsrapportering att minska. Revisorsinspektionen kan få flera ansökningar om registrering från revisorer från tredjeland att behandla, eftersom det införs ett förenklat registreringsförfarande. Men genom att efterfrågan på granskning av hållbarhetsrapporter förväntas gå ned bedöms det bli fråga om ett begränsat antal ansökningar.

Bolagsverkets arbete med att ta emot och registrera årsredovisningar med hållbarhetsrapporter förväntas inte öka såsom bedömdes i samband

med införandet av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering (se prop. 2023/24:124 s. 205).

För Bokföringsnämnden kan förslagen ge anledning till en begränsad översyn av nämndens vägledande information.

Det bedöms att det finns ett visst behov av att Finansinspektionen, Revisorsinspektionen, Bolagsverket och Bokföringsnämnden publicerar informationen om lagändringarna med anledning av ändringsdirektivet. Myndigheternas arbete med anledning av förslagen bedöms rymmas inom befintliga ekonomiska ramar.

Regelrådet framhåller att det finns skäl att följa upp förslagens effekter, särskilt när det gäller dess påverkan på konkurrensförhållanden och företagens administrativa kostnader. Regeringen delar uppfattningen att det finns anledning att följa utvecklingen på området. Samtidigt bör det beaktas att reglerna bygger på ett nyligen antaget unionsrättsligt ändringsdirektiv och att Europeiska kommissionen för närvarande genomför ett omfattande arbete med att se över standarderna för hållbarhetsrapportering. De samlade effekterna av förslagen får därför bedömas mot bakgrund av den fortsatta utvecklingen av unionsrätten på området.

7 Författningskommentar

7.1 Förslaget till lag om hållbarhetsinformation från skyddade företag i ett rapporterande företags värdekedja

Lagens tillämplighet

1 § Denna lag är tillämplig vid ett företags begäran om sådan information om företagets värdekedja som avses i 6 kap. 12 d § årsredovisningslagen (1995:1554).

Paragrafen anger lagens tillämpningsområde. Övervägandena finns i avsnitt 4.7. Paragrafen genomför artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

Lagen ska ses mot bakgrund av den skyldighet som vissa företag enligt årsredovisningslagen har att upprätta en hållbarhetsrapport för företaget eller för koncernen. En hållbarhetsrapport ska enligt hittillsvarande 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen (som motsvarar 6 kap. 12 d § första stycket den lagen enligt regeringens förslag, se kommentaren till den paragrafen) innehålla information inte bara om företagets verksamhet utan också om dess värdekedja. Företag som har denna skyldighet – i lagen benämnda rapporterande företag (se 2 §) – har därför anledning att begära information från företag i det rapporterande företagets värdekedja. Lagen innehåller bestämmelser som reglerar rapporterande företags inhämtande av sådan information och rätten för ett företag i värdekedjan att vägra att lämna viss information.

Den information som inhämtas ska avse företagets eller koncernens värdekedja. Uttrycket värdekedja har därför en central betydelse vid tillämpningen av lagen. Enligt Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2772

om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU vad gäller standarder för hållbarhetsrapportering, omfattar företagets värdekedja de aktiviteter, resurser och förbindelser som har samband med företagets affärsmodell och den externa miljö där företaget är verksamt. Värdekedjan innefattar företag i såväl tidigare som senare led. Företag i tidigare led är t.ex. leverantörer som tillhandahåller produkter eller tjänster. Företag i senare led är t.ex. distributörer och kunder som tar emot produkter eller tjänster. Vad som är en relevant värdekedja för ett visst rapporteringskrav framgår av standarderna för hållbarhetsrapportering i kommissionens delegerade förordning.

Uttryck i lagen

2 § I denna lag avses med

1. *rapporterande företag:* ett företag som är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport enligt 6 kap. 10 § årsredovisningslagen (1995:1554) eller en hållbarhetsrapport för en koncern enligt 7 kap. 31 a § samma lag,

2. *skyddat företag:* ett företag som ingår i ett rapporterande företags värdekedja och som under det senaste räkenskapsåret som en årsredovisning har upprättats för, har haft ett medelantal om högst 1 000 anställda,

3. *frivilliga standarder:* de standarder för frivillig hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29ca i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 4.7. Genom paragrafen genomförs artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

Med rapporterande företag avses företag som enligt årsredovisningslagen är skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport för företaget eller en hållbarhetsrapport för en koncern. Det omfattar även företag som enligt hänvisningar till årsredovisningslagen i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag respektive lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag är skyldiga att hållbarhetsrapportera.

Uttrycket skyddat företag avser företag som ingår i ett rapporterande företags värdekedja, dock endast företag som under det senaste räkenskapsåret har haft i genomsnitt högst 1 000 anställda. För det fall att det skyddade företaget ingår i en koncern, ska antalet anställda beräknas på företagsnivå och inte på koncernnivå. Med senaste räkenskapsåret avses det räkenskapsår för vilket en årsredovisning eller motsvarande senast har upprättats. Ett företag kan ingå i ett rapporterande företags värdekedja i egenskap av exempelvis leverantör eller distributör. Att företaget är ett skyddat företag får betydelse på så vis att det begränsar vilken information som företaget behöver lämna till ett rapporterande företag (se närmare 3, 4 och 5 §§). Uttrycken avses ha samma betydelse som i direktivet.

Med frivilliga standarder avses de standarder för frivillig hållbarhetsrapportering som Europeiska kommissionen enligt artikel 29ca i redovisningsdirektivet ska ta fram. De frivilliga standarderna har betydelse för vilken information som det skyddade företaget behöver lämna till det rapporterande företaget (se närmare 3, 4 och 5 §§).

3 § Om ett rapporterande företag begär information från ett skyddat företag i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering, har det skyddade företaget rätt att vägra att lämna information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna.

Paragrafen reglerar det skyddade företagets rätt att vägra att lämna viss information till det rapporterande företaget. Övervägandena finns i avsnitt 4.7. Paragrafen genomför artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

Bestämmelserna om hållbarhetsrapportering bygger på tanken att det rapporterande företaget ska skaffa sig den information som ska lämnas i hållbarhetsrapporten och att det därvid kan behöva inhämta information även från andra företag som ingår i det rapporterande företagets värdekedja. Redovisningslagstiftningen innehåller i och för sig inga bestämmelser om att de andra företagen är skyldiga att lämna den informationen men man kan ändå anta att de, på grund av rådande affärsförhållanden eller avtal, försöker att tillhandahålla rapporterande företag den information som de begär. Genom denna paragraf och 4 § regleras skyddade företags rätt att vägra att lämna viss information.

Av paragrafen framgår att ett skyddat företag har rätt att vägra att tillhandahålla information som går utöver vad som anges i de frivilliga standarderna. Vad som avses med frivilliga standarder framgår av 2 § 3. Om det rapporterande företaget behöver mindre information än vad som anges i de frivilliga standarderna, bör företaget givetvis begränsa sin begäran till vad som behövs för att uppfylla ett visst rapporteringskrav (se skäl 12 i ändringsdirektivet).

Ett skyddat företags rätt att vägra att tillhandahålla informationen gäller oavsett om informationsutbytet regleras i ett avtalsvillkor eller inte (jfr även 5 §).

Hur informationen ska överlämnas är inte reglerat i lagen. För det fall det skyddade företaget frivilligt har upprättat en hållbarhetsrapport i enlighet med de standarder som gäller för frivilliga hållbarhetsrapporter och denna finns tillgänglig på företagets hemsida, torde företaget kunna hänvisa till denna.

4 § Om det rapporterande företaget, i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering, begär information från ett företag som kan antas vara ett skyddat företag och informationen går utöver vad som anges i de frivilliga standarderna, ska det rapporterande företaget uppmärksamma det skyddade företaget på vilken information det gäller och upplysa om att det skyddade företaget inte är skyldigt att tillhandahålla den informationen.

Paragrafen reglerar det skyddade företagets rätt att få information om att det inte är skyldigt att tillhandahålla viss information. Övervägandena finns i avsnitt 4.7. Paragrafen genomför artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

I paragrafen anges att om det rapporterande företaget begär mer information än vad som anges i de frivilliga standarderna ska företaget uppmärksamma det skyddade företaget på vilken information det gäller och informera om att det skyddade företaget inte är skyldigt att tillhandahålla den

informationen. Något formkrav är inte föreskrivet för denna underrättelse. Det kan ligga i det rapporterande företagets intresse att dokumentera att information av detta slag har lämnats, för att i efterhand kunna visa att regelverket har följts.

Huvudfallet då det rapporterande företaget har anledning att anta att det är fråga om ett skyddat företag, och det rapporterande företaget träffas av underrättelseskyldigheten, är när det andra företaget har lämnat en sådan egenförsäkran som avses i 6 §.

5 § Ett avtalsvillkor som syftar till att uppfylla ett krav på hållbarhetsrapportering är ogiltigt till den del det innebär att ett skyddat företag ska lämna information till det rapporterande företaget som går utöver det som anges i de frivilliga standarderna.

I paragrafen regleras avtalsvillkors ogiltighet i vissa fall. Övervägandena finns i avsnitt 4.7. Paragrafen genomför artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

Företag är normalt oförhindrade att träffa avtal om informationsutbyte. Så länge det inte finns exempelvis konkurrensrättsliga regler som talar i annan riktning kan alltså ett rapporterande företag, t.ex. av policyskäl, träffa avtal med företag i dess värdekedja om att de ska tillhandahålla viss information. Genom paragrafen begränsas emellertid i viss utsträckning rapporterande företags möjligheter att träffa och åberopa sådana avtal med skyddade företag när det gäller hållbarhetsrapportering.

Paragrafen är tillämplig i fråga om avtal som innehåller villkor vars syfte är att det rapporterande företaget ska kunna uppfylla de krav på hållbarhetsrapportering som gäller för företaget. Avtalsvillkor är i sammanhanget avsett att ha en vid innebörd och omfatta varje överenskommelse mellan parterna i vilken de förbinder sig att lämna information. Om ett villkor innebär att det skyddade företaget ska förse det rapporterande företaget med information som går utöver det som anges i de frivilliga standarderna, är villkoret ogiltigt. Vad som avses med frivilliga standarder framgår av 2 § 3.

Att ett avtalsvillkor är ogiltigt innebär att det saknar juridisk verkan. Det gör att det rapporterande företaget inte kan tvinga det skyddade företaget att fullfölja avtalet i den delen och inte heller utkräva några avtalsrättsliga påföljder, t.ex. vite eller skadestånd. Inte heller kan det skyddade företaget åberopa avtalsvillkoret för att begära ut avtalad ersättning för tillhandahållande av information. I den utsträckning det har utgått prestationer på någondera sidan ska dessa gå åter.

Att ett avtalsvillkor är ogiltigt påverkar inte giltigheten hos övriga delar av avtalet. För det fall ett avtalsvillkor är allmänt hållet och innefattar informationsutbyte av olika slag, påverkas giltigheten endast till den del villkoret syftar till att uppfylla krav på hållbarhetsrapportering. Till den del ett avtalsvillkor om skyldighet att lämna information har ett annat syfte, t.ex. att det mottagande företaget ska kunna förvissa sig om att tillverkningen hos en underleverantör skett på ett visst sätt eller för att det mottagande företaget ska kunna uppfylla ett rapporteringskrav som inte avser hållbarhetsrapporter, är det alltså inte ogiltigt.

6 § Ett rapporterande företag ska förlita sig på ett företags skriftliga egenförsäkran om att det är ett skyddat företag.

Det rapporterande företaget ska dock inte förlita sig på egenförsäkran om det känner till eller bör känna till att försäkran i väsentlig utsträckning är felaktig.

I paragrafen anges när det rapporterande företaget ska förlita sig på en egenförsäkran om att företaget i värdekedjan är ett skyddat företag. Övervägandena finns i avsnitt 4.7. Paragrafen genomför artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

När ett rapporterande företag ska samla in information till hållbarhetsrapporten om värdekedjan behöver det regelmässigt vissa uppgifter från företag i värdekedjan, t.ex. underleverantörer eller distributörer. Om ett företag är ett skyddat företag, dvs. ett företag som under det senaste räkenskapsåret i genomsnitt inte har haft mer än 1 000 anställda, behöver dock – som framgår av 3, 4 och 5 §§ – det skyddade företaget inte lämna information till det rapporterande företaget som går utöver det som anges i de frivilliga standarderna.

Enligt huvudregeln i *första stycket* ska det rapporterande företaget förlita sig på en egenförsäkran från ett företag i värdekedjan om att det uppfyller villkoren för att vara ett skyddat företag. Med en egenförsäkran avses ett dokument där företaget intygar att det uppfyller villkoren för att vara ett skyddat företag. Förutom kravet på skriftlighet är inte några formkrav föreskrivna för en egenförsäkran. Det krävs inte heller att försäkran kompletteras med några ytterligare bekräftande handlingar. Det är alltså inte nödvändigt att det till försäkran finns fogat exempelvis utdrag ur offentliga register eller företagets årsredovisning.

Om det rapporterande företaget känner till att en egenförsäkran i väsentlig utsträckning är felaktig, ska det rapporterande företaget enligt *andra stycket* bortse ifrån försäkran och inte behandla företaget i värdekedjan som ett skyddat företag. Företaget har ingen egen undersökningsskyldighet, men kan ändå ha kännedom om omständigheter som gör att det ska bortse från försäkran. Det kan t.ex. vara så att det rapporterande företaget känner till att företaget i själva verket har betydligt fler än 1 000 anställda. Det kan också vara så att företaget har fått trovärdiga uppgifter från en tredje part som innebär att företaget inte ska förlita sig på egenförsäkran.

Det görs undantag från huvudregeln även i de fall det rapporterande företaget bör känna till felaktigheten. Frågan om det rapporterande företaget borde ha känt till felaktigheten kan bli aktuell vid granskningen av företagets hållbarhetsrapport.

För att det rapporterande företaget ska bortse från försäkran krävs att den i väsentlig utsträckning är felaktig. En mindre avvikelse vad gäller det genomsnittliga antalet anställda bör således inte leda till att det rapporterande företaget inte ska förlita sig på försäkran.

7.2 Förslaget till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

6 kap. Förvaltningsberättelse m.m.

Bolagsstyrningsrapport

6 § Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ska innehålla en bolagsstyrningsrapport, om inte bolaget har valt att med stöd av 8 § i stället upprätta en bolagsstyrningsrapport som är skild från årsredovisningen.

Bolagsstyrningsrapporten ska innehålla upplysningar om

1. vilka principer för bolagsstyrning som tillämpas, utöver de principer som följer av lag eller annan författning, och var uppgifter om dessa finns tillgängliga,
2. de viktigaste inslagen i bolagets system för intern kontroll och riskhantering i samband med den finansiella rapporteringen,
3. direkta eller indirekta aktieinnehav i bolaget som representerar minst en tiondel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget,
4. begränsningar i fråga om hur många röster varje aktieägare kan avge vid en bolagsstämma,
5. bestämmelser i bolagsordningen om tillsättande och entledigande av styrelseledamöter samt om ändring av bolagsordningen,
6. bolagsstämmans bemyndiganden till styrelsen att besluta att bolaget ska ge ut nya aktier eller förvärva egna aktier,
7. hur bolagsstämman fungerar, bolagsstämmans huvudsakliga beslutanderätt, aktieägarnas rättigheter och hur dessa rättigheter utövas, i den omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning, och
8. hur styrelsen och kommittéer som har inrättats inom bolaget är sammansatta och hur de fungerar, i den omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning.

Om bolaget inte tillämpar någon kod för bolagsstyrning, ska skälen för detta anges. Om bolaget tillämpar en kod för bolagsstyrning, ska det i förekommande fall anges vilka delar av koden som bolaget avviker från och skälen för detta.

Paragrafen reglerar visst innehåll i förvaltningsberättelsen.

Paragrafen ändras så att bestämmelserna om mångfaldspolicy i dess hittillsvarande tredje stycke flyttas till 6 a §.

6 a § *Bolagsstyrningsrapporten ska även innehålla upplysningar om den mångfaldspolicy som tillämpas i fråga om styrelsen, om bolaget uppfyller mer än ett av följande villkor:*

1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. bolagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 280 miljoner kronor,

3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 550 miljoner kronor.

Upplysningarna ska omfatta en redogörelse för den mångfaldspolicy som tillämpas, målet med policyn, hur policyn har tillämpats under räkenskapsåret och resultatet av den. Upplysningarna om mångfaldspolicyn får lämnas i en hållbarhetsrapport i stället för i bolagsstyrningsrapporten. Bolagsstyrningsrapporten ska i så fall innehålla en hänvisning till hållbarhetsrapporten.

Om bolaget inte tillämpar någon mångfaldspolicy, ska skälen för detta anges i bolagsstyrningsrapporten.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om nivåerna för när bolagsstyrningsrapporten även ska innehålla uppgifter om företagets mångfaldspolicy.

Bestämmelserna motsvarar hittillsvarande 6 § tredje stycket. I stället för att, som enligt hittillsvarande lydelse, hänvisa till gränsvärden i 10 §, anges i första stycket gränsvärdena för vilka bolag som omfattas av skyldigheten att ha uppgift om mångfaldspolicy i bolagsstyrningsrapporten. Det innebär inte någon ändring i sak.

7 § Ett aktiebolag som endast har andra överlåtbara värdepapper än aktier upptagna till handel på en reglerad marknad behöver inte i bolagsstyrningsrapporten lämna de upplysningar som anges i 6 § andra stycket 1, 7 och 8, i tredje *stycket* i samma paragraf *samt i 6 a §*. Detta gäller dock inte om bolagets aktier handlas på en MTF-plattform enligt 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Paragrafen reglerar undantag till 6 §. I paragrafen görs en följdändring med anledning av att bestämmelsen i hittillsvarande 6 § tredje stycket flyttas till 6 a §.

8 § I stället för att upprätta bolagsstyrningsrapporten som en del av förvaltningsberättelsen enligt 6 § får bolaget välja att upprätta rapporten som en från årsredovisningen skild handling. Rapporten ska även i ett sådant fall ha det innehåll som framgår av 6–7 §§. Den ska överlämnas till bolagets revisor inom samma tid som årsredovisningen.

Om bolaget har valt att upprätta bolagsstyrningsrapporten som en från årsredovisningen skild handling och sådana upplysningar som avses i 6 § andra stycket 3–6 ingår i förvaltningsberättelsen, behöver dessa upplysningar inte lämnas i rapporten. Om upplysningarna inte tas med i bolagsstyrningsrapporten, ska denna i stället innehålla en uppgift om den plats i förvaltningsberättelsen där upplysningarna lämnas.

Om bolaget har valt att upprätta en bolagsstyrningsrapport enligt denna paragraf, ska detta anges i förvaltningsberättelsen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att ett bolag som ett alternativ till att låta bolagsstyrningsrapporten ingå i förvaltningsberättelsen kan upprätta en särskild rapport. I första stycket görs en följdändring med anledning av att bestämmelsen i hittillsvarande 6 § tredje stycket flyttas till 6 a §.

Hållbarhetsrapport

10 § Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag ska, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport, om bolaget uppfyller följande *två* villkor:

1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *1 000*,

2. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *5 miljarder* kronor.

Det som sägs i första *stycket* gäller även för ett handelsbolag vars samtliga direkta eller indirekta ägare är aktiebolag eller utländska företag som motsvarar aktiebolag.

I paragrafen föreskrivs att vissa företag ska upprätta en hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.2. Ändringarna genomför artikel 2.1, 2.3

och 2.4a i ändringsdirektivet (artikel 1.3, 19.1 och 19a.1 i redovisningsdirektivet).

Första stycket ändras på så sätt att det hittillsvarande delvärdet avseende bolagets balansomslutning tas bort. För att ett bolag i fortsättningen ska vara skyldigt att hållbarhetsrapportera ska det uppfylla dels ett krav på visst antal anställda, dels ett krav på viss nettoomsättning. Skyldigheten inträder först om båda villkoren är uppfyllda. Ändringen påverkar även avgränsningen av de bolag som ska lämna upplysningar om immateriella nyckelresurser enligt 1 b §.

I *punkten 1* justeras gränsvärdet om medelantalet anställda uppåt till mer än 1 000. I *punkten 2* justeras gränsvärdet om redovisad nettoomsättning uppåt till mer än 5 miljarder kronor. Justeringarna är inte avsedda att påverka hur antalet anställda respektive nettoomsättningen ska beräknas (se vidare prop. 2023/24:124 s. 217 och prop. 2015/16:193 s. 63 och 64). Definitionen av nettoomsättning i 1 kap. 3 § gäller även för företag som upprättar sin redovisning enligt IAS-förordningen (se prop. 2023/24:124 s. 131).

Paragrafen ändras också på så sätt att *andra stycket* utgår. Börsnoterade små och medelstora företag kommer alltså inte längre att vara skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport.

Ändringen i *andra stycket*, hittillsvarande tredje stycket, är en följd av att det hittillsvarande andra stycket utgår.

Bestämmelserna om hållbarhetsrapportering gäller även för finansiella företag, se 6 kap. 1 § första stycket lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och 6 kap. 1 § första stycket lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag, om de i övrigt uppfyller villkoren i förevarande paragraf.

11 a § Skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller inte ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen.

Det dotterföretag som inte är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i förvaltningsberättelsen samt lämna uppgift om namn och säte för det moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen. Förvaltningsberättelsen ska också innehålla länkar till moderföretagets förvaltningsberättelse och granskningsberättelse för koncernen.

För att ett dotterföretag vars moderföretag har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska vara undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller även att

1. hållbarhetsrapporten för koncernen har upprättats i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG eller på ett sätt som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG,

2. de upplysningar om dotterföretagets verksamhet som anges i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU)

2019/2088 tas in i dotterföretagets förvaltningsberättelse eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som upprättas av moderföretaget, och

3. hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen offentliggörs i enlighet med 8 kap.

Paragrafen behandlar undantag för vissa dotterföretag från skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.3. Ändringen genomför artikel 2.4d i ändringsdirektivet (artikel 19a.10 i redovisningsdirektivet).

Av paragrafen följer att ett dotterföretag inte behöver upprätta en hållbarhetsrapport om det och samtliga dess dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen. Ändringen i *första stycket* innebär att ett dotterföretag som är ett stort börsnoterat företag kan åberopa undantaget.

12 c § Informationen i hållbarhetsrapporten ska lämnas för tidshorisonter om kort, medellång och lång sikt. Av rapporten ska det framgå hur informationen har identifierats.

Rapporten ska innehålla hänvisningar till och ytterligare redogörelser för annan information som ingår i förvaltningsberättelsen och förklaringar av de belopp som tas upp i årsredovisningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilken information som ska ingå i hållbarhetsrapporten.

Paragrafen ändras på så sätt att hittillsvarande andra stycket, som innehåller bestämmelser om att informationen i hållbarhetsrapporten ska omfatta bolagets verksamhet och dess värdekedja, flyttas till 12 d § första stycket.

12 d § *Informationen i hållbarhetsrapporten ska inte bara omfatta bolagets verksamhet utan även dess värdekedja.*

När det gäller sådan information om bolagets värdekedja som härrör från skyddade företag, ska bolaget anses ha lämnat tillräcklig information, om den lämnade informationen motsvarar vad som anges i frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering. Med skyddade företag och frivilliga standarder avses detsamma som i lagen (2027:000) om hållbarhetsinformation från skyddade företag i ett rapporterande företags värdekedja.

I paragrafen, som är ny, finns ytterligare bestämmelser om vilken information som ska ingå i hållbarhetsrapporten. Övervägandena finns i avsnitt 4.7. Paragrafen genomför artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

Bestämmelsen i *första stycket* motsvarar hittillsvarande 12 c § andra stycket (jfr prop. 2023/24:124 s. 223).

När det gäller sådan information om bolagets värdekedja som härrör från skyddade företag ska bolaget enligt *andra stycket*, som saknar tidigare motsvarighet, anses ha lämnat tillräcklig information, om den lämnade informationen motsvarar vad som anges i frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering.

Skyddat företag definieras i 2 § 2 lagen om hållbarhetsinformation från skyddade företag i ett rapporterande företags värdekedja som ett företag som ingår i ett rapporterande företags värdekedja och som under det senaste räkenskapsåret i genomsnitt har haft högst 1 000 anställda. Med frivilliga

standarder för hållbarhetsrapportering avses detsamma som i 2 § 3 samma lag.

Informationskraven i de frivilliga standarder som avses i den lagen utgör taket för vilken hållbarhetsinformation ett skyddat företag behöver lämna till ett rapporterande företag.

Bestämmelsen är inte tillämplig på informationskrav såvitt gäller företag i värdekedjan som inte är skyddade företag enligt lagen om hållbarhetsinformation från skyddade företag i ett rapporterande företags värdekedja. I sådana fall kan det alltjämt krävas att bolaget rapporterar information utöver den som anges i de frivilliga standarderna.

12 e § Den information som avses i 12–12 c §§ *och 12 d § första stycket* ska ha det närmare innehåll som anges i de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU.

Paragrafen anger standarder för hållbarhetsrapportering som ska tillämpas. I paragrafen görs en följdändring med anledning av att bestämmelsen i hittillsvarande 12 c § andra stycket flyttas till 12 d § första stycket.

13 § Upplysningar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling behöver inte tas in i hållbarhetsrapporten om det bedöms att ett offentliggörande skulle skada bolagets marknadsposition allvarligt och utelämnandet inte hindrar förståelsen av bolagets utveckling, ställning eller resultat eller konsekvenserna av verksamheten. *Om upplysningarna inte tas in i hållbarhetsrapporten ska en sammanfattning av dem tas in, om det kan göras utan att sådan skada uppkommer.*

I rapporten behöver följande upplysningar inte tas in:

1. upplysningar som utgör företagshemligheter,

2. upplysningar som är säkerhetsskyddsklassificerade enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418 av den 18 oktober 2023 om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa),

3. upplysningar som på någon annan grund omfattas av regler om dataskydd eller säkerhetsskydd.

Om bolaget utelämnar upplysningar med stöd av första eller andra stycket, ska det anges i rapporten. Bolaget ska inför varje nytt rapporteringstillfälle ta ställning till om det fortfarande finns skäl att utelämna upplysningarna.

Paragrafen behandlar möjligheten att utelämna viss information från hållbarhetsrapporten. Övervägandena finns i avsnitt 4.8. Ändringarna genomför artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

Hållbarhetsrapporten ska innehålla den information som behövs för förståelsen av bolagets inverkan på vissa hållbarhetsfrågor (se 12 §). Förevarande paragraf innebär dock att bolaget har möjlighet att utelämna en del av denna information, om det bedöms att ett offentliggörande skulle innebära viss skada för bolaget. Ett ytterligare krav är att uppgifterna får utelämnas ur rapporten endast om det inte hindrar förståelsen av bolagets utveckling, ställning eller resultat eller konsekvenser.

Av tillägget i *första stycket* följer att ett rapporterande bolag som väljer att utelämna upplysningar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling ska ta in en sammanfattning av dem, om det kan göras utan att det skadar bolagets marknadsposition allvarligt. Det innebär ett förtydligande av när information får utelämnas, och alltså inte att gällande

upplysningskrav utvidgas. Att upplysningarna offentliggörs i sammanfattande form innebär att vissa detaljer utelämnas så att det ges en mer översiktlig bild, dock utan att upplysningarna förlorar sitt värde som hållbarhetsinformation.

I det nya *andra stycket* anges att bolaget alltid kan utelämna vissa upplysningar. Detta gäller för det första enligt *punkten 1* företagshemligheter. Företagshemligheter definieras i 2 § lagen (2018:558) om företagshemligheter. För att informationen ska utgöra en företagshemlighet ska den röra affärs- eller driftförhållanden i en näringsidkares rörelse eller i en forskningsinstitutions verksamhet. Affärs- eller driftförhållanden tar sikte inte bara på kommersiella uppgifter om enskilda affärshändelser utan också på information om affärshändelser av mer allmänt slag, såsom marknadsundersökningar, marknadsplanering, prissättningskalkyler och planer rörande reklamkampanjer (se prop. 2017/18:200 s. 137).

Bolaget får enligt *punkten 2* också utelämna upplysningar som är säkerhetsskyddsklassificerade enligt artikel 2.7 i EU-förordningen om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa). Med detta avses uppgifter eller material i alla former vars obehöriga röjande i olika grad skulle kunna åsamka unionens eller en eller flera av medlemsstaternas intressen skada och som har tilldelats en EU-säkerhetsskyddsklassificeringsnivå eller en motsvarande säkerhetsskyddsklassificeringsnivå, enligt avtalet mellan Europeiska unionens medlemsstater om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som utbyts i Europeiska unionens intresse.

Bolaget får vidare enligt *punkten 3* utelämna upplysningar som på någon annan grund än enligt andra stycket omgärdas av regler om dataskydd eller säkerhetsskydd. Regler om dataskydd finns framför allt i EU:s dataskyddsförordning och lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning. Säkerhetsskydd regleras framför allt i säkerhetsskyddslagen (2018:585). Enligt 1 kap. 2 § första stycket i den lagen avses med säkerhetsskydd skydd av säkerhetskänslig verksamhet mot spionerі, sabotage, terroristbrott och andra brott som kan hota verksamheten samt skydd i andra fall av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Med säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter avses enligt andra stycket uppgifter som rör säkerhetskänslig verksamhet och som därför omfattas av sekretess enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) eller som skulle ha omfattats av sekretess enligt den lagen, om den hade varit tillämplig. Mer specifikt bör det stå företag fritt att utelämna information som ska skyddas från obehörig åtkomst eller obehörigt röjande i enlighet med andra unionsrättsakter eller nationell rätt. Dessutom bör kraven på hållbarhetsrapportering inte medföra någon skyldighet för företag att lämna information som skulle skada fysiska personers integritet eller fysiska eller juridiska personers säkerhet.

Att upplysningar har utelämnats från rapporten med stöd av första eller andra stycket ska anges i rapporten. Det följer av det nya *tredje stycket*. Om en upplysning utelämnas ett visst räkenskapsår, innebär det inte att upplysningen utan vidare kan utelämnas även i följande års hållbarhetsrapporter. Bolaget ska inför upprättandet av varje hållbarhetsrapport ta ställning till om förutsättningarna för att utelämna upplysningen enligt paragrafen alltjämt är uppfyllda.

16 § En filial till ett företag ska upprätta en hållbarhetsrapport för företaget, om

1. företaget har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),
2. företaget motsvarar ett aktiebolag,
3. företagets nettoomsättning inom EES för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än *5* miljarder kronor, och
4. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än *2,2 miljarder* kronor.

För hållbarhetsrapporten gäller i övrigt 7 kap. 31 f § andra stycket första meningen och tredje–femte styckena. Det som där sägs om moderföretaget och dotterföretaget ska i stället avse företaget och filialen.

Paragrafen gäller inte om en hållbarhetsrapport för koncernen ska upprättas av företagets dotterföretag eller filial enligt 7 kap. 31 f § respektive 31 g §.

Av paragrafen följer att en filial till ett tredjelandsföretag som bedriver betydande verksamhet inom EES under vissa förhållanden är skyldig att upprätta en hållbarhetsrapport för företaget. Övervägandena finns i avsnitt 4.6. Ändringarna genomför artikel 2.13b i ändringsdirektivet (artikel 40a.1 i redovisningsdirektivet).

I *första stycket* justeras gränsvärdet i *punkten 3* uppåt så att tredjelandsföretagets nettoomsättning inom EES för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren ska ha uppgått till mer än 5 miljarder kronor för att filialen ska vara skyldig att upprätta en hållbarhetsrapport. I *punkten 4* justeras gränsvärdet avseende filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret uppåt till 2,2 miljarder kronor.

7 kap. Koncernredovisning

Förvaltningsberättelse m.m.

31 a § Om moderföretaget i en koncern är ett bolag av sådan form som avses i 6 kap. 10 §, ska förvaltningsberättelsen för koncernen, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport för koncernen, om koncernen uppfyller följande *två* villkor:

1. medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *1 000*,
2. koncernföretagens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *5 miljarder* kronor.

Det som sägs i första stycket gäller inte ett moderföretag som är

1. en alternativ investeringsfond, *eller*

2. ett finansiellt holdingföretag enligt artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, i den ursprungliga lydelsen, vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamheter som är oberoende av varandra.

Moderföretaget behöver inte i hållbarhetsrapporten för koncernen lämna information om dotterföretag som har tillkommit eller lämnat koncernen under räkenskapsåret. För ett dotterföretag som utelämnas ska det dock lämnas information om väsentliga händelser som har påverkat dotterföretaget under räkenskapsåret och som haft inverkan på koncernens hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter.

Paragrafen anger när ett moderföretag i en koncern ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen. Övervägandena finns i avsnitt 4.2, 4.4 och 4.5. Ändringarna genomför artikel 2.5a och 2.5c i ändringsdirektivet (artikel 29a.1 och 29a.4a i redovisningsdirektivet).

Första stycket ändras på så sätt att det hittillsvarande gränsvärdeskriteriet som anknyter till koncernens balansomslutning tas bort. För att ett moder-

företag ska vara skyldigt att hållbarhetsrapportera för koncernen ska koncernen uppfylla både kravet på antalet anställda och en viss nettoomsättning.

I *punkten 1* justeras gränsvärdet avseende medelantalet anställda uppåt till mer än 1 000. I *punkten 2*, styckets hittillsvarande punkten 3, justeras gränsvärdet avseende redovisad nettoomsättning uppåt till mer än 5 miljarder kronor. Höjningarna är inte avsedda att påverka hur antalet anställda respektive nettoomsättningen ska beräknas (se kommentaren till 6 kap. 10 §).

Ändringen i *andra stycket* innebär att ett moderföretag är undantaget från kravet på hållbarhetsrapport för koncernen, om det är ett finansiellt holdingföretag vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra. Med finansiellt holdingföretag avses detsamma som i artikel 2.15 i redovisningsdirektivet, dvs. ett företag som uteslutande har till föremål för sin verksamhet att förvärva andelar i andra företag och att förvalta dessa andelar i vinstsyfte utan att direkt eller indirekt delta i förvaltningen av dessa andra företag, dock utan att det påverkar deras rättigheter som aktieägare eller delägare. Det förhållandet att det inte påverkar deras rättigheter som aktieägare eller delägare innebär att ett företag kan utgöra ett finansiellt holdingföretag även om det, i egenskap av ägare, utövar rösträtt vid dotterföretagens stämmor och därigenom utövar inflytande över val av styrelseledamöter och valberedning.

Utöver kravet på att moderföretaget ska vara ett finansiellt holdingföretag krävs att moderföretagets samtliga dotterföretag har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra. Dotterföretag anses inte vara oberoende av varandra när det ena dotterföretagets verksamhet möjliggör eller direkt stöder det andra dotterföretagets verksamhet. Det avgörande för att undantaget ska vara tillämpligt är inte att dotterföretagen verkar i olika branscher utan i stället att dotterföretagen rent faktiskt verkar oberoende av varandra. Undantaget påverkar inte ett dotterföretags eventuella egna rapporteringsskyldighet enligt 6 kap. 10 § eller förevarande paragraf.

En koncerns sammansättning kan förändras under ett räkenskapsår, på grund av att företag har slagits samman eller på grund av försäljningar eller förvärv av företag eller andelar i företag. Enligt undantaget i det nya *tredje stycket* får moderföretaget välja att i hållbarhetsrapporten för koncernen utelämna information om det eller de företag som har tillkommit eller lämnat koncernen under det räkenskapsår som hållbarhetsrapporten avser. Moderföretaget behöver alltså endast ta med information för företag som var dotterföretag vid räkenskapsårets början och som fortfarande var det vid räkenskapsårets slut. Ett undantaget dotterföretag kan dock ha påverkats av någon väsentlig händelse under räkenskapsåret som på koncernnivå har haft en inverkan på hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter. I så fall ska information om händelsen anges i rapporten, trots att information om dotterföretaget i övrigt inte är med i rapporten. Med hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter avses detsamma som i 6 kap. 12 a § första stycket (jfr 7 kap. 31 c § första stycket).

31 b § Det som sägs i 31 a § gäller inte ett moderföretag som även är ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag.

Det företag som är undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i förvaltningsberättelsen samt lämna uppgift om namn och säte för det överordnade moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen.

Förvaltningsberättelsen ska också innehålla länkar till den förvaltningsberättelse för koncernen som upprättas av det överordnade moderföretaget och till granskningsberättelsen för koncernen.

Om det överordnade moderföretaget har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får undantaget tillämpas endast om

1. hållbarhetsrapporten för koncernen har upprättats i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU eller på ett sätt som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG,
2. de upplysningar om dotterföretagets verksamhet som avses i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 har tagits in i dotterföretagets förvaltningsberättelse eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som upprättas av det överordnade moderföretaget, och
3. hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen offentliggörs i enlighet med 8 kap.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att ett moderföretag som även är ett dotterföretag till ett överordnat moderföretag under vissa förutsättningar inte är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.3. Ändringarna genomför artikel 2.5e i ändringsdirektivet (artikel 29a.9 i redovisningsdirektivet).

Enligt paragrafen behöver ett moderföretag som även är ett dotterföretag inte upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag. Ändringen i *första stycket* innebär att även ett dotterföretag som är ett stort börsnoterat företag kan tillämpa undantaget.

31 c § Hållbarhetsrapporten för koncernen ska upprättas med tillämpning av 6 kap. 12–*12 d*, *12 f*, 13 och 14 §§. Det som där sägs om årsredovisningen, bolaget och hållbarhetsrapporten ska i stället avse koncernredovisningen, koncernen och hållbarhetsrapporten för koncernen.

I artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 finns ytterligare bestämmelser om innehållet i hållbarhetsrapporten för ett moderföretag som ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen enligt 31 a §.

Moderföretaget ska lämna hållbarhetsinformation till arbetstagarföreträdare i koncernen och med dem diskutera relevant information och metoder för att få och verifiera hållbarhetsinformation samt se till att arbetstagarföreträdarnas uppfattning meddelas koncernledningen.

Paragrafen innehåller kompletterande krav på innehållet i en hållbarhetsrapport. I *första stycket* görs följdändringar med anledning av att 6 kap. 12 d § får nytt innehåll och att hittillsvarande 12 e § i samma kapitel betecknas 12 f §.

31 f § Ett dotterföretag ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om

1. det yttersta moderföretaget motsvarar ett aktiebolag men har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och har en nettoomsättning inom EES som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än *5* miljarder kronor, och
2. *dotterföretagets nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än 2,2 miljarder kronor.*

Hållbarhetsrapporten ska innehålla den information som avses i 6 kap. 12 a § första stycket 3 och 4 och andra stycket och 12 b § 1–7 och 9. Det som i de bestämmelserna sägs om bolaget ska i stället avse koncernen.

Den informationen som avses i andra stycket ska ha det närmare innehåll som anges i

1. de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b eller 40b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, eller
2. de standarder som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdiga enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.

Om den information som behövs för att upprätta hållbarhetsrapporten inte är tillgänglig, ska dotterföretaget begära att moderföretaget tillhandahåller den information som behövs för att dotterföretaget ska kunna upprätta rapporten.

Om ett dotterföretag inte får den information som behövs av moderföretaget, ska dotterföretaget upprätta hållbarhetsrapporten med de uppgifter som dotterföretaget har.

Paragrafen uppställer rapporteringskrav för svenska dotterföretag till tredjelandsföretag som bedriver betydande verksamhet inom EES. Övervägandena finns i avsnitt 4.6. Ändringarna genomför artikel 2.13a i ändringsdirektivet (artikel 40a.1 i redovisningsdirektivet).

I *första stycket* justeras gränsvärdet i *punkten 1* uppåt så att tredjelandsföretagets nettoomsättning inom EES för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren ska ha uppgått till mer än 5 miljarder kronor för att det svenska dotterföretaget ska vara skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport. Vidare ändras *punkten 2*. Det hittillsvarande kriteriet att dotterföretaget ska vara antingen ett stort företag eller ett börsnoterat medelstort eller litet företag tas bort. Det ersätts med ett kriterium om att dotterföretagets nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret ska ha uppgått till mer än 2,2 miljarder kronor.

31 g § Om ett moderföretag som avses i 31 f § bedriver näringsverksamhet genom en filial ska filialen upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om

1. moderföretaget inte har ett sådant dotterföretag som anges i 31 f §, och
2. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än *2,2 miljarder* kronor.

För en sådan hållbarhetsrapport ska 31 f § andra–femte styckena tillämpas.

Paragrafen innehåller kompletterande bestämmelser om när en filial ska upprätta en hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.6. Ändringarna genomför artikel 2.13b i ändringsdirektivet (artikel 40a.1 i redovisningsdirektivet).

Om moderföretaget inte har något dotterföretag men väl en filial, ska enligt paragrafen det som sägs i 31 f § om dotterföretagets skyldighet att upprätta en hållbarhetsrapport i stället gälla filialen. Ändringen i *första stycket punkten 2* innebär att gränsvärdet för filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret justeras uppåt till 2,2 miljarder kronor.

8 kap. Offentliggörande

Publicering av årsredovisningen m.m.

15 e § *Det som sägs i 15 c § första och andra styckena och 15 d § gäller inte om tredjelandsföretaget är ett finansiellt holdingföretag enligt artikel 2.15 i Europa-*

parlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, i den ursprungliga lydelsen, vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamheter som är oberoende av varandra.

Paragrafen är ny och innehåller ett undantag från skyldigheten att offentliggöra och tillgängliggöra hållbarhetsrapporten och granskningsberättelsen. Övervägandena finns i avsnitt 4.6. Ändringarna genomför artikel 2.13c i ändringsdirektivet (artikel 40a.1 i redovisningsdirektivet).

Enligt 15 c § första stycket ska ett dotterföretag som avses i 7 kap. 31 f § offentliggöra hållbarhetsrapporten och granskningsberättelsen. Detsamma gäller enligt 15 c § andra stycket en filial som avses i 6 kap. 16 § eller 7 kap. 31 g §. Samma handlingar ska enligt 8 kap. 15 d § hållas tillgängliga utan kostnad på dotterföretagets eller filialens webbplats.

Innebörden av undantaget i förevarande paragraf är att kravet på offentliggörande och tillgängliggörande inte gäller om tredjelandsföretaget, dvs. moderföretaget eller det företag som filialen ingår i, är ett finansiellt holdingföretag vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra. När det gäller innebörden av finansiellt holdingföretag respektive oberoende affärsmodeller och verksamhet hänvisas till kommentaren till 7 kap. 31 a § andra stycket.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser till lagen (2024:347) om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

6. Om information om ett bolags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver bestämmelsen om bolagets värdekedja i 6 kap. 12 c § andra stycket *i dess lydelse efter den 30 juni 2024 och före den 19 mars 2027 eller 6 kap. 12 d § första stycket i dess lydelse efter den 18 mars 2027* inte tillämpas av bolaget under de första tre räkenskapsåren från det att bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga *för bolaget*. Om bolaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att *skaffa* informationen, skälen till att informationen inte har kunnat *skaffas* och det sätt på vilket bolaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Övervägandena finns i avsnitt 5. Ändringarna genomför artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

Enligt övergångsbestämmelsen behöver information om bolagets värdekedja inte tas in i hållbarhetsrapporten under en övergångsperiod, om sådan information inte finns tillgänglig. Ändringarna föranleds av att tidpunkten för när olika företags skyldighet att hållbarhetsrapportera inträder ändras och att bestämmelsen om företagets värdekedja flyttas. Undantaget i övergångsbestämmelsen är, liksom hittills, möjligt att tillämpa under de första tre rapporteringstillfällen som respektive bolag är skyldigt att hållbarhetsrapportera.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 19 mars 2027.

2. För företag som redan har börjat tillämpa bestämmelserna om hållbarhetsrapport i dess lydelse efter den 30 juni 2024, ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport även tillämpas för räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

I *punkten 1* anges när lagen träder i kraft.

Av *punkten 2* följer att lagändringarna tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025, dvs. från och med den 1 januari 2026 för de bolag som inte har brutet räkenskapsår. Det innebär att bolag i den s.k. första vågen, som har börjat tillämpa nuvarande regler om hållbarhetsrapportering som genomför direktivet om företagens hållbarhetsrapportering men inte når upp till de nya gränsvärdena, inte längre ska hållbarhetsrapportera enligt de nuvarande reglerna från och med räkenskapsåret som inleds den 1 januari 2026 eller senare. Det gäller även finansiella företag som med stöd av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag ska tillämpa lagens bestämmelser om hållbarhetsrapportering.

Vissa bolag i den s.k. andra vågen kommer att nå upp även till de nya gränsvärdena. Dessa bolag ska börja hållbarhetsrapportera först för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2027 eller senare (se punkten 4 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen [2024:347] om ändring i årsredovisningslagen, i lydelsen enligt SFS 2025:1297). Förevarande punkt innebär att de bolag i andra vågen som inte når upp till de nya gränsvärdena inte längre kommer att vara skyldiga att hållbarhetsrapportera för någon period.

För sådana dotterföretag och filialer som avses i 6 kap. 16 § och 7 kap. 31 f och 31 g §§ börjar rapporteringsskyldigheten att gälla det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av år 2027 (se punkten 10 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen [2024:347] om ändring i årsredovisningslagen).

7.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

6 kap. Förvaltningsberättelse m.m.

Årsredovisningslagens tillämpning

1 § Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

– 1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,

– 2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,

– 2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

– 3 § första stycket om vissa upplysningar om ekonomiska föreningar,

– 5 § om kassaflödesanalys, och

– 10–14 §§ om hållbarhetsrapport.

Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Värdepappersbolag ska även tillämpa det som sägs i 6 kap. 1 b § årsredovisningslagen om immateriella nyckelresurser.

Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 a § årsredovisningslagen ska kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ som övervakar dem på de villkor som anges i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 anses som dotterföretag till det centrala organet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om årsredovisningslagens tillämpning beträffande bl.a. förvaltningsberättelse. Övervägandena finns i avsnitt 4.2. Ändringarna genomför artikel 2.4c i ändringsdirektivet (artikel 19a.6 i redovisningsdirektivet).

Ändringen i paragrafen innebär att hittillsvarande *femte stycket* utgår. Det innebär att små och icke-komplexa institut inte har möjlighet att upprätta en begränsad hållbarhetsrapport enligt 6 kap. 12 g § årsredovisningslagen. Om institutet uppfyller villkoren i 6 kap. 10 § samma lag, ska alltså en fullständig rapport upprättas.

8 kap. Offentlighet

Registrering i bankregistret

5 c § Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning, revisionsberättelse *och granskningsberättelse* för bankaktiebolag i bankregistret.

Registreringen ska göras på svenska. Om ett bankaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering ska göras på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *lämna* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.

Paragrafen innehåller bl.a. bestämmelser om att årsredovisningen och revisionsberättelsen ska registreras i bankregistret.

Ändringen i *första stycket*, som är av rättelsekaraktär, innebär att Bolagsverket ska registrera en granskningsberättelse på samma sätt som gäller för revisionsberättelsen (se prop. 2023/24:124 s. 235).

Ändringen i tredje stycket är enbart språklig.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser till lagen (2024:348) om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

8. Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver bestämmelsen om bolagets värdekedja i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen *i dess lydelse efter den 30 juni 2024 och före den 19 mars 2027 eller 6 kap. 12 d § första stycket samma lag i dess lydelse efter den 18 mars 2027* inte tillämpas av företaget under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga *för företaget*. Om företaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att *skaffa* informationen, skälen till att informationen inte har kunnat *skaffas* och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Övervägandena finns i avsnitt 5. Ändringarna genomför artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

Enligt övergångsbestämmelsen behöver information om företagets värdekedja inte tas in i hållbarhetsrapporten under en övergångsperiod, om sådan information inte finns tillgänglig. Ändringarna görs med anledning av att tidpunkten för när olika företags skyldighet att hållbarhetsrapportera inträder ändras och att bestämmelsen om företagets värdekedja flyttas. Undantaget i övergångsbestämmelsen är, liksom hittills, möjligt att tillämpa under de första tre rapporteringstillfällen som respektive företag är skyldigt att hållbarhetsrapportera.

7.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

6 kap. Förvaltningsberättelse m.m.

Årsredovisningslagens tillämpning

1 § Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

– 1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,

– 2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,

– 2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och

– 10–14 §§ om hållbarhetsrapport.

Det som sägs i 6 kap. 1 § andra stycket 6–8 årsredovisningslagen om upplysningar om kvotvärde ska dock i stället avse nominellt belopp.

Försäkringsaktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Försäkringsaktiebolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.

Det som sägs i första stycket om 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen gäller inte tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 a § årsredovisningslagen ska försäkringsföretag, som ingår i en grupp och omfattas av grupptillsyn enligt 19 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om årsredovisningslagens tillämpning beträffande bl.a. förvaltningsberättelse. Övervägandena finns i avsnitt 4.2. Ändringarna genomför artikel 2.4c i ändringsdirektivet (artikel 19a.6 i redovisningsdirektivet).

Femte stycket ändras på så sätt att captivebolag inte har möjlighet att upprätta en begränsad hållbarhetsrapport. Om captivebolaget uppfyller villkoren i 6 kap. 10 § årsredovisningslagen, ska alltså en fullständig rapport upprättas.

8 kap. Offentlighet

Registrering i försäkringsregistret

5 c § Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning, revisionsberättelse *och granskningsberättelse* för försäkringsaktiebolag i försäkringsregistret.

Registreringen ska göras på svenska. Om ett försäkringsaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering ska göras på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *lämna* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.

Paragrafen innehåller bl.a. bestämmelser om att årsredovisningen och revisionsberättelsen ska registreras i försäkringsregistret.

Ändringen i *första stycket*, som är av rättelsekaraktär, innebär att Bolagsverket ska registrera en granskningsberättelse på samma sätt som gäller för revisionsberättelsen (se prop. 2023/24:124 s. 235).

Ändringen i *tredje stycket* är enbart språklig.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser till lagen (2024:349) om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

8. Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver bestämmelsen om bolagets värdekedja i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen *i dess lydelse efter den 30 juni 2024 och före den 19 mars 2027 eller 6 kap. 12 d § första stycket samma lag i dess lydelse efter den 18 mars 2027* inte tillämpas av företaget under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga *för företaget*. Om företaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att *skaffa* informationen, skälen till att informationen inte har kunnat *skaffas* och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Övervägandena finns i avsnitt 5. Ändringarna genomför artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

Enligt övergångsbestämmelsen behöver information om företagets värdekedja inte tas in i hållbarhetsrapporten under en övergångsperiod, om sådan information inte finns tillgänglig. Ändringarna görs med anledning av att tidpunkten för när olika företags skyldighet att hållbarhetsrapportera inträder ändras och att bestämmelsen om företagets värdekedja flyttas. Undantaget i övergångsbestämmelsen är, liksom hittills, möjligt att tillämpa under de första tre rapporteringstillfällen som respektive företag är skyldigt att hållbarhetsrapportera.

7.5 Förslaget till lag om ändring i revisorslagen (2001:883)

Huvudansvarig i revisionsverksamhet

17 § Ett handelsbolag eller aktiebolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de

yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig. Den huvudansvariga ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning. Bolaget ska *så snart det kan ske* underrätta uppdragsgivaren om vem eller vilka som är huvudansvariga.

Om uppdraget avser granskning av en hållbarhetsrapport, ska en huvudansvarig utses för den delen. Den huvudansvariga ska vara auktoriserad revisor med särskild behörighet att granska hållbarhetsrapporter. Bolaget ska så snart det kan ske underrätta uppdragsgivaren om vem eller vilka som är huvudansvariga. Om uppdraget avser både revision av finansiella rapporter och granskning av hållbarhetsrapporter, får samma person vara huvudansvarig för hela uppdraget.

Den huvudansvariga ska underteckna revisionsberättelser, granskningsberättelser och andra utlåtanden. Om en berättelse eller ett utlåtande undertecknas av flera revisorer, ska det anges vem som är huvudansvarig.

Första–tredje styckena gäller även ett registrerat revisionsbolag från en annan stat inom EES än Sverige.

Paragrafen innehåller bestämmelser om huvudansvarig revisor. Övervägandena finns i avsnitt 4.9. Ändringarna genomför artikel 1.2 i ändringsdirektivet (artikel 24b.1 i revisorsdirektivet).

Enligt kravet i hittillsvarande första stycket ska ett bolag som utövar revisionsverksamhet och som åtar sig att granska en hållbarhetsrapport utse en huvudansvarig revisor för granskningen. Han eller hon får enligt andra stycket även vara huvudansvarig för revisionen, om uppdraget avser både revision och granskning.

Regleringen om huvudansvarig för granskning av hållbarhetsrapport flyttas från första till *andra stycket*. I andra stycket tydliggörs att den revisor som utses som huvudansvarig för granskningen ska vara auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport. Kraven för att få sådan behörighet framgår av 4 a § förordningen (1995:665) om revisorer. Kravet på särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport gäller också om den huvudansvariga för revisionen utses till att vara huvudansvarig även för granskningen med stöd av andra stycket.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser till lagen (2024:355) om ändring i revisorslagen (2001:883)

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

2. Även om kraven för registrering i den nya 16 b § andra meningen inte är uppfyllda ska Revisorsinspektionen registrera en fysisk person eller ett företag från tredjeland som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter som avser de räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2030, om sökanden ger in följande uppgifter till Revisorsinspektionen:

a) namn och adress för revisorn eller revisionsföretaget och information om revisionsföretagets juridiska struktur,

b) en förklaring om att den revisor från ett tredjeland som undertecknar granskningsberättelsen har förvärvat kunskap om hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapportering samt information om nivån på denna kunskap,

c) en beskrivning av eventuella nätverk som revisorn eller revisionsföretaget tillhör,

d) de granskningsstandarder och krav på opartiskhet och självständighet som har tillämpats vid den berörda granskningen av hållbarhetsrapportering,

e) en beskrivning av det interna system för kvalitetskontroll som revisionsföretaget har och som omfattar granskningen av hållbarhetsrapportering,

f) en uppgift om huruvida den revisor eller det revisionsföretag som ansvarar för granskningsuppdragen har kvalitetskontrollerats och när den senaste kvalitetskontrollen i så fall utfördes samt nödvändig information om resultatet av denna kvalitetskontroll.

3. Registreringen ska göras när Revisorsinspektionen har tagit emot den information som anges i punkt 2. I registreringen ska anges att den ger behörighet att granska hållbarhetsrapporter för de räkenskapsår som inleds under den period som anges i punkt 2.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringarna genomför artikel 1.4b i ändringsdirektivet (artikel 45.5b i revisorsdirektivet).

Den 1 juli 2024 infördes en andra mening i 16 b §. Den innebär att en fysisk person eller ett företag från tredjeland får registreras som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter, om kraven på sådan granskning och på dem som utför granskningen i den staten är likvärdiga med de krav som följer av svensk rätt.

Enligt den nya *punkten 2* ska Revisorsinspektionen under vissa förutsättningar registrera en fysisk person eller ett företag från tredjeland som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter även om kraven på likvärdighet i 16 b § andra meningen inte är uppfyllda. Registreringen ger den registrerade behörighet att granska hållbarhetsrapporter som avser räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2030.

För att sådan registrering ska kunna ske krävs att den fysiska personen eller företaget ansöker om registrering och till Revisorsinspektionen ger in vissa uppgifter. Dessa framgår av a–f.

När Revisorsinspektionen har tagit emot informationen ska den fysiska personen eller företaget från tredjeland enligt *punkten 3* registreras som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter. I registreringen ska anges att den ger behörighet att granska hållbarhetsrapporter för de i punkten 2 angivna räkenskapsåren. Om sökanden underlåter att ge in all information som krävs, ska registrering nekas.

Det finns ingenting som hindrar en sökande att ansöka om sedvanlig registrering enligt 16 b § andra meningen för de aktuella räkenskapsåren.

Europeiska unionens officiella tidning
SV L-serien

2026/470

26.2.2026

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2026/470

av den 24 februari 2026

om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 50 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) I sitt meddelande av den 11 februari 2025, *Ett enklare och snabbare Europa: Meddelande om genomförande och förenkling*, lade kommissionen fram en vision för en genomförande- och förenklingsagenda som leder till snabba och synliga förbättringar för människor och företag i praktiken. Detta kräver mer än en stegvis strategi och det är nödvändigt för unionen att vidta djärva åtgärder för att uppnå detta mål. Kommissionen, Europaparlamentet, rådet, medlemsstaternas myndigheter på alla nivåer och berörda parter måste samarbeta för att rationalisera och förenkla reglerna på unionsnivå, nationell nivå och regional nivå, och för att genomföra politiken på ett effektivare sätt.

(2) Som en del av kommissionens åtagande att minska rapporteringsbördan och öka konkurrenskraften är det nödvändigt att ändra Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG ([3]), 2013/34/EU ([4]), (EU) 2022/2464 ([5]) och (EU) 2024/1760 ([6]) utan att detta inverkar på de politiska mål som anges i kommissionens meddelande av den 11 december 2019 med titeln *Den europeiska gröna given (den europeiska gröna given)* och kommissionens meddelande av den 8 mars 2018 med titeln *Handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt (handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt)*.

([1]) EUT C, C/2025/4212, 20.8. 2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4212/oj.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 december 2025 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 24 februari 2026.
([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).
([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).
([5]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (EUT L 322, 16.12.2022, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).
([6]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1760 av den 13 juni 2024 om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och förordning (EU) 2023/2859 (EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

(3) Med tanke på ändringen av tillämpningsområdet avseende vilka företag som ska omfattas av krav på hållbarhetsrapportering skulle det vara oproportionerligt att kräva att revisionsföretag som önskar genomföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering ska omfattas av krav för godkännande som är likvärdiga med kraven för godkännande av revisionsföretag som utför revision av bokslut. Sådana krav för godkännande gäller fysiska personer som utför arbetet för revisionsföretagets räkning, majoriteten av de rösträtter som innehas av revisionsföretaget och majoriteten av ledamöterna i revisionsföretagets förvaltnings- eller ledningsorgan. Revisionsföretag som önskar genomföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering bör endast behöva säkerställa att de utser minst en nyckelpartner för hållbarhet som uppfyller kraven för godkännande för detta ändamål och som är godkänd som lagstadgad revisor i den berörda medlemsstaten.

(4) Enligt artikel 26a.1 i direktiv 2006/43/EG måste medlemsstaterna säkerställa att lagstadgade revisorer och revisionsföretag genomför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering i enlighet med de kvalitetsgranskningsstandarder för begränsad säkerhet som kommissionen ska anta senast den 1 oktober 2026. Företag har uttryckt betänkligheter i fråga om det arbete som kvalitetsgranskningsleverantörer utför och lyft fram behovet av flexibilitet vid hantering av specifika risker och kritiska problem som identifierats på området för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Kommissionen bör ta hänsyn till dessa betänkligheter när den arbetar med kvalitetsgranskningsstandarderna för begränsad säkerhet. Avsaknaden av harmoniserade kvalitetsgranskningsstandarder bidrar till de problem som företagen upplever, och det är därför viktigt att kommissionen antar en lämplig delegerad akt. För att ge tillräckligt med tid för att utveckla kvalitetsgranskningsstandarderna för begränsad säkerhet bör tidsfristen för deras antagande senareläggas till den 1 juli 2027.

(5) Artikel 26a.3 andra stycket i direktiv 2006/43/EG ger kommissionen befogenhet att senast den 1 oktober 2028 anta kvalitetgranskningsstandarder för rimlig säkerhet, efter en möjlighetsbedömning för revisorer och företag. För att undvika att företag drabbas av ökade kostnader för kvalitetsgranskning bör kravet att anta kvalitetgranskningsstandarder för rimlig säkerhet tas bort.

(6) Enligt artikel 45 i direktiv 2006/43/EG ska en medlemsstats behöriga myndigheter registrera revisorer och revisionsföretag från ett tredjeland som utfärdar kvalitetsgranskningsrapporter avseende hållbarhetsinformation från enheter i tredjeland vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i den medlemsstaten. Villkoren för sådan registrering avser de krav som majoriteten av ledamöterna i förvaltnings- eller ledningsorganet för revisionsföretaget från ett tredjeland ska uppfylla, de krav som ska uppfyllas av revisorn från ett tredjeland, de kvalitetsgranskningsstandarder som ska användas och den årliga rapport om öppenhet och insyn som ska offentliggöras av revisionsföretaget från ett tredjeland. Vidare ska registrerade revisorer och revisionsföretag från ett tredjeland omfattas av medlemsstaternas tillsynssystem, system för kvalitetskontroll samt utrednings- och sanktionssystem. Med beaktande av det nuvarande internationella landskapet för reglering av hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskningen av denna, och med tanke på att registrering är nödvändig för att kvalitetsgranskningsrapporterna ska vara giltiga inom unionen, skulle det vara oproportionerligt att kräva att dessa registreringsvillkor ska vara uppfyllda under de första år då systemet för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering tillämpas. Dessutom är tillsynen av registrerade revisorer och revisionsföretag från ett tredjeland beroende av att det föreligger beslut om likvärdighet eller tillräcklighet. Under en övergångsperiod bör därför förenklade registreringsvillkor och ett undantag från tillsyn införas för revisorer och revisionsföretag från ett tredjeland som utfärdar kvalitetsgranskningsrapporter avseende hållbarhetsinformation från enheter i ett tredjeland vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat. Förenklad registrering bör vara möjlig under förutsättning att viss information lämnas till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten. De behöriga myndigheterna bör neka registrering om den informationen inte lämnas.

(7) Enligt artikel 19a.1 i direktiv 2013/34/EU måste stora företag, samt små och medelstora företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, utarbeta och offentliggöra hållbarhetsrapportering på individuell nivå. I rapporten med titeln *The future of European competitiveness (EU:s framtida konkurrenskraft*, inte översatt till svenska) identifierades regelverket för hållbarhetsrapportering som en stor källa till regelbördor, och i detta avseende drogs slutsatsen att det fanns ett behov av att i större utsträckning beakta storleken på de företag som påverkas av regleringen. I syfte att minska rapporteringsbördan för företag och uppnå rapporteringsmålen på ett mer proportionerligt sätt bör skyldigheten att utarbeta och offentliggöra hållbarhetsrapportering på individuell nivå begränsas till företag med en nettoomsättning på mer än 450 000 000 EUR och i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret, i enlighet med definitionen i de nationella bestämmelser genom vilka direktiv 2013/34/EU införlivas. Detta mer riktade tillämpningsområde, som även bör gälla för koncerner och emittenter, kommer att säkerställa att den börda som följer av den obligatoriska hållbarhetsrapporteringen begränsas till de största företagen, koncernerna och emittenterna. Sådana företag, koncerner och emittenter är de som orsakar de största följdverkningarna när det gäller miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG). Samtidigt är det de som har den största förmågan att absorbera de kostnader som ESG-rapporteringen medför. Företag, koncerner och emittenter under de angivna tröskelvärdena är fortfarande fria att utföra frivillig hållbarhetsrapportering, en möjlighet som avsevärt underlättas av de standarder för hållbarhetsrapportering för frivillig användning som införs genom detta direktiv.

(8) Artikel 1.3 i direktiv 2013/34/EU fastställer att försäkringsföretag och kreditinstitut som är stora företag eller små och medelstora företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering i det direktivet oavsett deras juridiska form. Med tanke på att tillämpningsområdet för hållbarhetsrapportering på individuell nivå begränsas genom detta direktiv bör en sådan begränsning även gälla försäkringsföretag och kreditinstitut.

(9) För att säkerställa samstämmighet mellan lagstiftningen om hållbar finansiering är det viktigt att överväga om krav som rör ESG eller hållbarhet för finanssektorn, inbegripet sektorsspecifik lagstiftning om finansiella tjänster, de europeiska tillsynsmyndigheternas (ESA-myndigheterna) förväntningar och tillsynsförväntningar på nationell nivå ska utformas eller anpassas på ett sätt som säkerställer överensstämmelse med de skyldigheter avseende hållbarhetsrapportering som fastställs i direktiv 2013/34/EU. För att upprätthålla överensstämmelsen, inbegripet när det gäller företag som inte omfattas av tillämpningsområdet för artiklarna 19a och 29a i direktiv (EU) 2013/34/EU, kommer det att krävas noggrann uppmärksamhet och det kan bli nödvändigt med åtgärder från Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESA-myndigheterna.

(10) Även om den Europeiska finansiella stabiliseringsfacilitet (EFSF) som inrättats genom EFSF-ramavtalet är undantagen från det system för hållbarhetsrapportering som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG ([7]) i enlighet med artikel 8 i det direktivet, omfattas EFSF av kraven på hållbarhetsrapportering i direktiv 2013/34/EU. Trots att det är ett stort företag med en juridisk form som förtecknas i det direktivet har EFSF ett uppdrag som till stor del påminner om det som innehas av Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM), nämligen att skydda den finansiella stabiliteten i unionen genom att tillhandahålla tillfälligt ekonomiskt stöd till medlemsstater som har euron som valuta. ESM omfattas emellertid inte av krav på hållbarhetsrapportering. För att EFSF ska behandlas på samma sätt som ESM när det gäller hållbarhetsrapportering och för att skapa överensstämmelse med bestämmelserna om undantag i direktiv 2004/109/EG bör EFSF därför undantas från det system för hållbarhetsrapportering som fastställs i direktiv 2013/34/EU.

(11) Enligt artikel 19.1 fjärde stycket i direktiv 2013/34/EU ska stora företag, samt små och medelstora företag, utom mikroföretag, närmare bestämt de företag som omfattas av obligatorisk hållbarhetsrapportering, rapportera information om immateriella nyckelresurser och deras betydelse för företagets affärsmodell och värdeskapande. För att säkerställa överensstämmelse med det nya tillämpningsområdet och för att uppnå målen för sådan rapportering på ett mer proportionerligt sätt bör det kravet endast vara tillämpligt på företag som har en nettoomsättning på mer än 450 000 000 EUR och i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret.

([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj).

(12) Enligt artikel 19a.3 i direktiv 2013/34/EU ska företag rapportera information om deras egna verksamheter och om deras värdekedja. Det finns bevis för att företag i värdekedjan, inbegripet små och medelstora företag, tar emot oproportionerliga begäranden om information från rapporterande företag, trots de befintliga begränsningar som anges i det direktivet. Det är därför nödvändigt att införa skydd för företag i värdekedjan som i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret för att begränsa bördan för dessa företag (*skyddade företag*). Rapporterande företag bör kunna förlita sig på en egenförsäkran som utfärdats av företag i deras värdekedja för att fastställa dessa företags storlek. Ingen ytterligare kontroll från det rapporterande företaget bör vara nödvändig. Det rapporterande företaget bör dock inte förlita sig på en egenangiven storlek som det vet, eller rimligen kan förväntas veta, är uppenbart felaktig. När rapporterande företag försöker inhämta information om sin värdekedja bör de förbjudas att kräva information som överskrider vissa gränser från skyddade företag. Dessa gränser bör återspegla de gränser som anges i de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som ska antas av kommissionen. Samtidigt bör skyddade företag i de rapporterande företagens värdekedja ges lagstadgad rätt att vägra att tillhandahålla information som överskrider dessa gränser. För att säkerställa att denna rätt är effektiv och för att undvika att en börda läggs på mindre företag genom att de proaktivt måste bedöma om denna rätt är tillämplig, bör rapporterande företag som väljer att begära information som överskrider dessa gränser vara skyldiga att säkerställa att skyddade företag informeras om vilken information som begärs därutöver och om deras lagstadgade rätt att vägra att tillhandahålla den. För att säkerställa proportionalitet bör tillämpningsområdet för detta ”värdekedjetak” begränsat på följande sätt: För det första bör det inte förbjuda utbyte av information på frivillig basis, såsom information som vanligtvis utbyts mellan företag inom en viss sektor. För det andra bör det inte påverka eventuella skyldigheter, oavsett om de är avtalsenliga eller följer av unionsrätt eller nationell rätt, att tillhandahålla information som inte går utöver den information som anges i den frivilliga standarden. För det tredje bör värdekedjetaket enbart vara tillämpligt på insamling av information som görs i syfte att rapportera hållbarhetsinformation i enlighet med kraven i direktiv 2013/34/EU. Det bör inte påverka unionens krav på att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet eller insamling av information för andra ändamål, t.ex. för det rapporterande företagets riskhantering. Företag som rapporterar i enlighet med dessa begränsningar bör anses uppfylla skyldigheten att rapportera information om värdekedjan i enlighet med kraven i direktiv 2013/34/EU. Det är viktigt att rapporterande företag endast begär information från företag i sin värdekedja i den mån det är nödvändigt. Det är framför allt viktigt att de begär mindre information än vad som anges i standarderna för frivillig användning om de inte behöver all information i dessa standarder. När kvalitetsgranskningsleverantörer utarbetar uttalanden om kvalitetsgranskning bör de ta hänsyn till det skydd som ges till företag i värdekedjan. Med tanke på att all nödvändig information kanske inte alltid är tillgänglig från företag i värdekedjan bör det rapporterande företaget dessutom kunna uppfylla rapporteringskraven för information om värdekedjan genom att använda information som erhållits direkt från företag i dess värdekedja eller uppskattningar av denna information, beroende på vad som är lämpligt.

(13) Med tanke på ändringen av den uppsättning tillämpningsdatum som anges i direktiv (EU) 2022/2464 bör direktiv 2013/34/EU ändras för att förenkla övergångsperioden på tre år och klargöra att den börjar löpa vid den tidpunkt då ett företag blir skyldigt att rapportera hållbarhetsinformation i enlighet med direktiven 2013/34/EU och (EU) 2022/2464.

(14) Det finns omständigheter under vilka företag, med förbehåll för bestyrkande, bör tillåtas att utelämna viss information vid tillämpning av kraven på hållbarhetsrapportering. Sådana omständigheter bör fastställas och förtydligas. För det första skulle offentliggörandet av hållbarhetsinformation i vissa fall allvarligt kunna skada ett företags marknadsposition. I sådana fall bör företaget tillåtas att utesluta sådan information, förutsatt att särskilda villkor för uteslutandet är uppfyllda i syfte att säkerställa att sådana fall förblir exceptionella och att intressena hos användarna av rapporterad hållbarhetsinformation också skyddas på lämpligt sätt. I detta sammanhang orsakas det rapporterande företagets marknadsposition inte någon allvarlig skada till följd av det faktum att tredjelandsföretag inte är skyldiga att rapportera samma information. För det andra bör företag ha rätt att utelämna information som motsvarar intellektuellt kapital, immateriella rättigheter, know-how, teknisk information eller innovationsresultat som skulle betecknas som företagshemligheter enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 ([8]). För det tredje bör företagen kunna utelämna säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Slutligen kan det finnas information som bör hållas konfidentiell av skäl som inte rör kommersiell skada, affärshemligheter eller säkerhetsskyddsklassificering. Mer specifikt bör det stå företag fritt att utelämna information som ska skyddas från obehörig åtkomst eller obehörigt röjande i enlighet med andra unionsrättsakter eller nationell rätt. Dessutom bör kraven på hållbarhetsrapportering inte medföra någon skyldighet för företag att lämna information som skulle skada fysiska personers integritet eller fysiska eller juridiska personers säkerhet. Detta är särskilt viktigt i det nuvarande geopolitiska läget. Särskilt försvarsföretag behöver utrymme för en fri bedömning av behovet av att hålla inne känslig information vars röjande skulle kunna skada deras egen eller andra juridiska personers, inbegripet medlemsstaternas, säkerhet.

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

(15) Genom artikel 29c.1 i direktiv 2013/34/EU ges kommissionen befogenhet att anta begränsade standarder för hållbarhetsrapportering som specificerar den information som ska rapporteras av små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, små och icke-komplexa institut, captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring som använder sig av undantaget om en begränsad hållbarhetsrapportering som anges i artikel 19a.6 i det direktivet. Med tanke på att små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen undantas från kraven på hållbarhetsrapportering genom det här direktivet, bör kommissionens befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa standarder för hållbarhetsrapportering för dessa små och medelstora undantag strykas. Hänvisningar till artikel 29c i direktiv 2013/34/EU bör därför utgå ur det direktivet.

(16) Artikel 19a.7 i direktiv 2013/34/EU tillåter små och medelstora företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen att inte tillämpa systemet för hållbarhetsrapportering under de två första år som systemet tillämpas. Eftersom små och medelstora företag utesluts från systemet för hållbarhetsrapportering genom det här direktivet, bör bestämmelsen om det tvååriga undantaget utgå.

(17) Artikel 29a.1 i direktiv 2013/34/EU kräver att moderföretag i en koncern av en viss storlek utarbetar och offentliggör hållbarhetsrapportering på koncernnivå. Det är dock lämpligt att öka flexibiliteten när det gäller finansiella holdingföretag. I synnerhet när en grupp av denna storlek endast existerar på grund av ett finansiellt holdingföretags olika investeringar kan rapportering på koncernnivå medföra praktiska svårigheter och bördor och vara av begränsad nytta för andra marknadsaktörer. Följaktligen bör finansiella holdingföretag som är moderföretag i sådana koncerner kunna välja om de ska rapportera hållbarhetsinformation på koncernnivå eller om de ska utelämna sådan information. Det alternativet bör vara strikt begränsat mot bakgrund av dess syfte. Det bör endast vara tillämpligt om moderföretaget uppfyller definitionen av ett finansiellt holdingföretag, inbegripet kravet att inte självt direkt eller indirekt delta i förvaltningen av dotterföretagen, utan att det påverkar deras rättigheter som aktieägare. Dessa rättigheter omfattar rösträtt vid bolagsstämmor, som, beroende på nationella bolagsrättsliga regler, kan avse utnämning av ledamöter i lednings-, förvaltnings- och tillsynsorgan i de företag i vilka det finns andelar, för att säkerställa lämplig tillsyn och skydd av dessa investeringar. Dessutom bör finansiella holdingföretag endast ha denna möjlighet om de har andelar i företag vars affärsmodeller och verksamhet är oberoende av varandra. Detta utesluter fall där dotterföretagen till ett finansiellt holdingföretag företag är tätt förbundna genom sin affärsverksamhet, till exempel när ett dotterföretags verksamhet möjliggör eller direkt stöder ett annat dotterföretags verksamhet. Slutligen bör detta alternativ inte påverka eventuella rapporteringsskyldigheter som är tillämpliga för andra företag i koncernen, till exempel om ett företag i koncernen i sig omfattas av tillämpningsområdet för artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU.

(18) Direktiv (EU) 2022/2464 kräver att vissa företag rapporterar hållbarhetsinformation i enlighet med obligatoriska europeiska standarder för hållbarhetsrapportering (ESRS). I juli 2023 antog kommissionen en första uppsättning ESRS. För att snabbt förenkla och rationalisera hållbarhetsrapporteringen kommer kommissionen, inom sex månader från detta direktivs ikraftträdande, att anta en delegerad akt för att se över den första uppsättningen ESRS i syfte att väsentligt reformera ESRS genom att i) avlägsna de datapunkter som anses minst viktiga för allmän hållbarhetsrapportering, ii) i största möjliga utsträckning prioritera kvantitativa datapunkter framför beskrivande text, iii) ytterligare skilja mellan obligatoriska och frivilliga datapunkter, iv) ge tydliga instruktioner om hur väsentlighetsprincipen ska tillämpas för att säkerställa att företag bara är skyldiga att rapportera väsentlig information och för att minska risken för att leverantörer av kvalitetssäkringstjänster oavsiktligt uppmuntrar företag att rapportera information som inte är nödvändig eller avsätter alltför stora resurser till väsentlighetsbedömningen, v) förbättra överensstämmelsen med annan unionslagstiftning, inbegripet lagstiftning om finansiella tjänster, och vi) i största möjliga utsträckning ta hänsyn till kompatibilitet med globala standarder för hållbarhetsrapportering. Översynen kommer att klargöra bestämmelser som bedöms vara otydliga och förenkla standardernas struktur och hur de presenteras. Den kommer även att göra andra ändringar som kan anses nödvändiga mot bakgrund av erfarenheterna av att tillämpa den första uppsättningen ESRS. Standarder för hållbarhetsrapportering bör också ta hänsyn till de svårigheter som företag kan stöta på när de samlar in information från aktörer i hela sin värdekedja, särskilt från dem som inte omfattas av de krav på hållbarhetsrapportering och från leverantörer på tillväxtmarknader och i tillväxtekonomier.

(19) Om sammansättningen av en koncern ändras under räkenskapsåret på grund av förvärv eller sammanslagningar av företag kan integreringen av dessa företag i processen för hållbarhetsrapportering för samma räkenskapsår ta ytterligare tid och medföra administrativa utmaningar. Det är därför lämpligt att göra det möjligt för det moderföretag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering för koncernen att senarelägga hållbarhetsrapporteringen för sådana nyförvärvade eller sammanslagna företag till det påföljande räkenskapsåret. Om ett företag lämnar en koncern under räkenskapsåret skulle det dessutom vara oproportionerligt att kräva att det moderföretag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering för koncernen ska tillhandahålla hållbarhetsinformation om det företaget för samma räkenskapsår. Det är därför lämpligt att göra det tillåtet för moderföretaget att inte inkludera hållbarhetsinformation om det företag som lämnat koncernen i förvaltningsberättelsen för koncernen för det räkenskapsåret. Med hänsyn till att vissa händelser som påverkar de företag som förvärvats eller slagits samman eller som lämnat koncernen ändå kan ha en effekt på koncernens inverkan på, eller risker eller möjligheter relaterade till, hållbarhetsfrågor, är det lämpligt att kräva att det moderföretag som väljer att inte tillhandahålla hållbarhetsinformation om dessa företag för ett räkenskapsår anger dessa betydande händelser i sin förvaltningsberättelse för koncernen.

(20) Artikel 29b.1 tredje stycket i direktiv 2013/34/EU ger kommissionen befogenhet att genom delegerade akter anta sektorsspecifika rapporteringsstandarder, av vilken den första uppsättningen ska antas senast den 30 juni 2026. Denna befogenhet bör tas bort för att undvika en ökning av antalet fastställda datapunkter som företag är skyldiga att rapportera. Beroende på efterfrågan från företag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering enligt direktiv 2013/34/EU skulle kommissionen kunna stödja företag genom att tillhandahålla sektorsspecifik vägledning som illustrerar och underlättar tillämpningen av ESRS inom en viss sektor, inbegripet vägledning om genomförandet av bedömningen av dubbel väsentlighet som syftar till att identifiera hållbarhetsfrågor som sannolikt är väsentliga för ett genomsnittligt företag som är verksamt inom den sektorn. Sådana riktlinjer bör baseras på samråd med berörda parter. När så är lämpligt får relevanta internationella standarder beaktas.

(21) Enligt artikel 29b.4 i direktiv 2013/34/EU får standarderna för hållbarhetsrapportering inte specificera upplysningar som skulle kräva att företag inhämtar information från små och medelstora företag i deras värdekedja som går utöver den information som ska lämnas enligt standarderna för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen. Med tanke på att små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen undantas från systemet för hållbarhetsrapportering genom det här direktivet, och i syfte att minska rapporteringsbördan för företag i värdekedjan som inte är skyldiga att hållbarhetsrapportera, bör standarderna för hållbarhetsrapportering inte specificera upplysningar som skulle kräva att företag inhämtar information från små och medelstora företag i deras värdekedja som har upp till 1 000 anställda i genomsnitt under räkenskapsåret som går utöver den information som ska lämnas enligt de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som kan användas av företag som inte är skyldiga att hållbarhetsrapportera.

(22) Kommissionen bör ges befogenhet att anta en delegerad akt för att fastställa frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som kan användas av skyddade företag. Standarderna bör vara proportionella och relevanta med tanke på kapaciteten och egenskaperna hos dessa företag och proportionellt med tanke på företagens verksamheter i fråga om omfattning och komplexitet. Andra företag som inte är skyldiga att rapportera hållbarhetsinformation bör också kunna välja att använda dessa standarder. De frivilliga standarderna för hållbarhetsrapportering bör vara skrivna på ett förenklat språk och ta hänsyn till principen att tänka småskaligt först samt ha en modularitet som möjliggör flexibilitet och progression i rapporteringen. De frivilliga standarderna för hållbarhetsrapportering bör i största möjliga utsträckning beakta Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 ([9]). Dessa standarder bör även, när så är möjligt, ange vilken struktur som ska användas för att lägga fram informationen. Fram till dess att kommissionen antar frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering kan företag som rapporterar hållbarhetsinformation frivilligt göra detta i enlighet med kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710 ([10]), som bygger på den frivilliga standard för små och medelstora företag (VSME) som tagits fram av Efrag. För att säkerställa kontinuitet och proportionalitet bör de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som antas av kommissionen genom en delegerad akt baseras på den rekommendationen.

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1221/oj).

([10]) Kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710 av den 30 juli 2025 om en frivillig standard för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag (EUT L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj).

(23) För att säkerställa att de frivilliga standarderna för hållbarhetsrapportering förblir anpassade till den utveckling som är relevant för hållbarhetsrapportering bör kommissionen se över dessa standarder minst vart fjärde år. Vid genomförandet av denna översyn bör kommissionen ta vederbörlig hänsyn till utveckling som är relevant för hållbarhetsrapportering samt huruvida standarderna gör det möjligt för företag att uppnå relevanta mål, inbegripet i) tillhandahållande av information som tillgodoser databehoven hos företag som begär hållbarhetsinformation från sina leverantörer, ii) tillhandahålla information som tillgodoser finansinstituts och investerares databehov och därigenom underlättar företagens tillgång till finansiering, iii) förbättra hanteringen av hållbarhetsfrågor, inbegripet, i förekommande fall, miljömässiga och sociala aspekter såsom föroreningar och arbetstagarnas hälsa och säkerhet, på ett sätt som stärker företagens konkurrenskraft och motståndskraft samt iv) bidra till en mer hållbar och inkluderande ekonomi. Om dessa mål inte har uppnåtts bör kommissionen ändra standarderna i enlighet med detta.

(24) Enligt artikel 29d i direktiv 2013/34/EU är företag som omfattas av kraven i artiklarna 19a och 29a i det direktivet skyldiga att utarbeta sin förvaltningsberättelse eller förvaltningsberättelse för koncernen, beroende på vad som är tillämpligt, i det enhetliga elektroniska rapporteringsformat som specificeras i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 ([11]) och märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som föreskrivs i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 ([12]), i enlighet med det elektroniska rapporteringsformat som ska specificeras i den delegerade förordningen. För att göra det tydligare för företagen bör det specificeras att de, fram till dess att sådana regler om märkning av hållbarhetsrapportering antas genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815, inte bör vara skyldiga att märka sin hållbarhetsrapportering.

(25) Enligt artikel 33.1 i direktiv 2013/34/EU har ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan kollektivt ansvar för att säkerställa att vissa dokument upprättas och offentliggörs i enlighet med kraven i det direktivet. I syfte att ge företagen flexibilitet och minska deras rapporteringsbörda bör medlemsstaterna kunna föreskriva att det kollektiva ansvar som innehas av ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan för att uppfylla kraven i det direktivet när det gäller digitalisering av förvaltningsberättelsen är begränsat till att offentliggöra den i det enhetliga elektroniska rapporteringsformatet, inbegripet märkningen av hållbarhets-rapporteringen i förvaltningsberättelsen.

(26) Enligt artikel 40a.1 fjärde och femte styckena i direktiv 2013/34/EU ska vissa dotterföretag i unionen som tillhör ett tredjelandsföretag som genererar en nettoomsättning i unionen på över 150 000 000 EUR eller, om det inte finns några sådana dotterföretag, filialer i unionen till ett tredjelandsföretag som genererar en nettoomsättning på över 40 000 000EUR, offentliggöra och tillgängliggöra hållbarhetsinformation på koncernnivå eller, om detta inte är tillämpligt, på individuell nivå, i tredjelandsföretaget. För att minska bördan för tredjelandsföretag i en liknande proportion som den minskade bördan för företag som omfattas av artiklarna 19a och 29a i det direktivet bör tröskelvärdet för tredjelandsföretagets nettoomsättning höjas från 150 000 000 EUR till 450 000 000 EUR. För att minska bördan bör dessutom den storlek som krävs för att ett tredjelandsföretags dotterföretag och filial ska omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2013/34/EU när det gäller hållbarhetsrapportering också anpassas. Tröskelvärdet för nettoomsättning för tredjelandsföretagets dotterföretag och filial bör fastställas till 200 000 000 EUR. Rapporteringskraven för tredjelandsföretagets dotterföretag eller filial enligt artikel 40a skiljer sig från rapporteringskraven för företag enligt artiklarna 19a och 29a. Det dotterföretag eller den filial till tredjelandsföretaget som omfattas av artikel 40a är endast skyldigt att offentliggöra och tillgängliggöra den hållbarhetsrapport som tillhandahålls av tredjelandsföretaget, medan företag som omfattas av artiklarna 19a och 29a är skyldiga att rapportera för egen räkning. Det är därför inte nödvändigt att tillämpa samma tröskelvärden vid fastställandet av vilka dotterföretag eller filialer som omfattas av rapporteringskraven enligt artikel 40a och vilka företag som omfattas av rapporteringskraven enligt artiklarna 19a och 29a. För att säkerställa lika villkor bör dessutom tredjelandsföretags moderföretag som är finansiella holdingföretag vars dotterföretags affärsmodeller och verksamhet är oberoende av varandra tillåtas att inte offentliggöra och tillgängliggöra en hållbarhetsrapport i enlighet med artikel 40a.

([11]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (EUT L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

(27) För att säkerställa att företag kan få tillgång till praktisk information om tillämpningen av obligatoriska och frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering i enlighet med direktiv 2013/34/EU, och för att minska bördan av att tillämpa dessa standarder för hållbarhetsrapportering, bör kommissionen tillhandahålla en särskild onlineportal. Den särskilda onlineportalen bör ge tillgång till information, vägledning och stöd, inbegripet relevanta mallar, avseende dessa standarder för hållbarhetsrapportering. Den särskilda onlineportalen bör vara sammankopplad med stödåtgärder online som tillhandahålls av medlemsstaterna, om sådana finns, för att ta hänsyn till nationella förhållanden.

(28) För att minska den administrativa börda som uppfyllandet av kraven på hållbarhetsrapportering medför, främst i samband med företags datainsamling, databehandling och datadelning mellan företag, bör kommissionen lägga fram en rapport om initiativ som gör det möjligt för företag att samla in, behandla och utbyta data på ett säkert, sömlöst och automatiserat sätt. Detta bör inbegripa tillhandahållande av harmoniserade, standardiserade och strukturerade digitala dataformat för effektivt utbyte av verksamhetsdata mellan företag, såsom elektroniska fakturor eller digitala VSME-rapporter, fastställande av tekniska minimikrav för digitala system som används för hantering och rapportering av hållbarhetsdata för att säkerställa interoperabilitet, säkerställa tillgång till tillförlitliga och kvalificerade data, och säkerställa möjligheten att dela data genom en öppen och gemensam unionsinfrastruktur för datautbyte.

(29) För att anpassa tröskelvärdena för nettoomsättning för företag som ska omfattas av krav på hållbarhetsrapportering, eftersom inflationen med tiden kommer att urholka deras verkliga värde, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen under sitt förberedande arbete genomför lämpliga samråd, inbegripet på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([13]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(30) I artikel 5.2 första stycket i direktiv (EU) 2022/2464 anges de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa kraven på hållbarhetsrapportering i direktiv 2013/34/EU, med olika datum beroende på det berörda företagets storlek. Med tanke på att endast företag med en nettoomsättning på mer än 450 000 000 EUR och i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret på koncernnivå, enligt vad som är lämpligt, omfattas av krav på hållbarhetsrapportering, bör kriterierna för att fastställa tillämpningsdatumen anpassas och hänvisningen till små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen bör strykas.

(31) Det är viktigt att säkerställa rättssäkerhet när det gäller begränsningen av tillämpningsområdet av vilka företag som omfattas av krav på hållbarhetsrapportering, särskilt när det gäller det personliga tillämpningsområdet för de bestämmelser som är relevanta vid varje tidpunkt. Artikel 5.2 första stycket a i direktiv (EU) 2022/2464, som avser den första gruppen företag som omfattas av det direktivet, bör därför ändras så att tillämpningen begränsas till tre räkenskapsår från och med den 1 januari 2024. För räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare bör artikel 5.2 första stycket b i direktiv (EU) 2022/2464, som avser den andra gruppen företag som omfattas av det direktivet, tillämpas. Företag som omfattas av artikel 5.2 första stycket led a i det direktivet, men inte av led b, i dess lydelse enligt det här direktivet, kommer därför inte att omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv från och med de räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare. För att bördan ska minskas så snabbt som möjligt bör medlemsstaterna dock kunna undanta sådana företag från rapporteringsskyldigheterna för de räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2026. Medlemsstaterna är skyldiga att genomföra detta undantag på ett sätt som säkerställer efterlevnad av rättssäkerhetsprincipen.

([13]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(32) I artikel 5.2 tredje stycket i direktiv (EU) 2022/2464 anges de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa kraven på hållbarhetsrapportering i direktiv 2004/109/EG, med olika datum beroende på de berörda emittenternas storlek. Med tanke på att endast företag med en nettoomsättning på mer än 450 000 000 EUR och i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret på koncernnivå, enligt vad som är lämpligt, omfattas av krav på hållbarhetsrapportering, bör kriterierna för att fastställa tillämpningsdatumen anpassas och hänvisningen till små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen bör strykas.

(33) Det är viktigt att säkerställa rättssäkerhet när det gäller begränsningen av tillämpningsområdet vad gäller vilka emittenter som omfattas av krav på hållbarhetsrapportering, särskilt när det gäller det personliga tillämpningsområdet för de bestämmelser som är relevanta vid varje tidpunkt. Artikel 5.2 tredje stycket a i direktiv (EU) 2022/2464, som avser den första gruppen emittenter som omfattas av det direktivet, bör därför ändras så att tillämpningen begränsas till tre räkenskapsår från och med den 1 januari 2024. För räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare bör artikel 5.2 tredje stycket b i direktiv (EU) 2022/2464, som avser den andra gruppen företag som omfattas av det direktivet, tillämpas. Emittenter som omfattas av artikel 5.2 tredje stycket led a i det direktivet, men inte av led b, i dess lydelse enligt det här direktivet, kommer därför inte att omfattas av detta direktiv från och med de räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare. För att bördan ska minskas så snabbt som möjligt bör medlemsstaterna dock kunna undanta sådana emittenter från rapporteringsskyldigheterna för de räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2026. Medlemsstaterna är skyldiga att genomföra detta undantag på ett sätt som säkerställer efterlevnad av rättssäkerhetsprincipen.

(34) På grund av ändringen av tillämpningsområdet för vilka företag som omfattas av skyldigheter avseende hållbarhetsrapportering, bör bestämmelserna om översyn och rapportering i direktiv (EU) 2022/2464 anpassas. För att säkerställa unionens mål att göra det möjligt att lämna tillräckliga data om företagens hållbarhet bör kommissionen bedöma om det nya tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2022/2464, i dess lydelse enligt det här direktivet, är lämpligt. Det är lämpligt att denna bedömning särskilt baseras på en analys av behovet av hållbarhetsdata för att mobilisera privata investeringar för målen inom ramen för den europeiska gröna given, å ena sidan, och hållbarhetsrapporteringens inverkan på unionsföretags konkurrenskraft, å andra sidan. Det är också viktigt att översynen tar hänsyn till den bästa praxis som utvecklats och företagens faktiska beredskap att lämna hållbarhetsupplysningar enligt direktiv (EU) 2022/2464. I detta syfte och mot bakgrund av proportionalitetsprincipen är det viktigt att kommissionen, när den överväger en eventuell utvidgning av tillämpningsområdet, överväger om denna utvidgning ska vägas mot möjligheten att inrätta ett förenklat rapporteringssystem.

(35) Direktiv (EU) 2024/1760 ska inte utgöra grund för att sänka den nivå av skydd för vissa rättigheter och intressen som föreskrivs i medlemsstaternas nationella rätt eller i kollektivavtal som är tillämpliga vid tidpunkten för antagandet av det direktivet. Detta bör dock inte hindra medlemsstaterna från att anpassa nationell lagstiftning om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet som är tillämplig vid tidpunkten för antagandet av direktiv (EU) 2024/1760, vid genomförandet av det direktivet, i syfte att öka eller säkerställa dess anpassning till det direktivet, särskilt dess tillämpningsområde.

(36) Direktiv (EU) 2024/1760 syftar inte till att tillhandahålla en övergripande ram för skydd av de mänskliga rättigheterna eller miljön i samband med företagens verksamhet. I stället syftar det till att harmonisera nationell rätt om allmänna skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet för sådana företag och ansvar i detta avseende, för att på så sätt säkerställa att företag som är verksamma på den inre marknaden bidrar till hållbar utveckling. Förfaranden för tillbörlig aktsamhet kompletterar, snarare än ersätter, de specifika rättsliga skyldigheter som direkt eller indirekt skyddar de mänskliga rättigheterna eller miljön. Dessa specifika rättsliga skyldigheter omfattar, bland många andra exempel, de som härrör från arbetsrätt, lagstiftning om arbetstid och jämställdhet, lagstiftning om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, inbegripet hanteringen av farliga material, byggstandarder och lagstiftning om byggnadsområden samt lagstiftning som reglerar produkt- eller livsmedelssäkerhet. Alla sådana rättsliga skyldigheter faller utanför tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2024/1760, i den mån de inte fastställer allmänna skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet. För att öka rättssäkerheten och säkerställa att den nödvändiga regleringsfriheten uttryckligen bevaras bör direktiv (EU) 2024/1760 ändras i syfte att ytterligare klargöra gränserna för direktivets tillämpningsområde.

(37) I direktiv (EU) 2024/1760 fastställs omfattande skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet för vissa företag. På grund av detta är dess tillämpningsområde begränsat till särskilt stora företag. I rapporten om *EU:s framtida konkurrenskraft* identifierades dock regelverket för tillbörlig aktsamhet som en stor källa till regelbördor, och i detta sammanhang drogs slutsatsen att det fanns ett behov av att i större utsträckning beakta storleken på de företag som påverkas av reglering. Dessutom kan målen med direktiv (EU) 2024/1760 bäst uppnås när det gäller de allra största företagen, som har störst inflytande över sina värdekedjor, den största inverkan på mänskliga rättigheter och miljön och de största resurserna för att kunna genomföra regler om tillbörlig aktsamhet på ett omsorgsfullt sätt. Av alla dessa skäl, och i linje med det mycket viktiga förenklingsmålet, bör tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2024/1760 minskas. Tröskelvärdet för omsättning på 450 000 000 EUR bör höjas till 1 500 000 000 EUR, och tröskelvärdet på 1 000 anställda bör höjas till 5 000 anställda. I enlighet med detta bör tröskelvärdena för företag som har ingått franchise- eller licensavtal höjas till 75 000 000 EUR såvitt avser royaltyer och 275 000 000 EUR såvitt avser omsättning.

(38) Artikel 4.1 i direktiv (EU) 2024/1760 förbjuder medlemsstaterna att i sin nationella rätt införa bestämmelser inom det område som omfattas av det direktivet som fastställer skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter och miljö som avviker från dem som fastställs i särskilda bestämmelser i det direktivet. För att säkerställa att medlemsstaterna inte går längre än vad som anges i det direktivet och undvika ett splittrat regelverk som leder till rättsosäkerhet och onödig börda bör den fullständiga harmoniseringen av bestämmelserna i direktiv (EU) 2024/1760 utvidgas till att omfatta ytterligare bestämmelser som reglerar de centrala aspekterna av förfarandet för tillbörlig aktsamhet. Detta omfattar i synnerhet identifieringsskyldigheten, skyldigheten att prioritera negativa effekter, skyldigheten att hantera negativa effekter som har eller borde ha identifierats, skyldigheten att inrätta ett klagomålsförfarande och en underrättelsemekanism, skyldigheten att övervaka åtgärder för tillbörlig aktsamhet och skyldigheten att rapportera om de frågor som omfattas av det direktivet. Samtidigt bör medlemsstaterna fortsatt ha möjlighet att införa strängare bestämmelser om andra aspekter och bestämmelser om tillbörlig aktsamhet som är mer specifika vad gäller det mål eller det område som omfattas. Sådana bestämmelser inkluderar bestämmelser i nationell rätt som reglerar specifika negativa effekter eller specifika verksamhetsområden, i syfte att uppnå en annan skyddsnivå för mänskliga, sysselsättningsmässiga och sociala rättigheter, miljön eller klimatet. För att öka rättssäkerheten och säkerställa nödvändig regleringsfrihet, särskilt när det gäller framväxande specifika risker för vilka skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet kan vara viktiga, bör det klargöras att sådana bestämmelser inkluderar skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet när det gäller specifika produkter, tjänster eller situationer. Omvänt utgör nationella regler som går utöver ett specifikt mål eller område, till exempel genom reglering av förfarandet för tillbörlig aktsamhet i allmänhet eller reglering av tillbörlig aktsamhet i en hel sektor, inte sådana bestämmelser.

(39) Enligt artikel 5 i direktiv (EU) 2024/1760 är medlemsstaterna skyldiga att säkerställa att stora företag över en viss storlek visar tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter och miljö. Enligt artikel 8 i det direktivet ska dessa företag vidta lämpliga åtgärder för att identifiera och bedöma negativa effekter, med beaktande av relevanta riskfaktorer. Företag bör vara skyldiga att genomföra ett sonderingsförfarande, uteslutande på grundval av rimligen tillgänglig information, för att identifiera allmänna områden i deras egen verksamhet, deras dotterföretags verksamhet och, när det gäller deras verksamhetskedjor, deras affärspartners verksamhet där negativa effekter mest sannolikt kan uppstå. När företagen genomför sonderingsförfarandet är de inte skyldiga att systematiskt identifiera negativa effekter på enhetsnivå, utan är snarare skyldiga att omfatta allmänna områden. I sonderingsförfarandet bör företagen endast förlita sig på information som de rimligen har tillgång till, vilket som en allmän regel kommer att utesluta att de begär information från affärspartner. Företagen har dock flexibilitet när det gäller att bedöma vilken information som rimligen är tillgänglig för dem.

(40) På grundval av resultaten av sonderingsförfarandet bör företag vara skyldiga att göra en ingående bedömning på de områden där det har konstaterats att negativa effekter mest sannolikt kan uppstå och bli allvarligast. Företagen bör inte vara skyldiga att begära information från affärspartner om inga sannolika och allvarliga risker har identifierats. Den fördjupade bedömningen bör syfta till att korrekt och tillförlitlig information erhålls, särskilt om de identifierade negativa effekternas art, omfattning, orsaker, allvarlighetsgrad och sannolikhet, för att företaget i förekommande fall ska kunna genomföra prioriteringen av identifierade faktiska och potentiella negativa effekter i enlighet med direktiv (EU) 2024/1760 och vidta lämpliga åtgärder för att hantera dem i enlighet med det direktivet. För att ge företag ytterligare flexibilitet bör ett företag som har identifierat negativa effekter som är lika sannolika eller lika allvarliga på flera områden ha möjlighet att prioritera bedömningen av negativa effekter som involverar direkta affärspartner. Företag är endast skyldiga att vidta lämpliga åtgärder för att identifiera negativa effekter. De är således inte skyldiga att identifiera alla negativa effekter i sin verksamhet, sina dotterbolags verksamhet och sina affärspartners verksamhet. I vissa fall skulle detta kunna leda till att sådana effekter inte identifieras och därför inte förhindras, begränsas, stoppas eller minimeras, trots att företaget till fullo har uppfyllt sina skyldigheter enligt direktiv (EU) 2024/1760. Av detta följer att företag inte skulle åläggas sanktioner enligt det direktivet för sådana effekter.

(41) För att begränsa nedsippringseffekten på andra företag, inbegripet små och medelstora företag och små midcap-bolag bör, i samband med den ingående bedömningen av affärspartner, företag som omfattas av direktiv (EU) 2024/1760 endast begära information från affärspartner när denna information är nödvändig. Det är viktigt att varje begäran är riktad, rimlig och proportionerlig. När det gäller affärspartner med färre än 5 000 anställda bör företagen begära information endast om informationen inte rimligen kan erhållas på annat sätt, till exempel från information de har eller från andra källor.

(42) Enligt artikel 8.3 i direktiv (EU) 2024/1760 ska medlemsstaterna säkerställa att företagen, för att identifiera och bedöma de negativa effekterna, har rätt att använda lämpliga resurser, inbegripet oberoende rapporter och information som samlats in genom den underrättelsemekanism och det klagomålsförfarande som föreskrivs i det direktivet. För att minska efterlevnadsrelaterade bördor för företag och relevanta affärspartner bör det specificeras att digitala lösningar samt branschinitiativ och flerpartsinitiativ också skulle kunna utgöra lämpliga resurser. Företag bör därför kunna inhämta nödvändig information genom branschinitiativ och flerpartsinitiativ för att undvika att information begärs mer än en gång. Företag bör dock också kunna inhämta informationen individuellt.

(43) Eftersom negativa effekter bör prioriteras efter allvarlighetsgrad och sannolikhet och hanteras gradvis bör ett företag inte åläggas sanktioner enligt direktiv (EU) 2024/1760 om det inte är möjligt att samtidigt och i full utsträckning hantera alla negativa effekter som det har identifierat.

(44) Företag kan befinna sig i en situation där deras produktion i hög grad är beroende av insatsvaror från en eller flera specifika leverantörer. Om en sådan leverantörs affärsverksamhet är kopplad till allvarliga negativa effekter, till exempel barnarbete eller betydande miljöskada, och företaget utan framgång har vidtagit alla åtgärder för tillbörlig aktsamhet för att komma till rätta med sådana effekter, bör företaget som en sista utväg avbryta affärsförbindelsen men fortsätta att arbeta tillsammans med leverantören för att hitta en lösning, om möjligt genom att dra nytta av den ökade hävstångseffekt som är en följd av avbrottet. Avbrottet bör upphöra när den negativa effekten åtgärdas.

(45) För att minska företagens börda och se till att samarbetet med berörda parter blir mer proportionellt bör företagen endast vara skyldiga att samarbeta med arbetstagare och deras representanter (inklusive fackföreningar) samt individer och samhällen vars rättigheter eller intressen påverkas eller skulle kunna påverkas direkt av företagets, dess dotterföretags och dess affärspartners produkter, tjänster och verksamhet och vilka har en direkt koppling till den specifika etappen i det förfarande för tillbörlig aktsamhet som genomförs. Detta omfattar individer eller samhällen i närheten av anläggningar som drivs av affärspartner om dessa individer eller samhällen påverkas direkt av föroreningar, eller ursprungsbefolkningar vars rätt till mark eller resurser påverkas direkt av hur en affärspartner förvärvar, utvecklar eller på annat sätt använder mark, skogar eller vatten. Dessutom bör samarbete med berörda parter endast vara ett krav i vissa delar av förfarandet för tillbörlig aktsamhet, närmare bestämt i identifieringsetappen, när handlingsplaner och förstärkta handlingsplaner utarbetas och när avhjälpande åtgärder utformas.

(46) För att minska företagens administrativa bördor bör kommissionens anta allmänna riktlinjer för tillbörlig aktsamhet senast den 26 juli 2027. Samtidigt bör det datum då direktiv (EU) 2024/1760 blir tillämpligt på alla företag senareläggas till den 26 juli 2029. Detta tvååriga intervall bör ge företagen tillräckligt med tid för att de ska kunna ta hänsyn till den praktiska vägledningen och bästa praxis i kommissionens riktlinjer när de genomför åtgärder för tillbörlig aktsamhet.

(47) Bestämmelserna i direktiv (EU) 2024/1760 om omställningsplanen för begränsning av klimatförändringar har bedömts vara oproportionerliga, särskilt på grund av den administrativa bördan för företag och behöriga myndigheter, och skulle kunna leda till rättsosäkerhet. Det är nödvändigt att upphäva dessa bestämmelser för att rationalisera skyldigheterna och stödja ett mer målinriktat och effektivt genomförande av det direktivet.

(48) Enligt artikel 27.1 i direktiv (EU) 2024/1760 måste medlemsstaterna fastställa effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner. Enligt artikel 27.2 i det direktivet ska medlemsstaterna vid beslut om huruvida sanktioner ska åläggas, och vid fastställandet av typen av sanktion och lämplig nivå på denna, ta vederbörlig hänsyn till en rad faktorer som avgör överträdelsens allvar samt försvårande eller förmildrande omständigheter. Enligt artikel 27.4 i det direktivet ska medlemsstaterna, när de ålägger ekonomiska sanktioner, basera dem på det berörda företagets globala nettoomsättning. Det kravet förefaller emellertid onödigt och skulle kunna misstolkas som ett krav på att ekonomiska sanktioner endast eller i första hand ska grunda sig på den globala nettoomsättningen. I stället, i enlighet med kravet på att sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande, ska tillsynsmyndigheterna ta vederbörlig hänsyn till den globala nettoomsättningen eller, för företag som tillhör en koncern, den globala nettoomsättningen för det yttersta moderföretaget, jämfört med en rad faktorer som anges i artikel 27.2 i det direktivet. Kravet på att ekonomiska sanktioner ska baseras på den globala nettoomsättningen bör därför strykas. Omvänt bör medlemsstaterna, för att säkerställa lika villkor i hela unionen och i linje med harmoniseringsmålet, vara skyldiga att fastställa en enhetlig övre gräns för ekonomiska sanktioner på 3 % av den globala nettoomsättningen. Tillämpningen av denna övre gräns på företag som tillhör koncerner bör klargöras. I syfte att göra efterlevnadskontrollen mer samstämmig inom unionen bör dessutom kommissionen i samarbete med medlemsstaterna utarbeta riktlinjer för att hjälpa tillsynsmyndigheterna att fastställa nivån på sanktioner.

(49) För att bättre uppnå syftet med subsidiaritetsprincipen bör det särskilda unionsomfattande systemet för ansvar som för närvarande föreskrivs i direktiv (EU) 2024/1760 avskaffas. Samtidigt bör medlemsstaterna, i linje med både internationell rätt och unionsrätten, vara skyldiga att säkerställa att de som drabbas av negativa effekter har effektiv tillgång till rättslig prövning och garanteras rätten till ett effektivt rättsmedel, i enlighet med artikel 2.3 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, artikel 8 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, artikel 9.3 i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (Århuskonventionen) och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att de som drabbats kan få full ersättning i fall där ett företag hålls ansvarigt för underlåtelse att uppfylla kraven på tillbörlig aktsamhet i direktiv (EU) 2024/1760 och denna underlåtenhet orsakade skada. Denna ersättning bör beviljas i enlighet med principerna om effektivitet och likvärdighet. Mot bakgrund av de olika regler och traditioner som finns på nationell nivå när det gäller grupptalan bör det särskilda krav i det avseendet som anges i direktiv (EU) 2024/1760 strykas. En sådan strykning påverkar inte eventuella bestämmelser i tillämplig nationell rätt som tillåter att en fackförening, en icke-statlig människorätts- eller miljöorganisation, en annan icke-statlig organisation eller en nationell människorättsinstitution väcker talan för att hävda rättigheterna för den person som påstår sig ha lidit skada eller stöder talan som väckts av en sådan person. Dessutom bör av samma skäl kravet på att medlemsstaterna ska säkerställa att reglerna om ansvar är internationellt tvingande i fall där det inte är medlemsstatens nationella rätt som är tillämplig rätt i förhållande till sådana anspråk, strykas. En sådan strykning begränsar inte medlemsstaternas möjlighet att föreskriva att de bestämmelser i nationell rätt som införlivar i direktiv (EU) 2024/1760 är internationellt tvingande bestämmelser i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 ([14]) i fall där det inte är en medlemsstats nationella rätt som är tillämplig rätt i förhållande till sådana anspråk.

(50) Enligt artikel 36.1 i direktiv (EU) 2024/1760 ska kommissionen senast den 26 juli 2026 lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om nödvändigheten i att fastställa ytterligare krav på tillbörlig aktsamhet i fråga om hållbarhet som är anpassade till reglerade finansiella företag med avseende på tillhandahållandet av finansiella tjänster och investeringsverksamhet, samt alternativ till sådana krav på tillbörlig aktsamhet och deras effekter. Eftersom tidsfristen för sådan översyn inte lämnar tillräckligt tidsmässigt utrymme för att ta hänsyn till erfarenheterna av det nyligen inrättade allmänna regelverket för tillbörlig aktsamhet, bör bestämmelserna om översyn och rapportering i direktiv (EU) 2024/1760 ändras.

(51) Tidsfristen för införlivande bör senareläggas med ett år och de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa direktiv (EU) 2024/1760 bör harmoniseras för alla företag inom tillämpningsområdet för det direktivet, så att företagen får mer tid att förbereda sig inför kraven i det direktivet. Dessutom bör flera andra datum i det direktivet ändras för att återspegla denna senareläggning med ett år samt den senareläggning som anges i direktiv (EU) 2025/794.

([14]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) (EUT L 199, 31.7.2007, s. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2007/864/oj).

(52) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(53) Direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/43/EG

Direktiv 2006/43/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.4 ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får som revisionsföretag endast godkänna företag som uppfyller följande villkor:

a) Fysiska personer som utför lagstadgad revision för ett revisionsföretags räkning ska minst uppfylla villkoren avseende lagstadgad revision i artiklarna 4, 6.1, 7.1, 8.1, 8.2, 9 och artikel 10.1 första stycket samt artiklarna 11 och 12 i detta direktiv och ha godkänts som lagstadgade revisorer i den berörda medlemsstaten.

b) En majoritet av rösträtterna i ett företag måste innehas av revisionsföretag som har godkänts i någon medlemsstat eller av fysiska personer som minst uppfyller villkoren avseende lagstadgad revision i artiklarna 4, 6.1, 7.1, 8.1 8.2, 9 och artikel 10.1 första stycket samt artiklarna 11 och 12 i detta direktiv. Medlemsstaterna får föreskriva att sådana fysiska personer även ska ha godkänts i någon annan medlemsstat. När det gäller lagstadgad revision av kooperativ, sparbanker och liknande enheter som avses i artikel 45 i direktiv 86/635/EEG, eller ett dotterföretag eller en rättslig efterträdare till ett kooperativ, en sparbank eller en liknande enhet som avses i artikel 45 i direktiv 86/635/EEG, får medlemsstaterna fastställa andra, särskilda bestämmelser om rösträtter.

c) I företagets förvaltnings- eller ledningsorgan ska en majoritet på högst 75 % utgöras av revisionsföretag som har godkänts i någon medlemsstat eller av fysiska personer som minst uppfyller villkoren avseende lagstadgad revision i artiklarna 4, 6.1, 7.1, 8.1 8.2, 9 och artikel 10.1 första stycket samt artiklarna 11 och 12 i detta direktiv. Medlemsstaterna får föreskriva att sådana fysiska personer även ska ha godkänts i någon annan medlemsstat. Om ett sådant organ endast har två ledamöter ska en av dessa minst uppfylla villkoren i detta led.

d) Företaget ska uppfylla villkoret i artikel 4.

Medlemsstaterna får ange ytterligare villkor endast med avseende på led c. Sådana villkor ska stå i proportion till de mål som eftersträvas och får inte gå utöver vad som är absolut nödvändigt.”

2. I artikel 24b.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att ett revisionsföretag som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering utser minst en nyckelpartner för hållbarhet som minst uppfyller villkoren i artiklarna 4 och 6–12 och som godkänts som lagstadgad revisor i den berörda medlemsstaten. Denna nyckelpartner för hållbarhet får vara en nyckelrevisor. Revisionsföretaget ska förse nyckelpartnern för hållbarhet med tillräckliga resurser och med personal som har den kompetens och förmåga som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter på lämpligt sätt.”

3. Artikel 26a.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska senast den 1 juli 2027 anta delegerade akter i enlighet med artikel 48a för att komplettera detta direktiv i syfte att tillhandahålla kvalitetsgranskningsstandarder för begränsad säkerhet som fastställer de åtgärder som revisorn eller revisorerna och revisionsföretaget eller revisionsföretagen ska vidta för att dra slutsatser om kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering, inbegripet uppdragsplanering, riskövervägande och riskrespons, och vilken typ av slutsatser som ska ingå i kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering eller, när så är lämpligt, i revisionsberättelsen.

Kommissionen ska anta de kvalitetsgranskningsstandarder för begränsad säkerhet som avses i första stycket och säkerställa att de

a) har utvecklats genom ett korrekt vederbörligt förfarande, med offentlig tillsyn och transparens,

b) bidrar med en hög grad av trovärdighet och kvalitet till den årliga hållbarhetsrapporteringen eller hållbarhetsrapporteringen för koncernen, och

c) bidrar till unionens allmänna bästa.”

4. Artikel 45 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 5 andra stycket ska led a ersättas med följande:

”a) majoriteten av ledamöterna i förvaltnings- eller ledningsorganet för revisionsföretaget från ett tredjeland uppfyller krav som är likvärdiga med kraven i artiklarna 4–10, med undantag av artiklarna 7.2, 8.3 och 10.1 andra stycket,”

b) Följande punkt ska införas:

”5b. Medlemsstaterna ska inte tillämpa punkterna 1–5a avseende kvalitetsgranskningsrapporter om årlig hållbarhetsrapportering eller hållbarhetsrapportering för koncernen som utfärdas för räkenskapsår som börjar under perioden 1 januari 2025–31 december 2030 om den berörda revisorn eller det berörda revisionsföretaget från ett tredjeland förser medlemsstaternas behöriga myndigheter med följande:

a) Namn och adress för revisorn eller revisionsföretaget från ett tredjeland och information om dess juridiska struktur.

b) Förklaringen om att den revisor från ett tredjeland som undertecknar kvalitetsgranskningsrapporten har förvärvat kunskap om hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning av denna samt information om nivån på denna kunskap.

c) Om revisorn eller revisionsföretaget från ett tredjeland tillhör ett nätverk, en beskrivning av detta nätverk.

d) De kvalitetsgranskningsstandarder och krav på opartiskhet och självständighet som har tillämpats på den berörda kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering.

e) En beskrivning av det interna system för kvalitetskontroll som revisionsföretaget från ett tredjeland har och som omfattar kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering.

f) En uppgift om huruvida och när den senaste kvalitetskontrollen av den revisor eller det revisionsföretag från ett tredjeland som ansvarar för kvalitetsgranskningsuppdragen avseende hållbarhet utfördes och nödvändig information om resultatet av denna kvalitetskontroll.

Efter att ha mottagit den information som förtecknas i första stycket ska medlemsstatens behöriga myndigheter registrera den berörda revisorn eller det berörda revisionsföretaget från ett tredjeland för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och klargöra att registreringen gjorts enligt de övergångsregler om registrering som anges i första stycket. Om någon del av den information som förtecknas i första stycket inte tillhandahålls av den berörda revisorn eller det berörda revisionsföretaget från ett tredjeland får medlemsstatens behöriga myndigheter inte registrera den revisorn eller det revisionsföretaget från ett tredjeland.”

5. I artikel 48a.2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 26a.3 ska ges till kommissionen tills vidare.”

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2013/34/EU

Direktiv 2013/34/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 19a, 29a, 29d, 30 och 33, artikel 34.1 andra stycket aa, artikel 34.2 och 34.3 samt artikel 51 i detta direktiv ska också tillämpas på medlemsstaternas lagar och andra författningar för följande företag, oavsett deras juridiska form, förutsatt att de företagen är företag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret:”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 19a, 29a och 29d ska inte tillämpas på Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF), som inrättats genom EFSF-ramavtalet, eller på finansiella produkter som förtecknas i artikel 2.12 b och f i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj).”

2. Artikel 3.13 ska ersättas med följande:

”13. För att ta hänsyn till effekterna av inflationen ska kommissionen minst vart femte år genom delegerade akter i enlighet med artikel 49 se över och, där så är lämpligt, ändra de tröskelvärden som avses i följande bestämmelser, med beaktande av inflationsmått som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*:

a) Punkterna 1–7 i denna artikel.

b) Artikel 19.1 fjärde stycket, artikel 19a.1 första stycket och artikel 29a.1 första stycket.

c) Artikel 40a.1 andra, fjärde och femte styckena.”

3. I artikel 19.1 ska fjärde stycket ersättas med följande:

”Företag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret ska rapportera information om de immateriella nyckelresurserna och redogöra för hur sådana resurser är en grundläggande förutsättning för företagets affärsmodell och hur sådana resurser är en källa till värdeskapande för företaget.”

4. Artikel 19a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”Företag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret ska i förvaltningsberättelsen inkludera information som behövs för att förstå företagets inverkan på hållbarhetsfrågor och information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar företagets utveckling, resultat och ställning.”

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Följande stycken ska införas efter första stycket:

”I tredje, fjärde och femte styckena gäller följande definitioner:

a) *rapporterande företag*: ett företag som är skyldigt att rapportera enligt punkt 1 i denna artikel.

b) *skyddat företag*: ett företag som

i) på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret, och

ii) finns i ett rapporterande företags värdekedja.

c) *frivilliga standarder*: de standarder för frivillig användning som avses i artikel 29ca.

Rapporterande företag får förlita sig på en egenförsäkran från företag i deras värdekedja för att fastställa huruvida de är skyddade företag. Rapporterande företag ska inte vara skyldiga att vidta åtgärder för att kontrollerainformationen i en sådan egenförsäkran. De får dock inte förlita sig på egenförsäkran om de vet, eller rimligen kan förväntas veta, att försäkran är uppenbart felaktig.

Skyddade företag ska ha rätt att vägra att tillhandahålla information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna som svar på en begäran som gjorts med avseende på hållbarhetsrapportering i enlighet med kraven i detta direktiv. Dessutom gäller följande:

a) När rapporterande företag upprättar avtal och andra arrangemang i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering i detta direktiv får de inte kräva att skyddade företag tillhandahåller information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna.

b) En avtalsbestämmelse som strider mot led a ska inte vara bindande, dock utan att det påverkar den bindande karaktären hos övriga bestämmelser i avtalet.

c) När ett rapporterande företag direkt eller indirekt begär information från skyddade företag med avseende på hållbarhetsrapportering enligt kraven i detta direktiv, och viss eller all denna information går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna, ska det rapporterande företaget säkerställa att skyddade företag informeras om följande:

i) vilken information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna, och

ii) skyddade företags lagstadgade rätt att vägra att tillhandahålla informationen.

d) Rapporterande företag som rapporterar nödvändig information om värdekedjan utan att rapportera eventuell information från skyddade företag som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna ska anses ha uppfyllt den skyldighet att rapportera information om värdekedjan som anges i första stycket.

Ingenting i fjärde stycket

a) påverkar begäranden om information för andra ändamål än hållbarhetsrapportering i enlighet med kraven i detta direktiv, inbegripet begäranden i syfte att uppfylla unionens krav på företag att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet, eller

b) ålägger eller medför någon skyldighet för något företag i värdekedjan att tillhandahålla hållbarhetsinformation.

Under de första tre år då företaget omfattas av krav på hållbarhetsrapportering i enlighet med punkt 1, och om inte all nödvändig information om dess värdekedja finns tillgänglig, ska företaget redogöra för de ansträngningar som gjorts för att inhämta information om sin värdekedja, skälen till att inte all nödvändig information kunde erhållas och sina planer på att inhämta nödvändig information i framtiden. Efter den övergångsperioden på tre år ska företaget uppfylla rapporteringskraven för information om värdekedjan genom att använda information som erhållits direkt från företag i dess värdekedja eller uppskattningar av denna information, beroende på vad som är lämpligt.”

ii) Andra stycket ska utgå.

iii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Vid rapportering av den information som avses i punkterna 1 och 2 får företagen utelämna följande information:

a) I undantagsfall, information vars röjande allvarligt skulle skada företagets marknadsposition, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

i) Ett sådant utelämnande hindrar inte en rättvis och balanserad förståelse av företagets utveckling, resultat och ställning, eller av dess huvudsakliga risker eller huvudsakliga konsekvenser.

ii) Företaget har fastställt att det är omöjligt att lämna informationen på ett sätt som skulle göra det möjligt för företaget att nå målen med upplysningsskyldigheten utan att allvarligt skada dess marknadsposition, exempelvis på aggregerad basis.

iii) Företaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.

iv) Företaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.

b) Information som motsvarar intellektuellt kapital, immateriella rättigheter, know-how, teknisk information eller resultat av innovation som skulle betecknas som en företagshemlighet enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 (*), förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

i) Företaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.

ii) Företaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.

c) Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418 (**), förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

i) Företaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.

ii) Företaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.

d) Annan information som ska skyddas mot obehörig åtkomst eller obehörigt röjande på grund av skyldigheter som fastställs i andra unionsrättsakter eller i nationell rätt, eller för att skydda en fysisk persons privatliv eller säkerhet eller en juridisk persons säkerhet, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

i) Företaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.

ii) Företaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418 av den 18 oktober 2023 om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa) (EUT L, 2023/2418, 26.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2418/oj)."

c) Punkterna 6 och 7 ska utgå.

d) Punkt 10 ska ersättas med följande:

"10. Det undantag som fastställs i punkt 9 ska också tillämpas på företag av allmänt intresse som omfattas av kraven i denna artikel."

5. Artikel 29a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

"Moderföretag i en koncern som på balansdagen på koncernnivå har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret ska i förvaltningsberättelsen för koncernen inkludera information som behövs för att förstå koncernens inverkan på hållbarhetsfrågor och information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar koncernens utveckling, resultat och ställning."

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Följande stycken ska införas efter första stycket:

"I tredje, fjärde och femte styckena gäller följande definitioner:

a) *rapporterande företag*: ett företag som är skyldigt att rapportera enligt punkt 1 i denna artikel.

b) *skyddat företag*: ett företag som

i) på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret, och

ii) finns i ett rapporterande företags värdekedja.

c) *frivilliga standarder*: de standarder för frivillig användning som avses i artikel 29ca.

Rapporterande företag får förlita sig på en egenförsäkran från företag i deras värdekedja för att fastställa huruvida de är skyddade företag. Rapporterande företag ska inte vara skyldiga att vidta åtgärder för att kontrollera informationen i en sådan egenförsäkran. De får dock inte förlita sig på egenförsäkran om de vet, eller rimligen kan förväntas veta, att försäkran är uppenbart felaktig.

Skyddade företag har rätt att vägra att tillhandahålla information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna som svar på en begäran som gjorts med avseende på hållbarhetsrapportering i enlighet med kraven i detta direktiv. Dessutom gäller följande:

a) När rapporterande företag upprättar avtal och andra arrangemang i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering i detta direktiv får de inte kräva att skyddade företag tillhandahåller information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna.

b) En avtalsbestämmelse som strider mot led a ska inte vara bindande, dock utan att det påverkar den bindande karaktären hos övriga bestämmelser i avtalet.

c) När ett rapporterande företag direkt eller indirekt begär information från skyddade företag med avseende på hållbarhetsrapportering enligt kraven i detta direktiv, och viss eller all denna information går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna, ska det rapporterande företaget säkerställa att skyddade företag informeras om följande:

i) vilken information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna, och

ii) skyddade företags lagstadgade rätt att vägra att tillhandahålla informationen.

d) Rapporterande företag som rapporterar nödvändig information om värdekedjan utan att rapportera eventuell information från skyddade företag som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna ska anses ha uppfyllt den skyldighet att rapportera information om värdekedjan som anges i första stycket.

Ingenting i fjärde stycket

a) påverkar begäranden om information för andra ändamål än hållbarhetsrapportering i enlighet med kraven i detta direktiv, inbegripet begäranden för att uppfylla unionens krav på företag att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet, eller

b) ålägger eller medför någon skyldighet för något företag i värdekedjan att tillhandahålla hållbarhets-information.

Under de första tre år då moderföretaget omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering i enlighet med punkt 1, och om inte all nödvändig information om dess värdekedja finns tillgänglig, ska moderföretaget redogöra för de ansträngningar som gjorts för att inhämta information om sin värdekedja, skälen till att inte all nödvändig information kunde erhållas och sina planer på att inhämta nödvändig information i framtiden. Efter den övergångsperioden på tre år ska moderföretaget uppfylla rapporteringskraven för information om värdekedjan genom att använda information som erhållits direkt från företag i dess värdekedja eller uppskattningar av denna information, beroende på vad som är lämpligt.”

ii) Andra stycket ska utgå.

iii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Vid rapportering av den information som avses i punkterna 1 och 2 får moderföretag utelämna följande information:

a) I undantagsfall, information vars röjande allvarligt skulle skada företagets marknadsposition, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

i) Ett sådant utelämnande hindrar inte en rättvis och balanserad förståelse av koncernens utveckling, resultat och ställning, eller av dess huvudsakliga risker eller huvudsakliga konsekvenser.

ii) Moderföretaget har fastställt att det är omöjligt att lämna informationen på ett sätt som skulle göra det möjligt för koncernen att nå målen med upplysningsskyldigheten utan att allvarligt skada dess marknadsposition, exempelvis på aggregerad basis.

iii) Moderföretaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.

iv) Moderföretaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.

b) Information som motsvarar intellektuellt kapital, immateriella rättigheter, know-how, teknisk information eller resultat av innovation som skulle betecknas som en företagshemlighet enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2016/943, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

i) Moderföretaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.

ii) Moderföretaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.

c) Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter enligt definitionen i artikel 2.7 i förordning (EU) 2023/2418, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

i) Moderföretaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag om fastställs i detta stycke.

ii) Moderföretaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.

d) Information som ska skyddas mot obehörig åtkomst eller obehörigt röjande på grund av skyldigheter som fastställs i andra unionsrättsakter eller i nationell rätt för att skydda en fysisk persons privatliv eller säkerhet eller en juridisk persons säkerhet, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

i) Moderföretaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.

ii) Moderföretaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.”

c) Följande punkt ska införas:

”4a. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får moderföretaget, om koncernens sammansättning har ändrats under räkenskapsåret på grund av förvärv eller sammanslagningar av företag, besluta att i förvaltningsberättelsen för koncernen för det räkenskapsåret inte inkludera den information som avses i punkt 1 i denna artikel avseende företag som är föremål för ett förvärv eller en sammanslagning.

Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får moderföretaget besluta att i förvaltningsberättelsen för koncernen inte inkludera den information som avses i punkt 1 i denna artikel avseende dotterföretag som lämnar koncernen under räkenskapsåret.

Ett moderföretag som utnyttjar de alternativ som avses i första eller andra stycket ska ange alla betydande händelser som påverkade dotterföretaget under räkenskapsåret och som har en effekt på koncernens inverkan på, eller risker eller möjligheter relaterade till, hållbarhetsfrågor.”

d) Följande punkt ska införas:

”7a. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att moderföretag som är finansiella holdingföretag vars dotterföretags affärsmodeller och verksamhet är oberoende av varandra får välja att i sin förvaltningsberättelse för koncernen inte inkludera den information som avses i punkt 1.”

e) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. Det undantag som fastställs i punkt 8 ska också tillämpas på företag av allmänt intresse som omfattas av kraven i denna artikel.”

6. Artikel 29b ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska tredje, fjärde och sjätte styckena utgå.

b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”Standarderna för hållbarhetsrapportering ska säkerställa kvaliteten på den information som rapporteras genom att kräva att den är begriplig, relevant, verifierbar, jämförbar och framställd på ett korrekt sätt. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska undvika att ålägga företag en oproportionerlig administrativ eller finansiell börda, bland annat genom att i största möjliga utsträckning beakta det arbete som utförs av globala initiativ för fastställande av standarder för hållbarhetsrapportering i enlighet med punkt 5 a och genom att säkerställa så stor samstämmighet som möjligt med kraven i andra unionsrättsakter. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska i möjligaste mån prioritera lämnande av kvantitativ information, med beaktande av företagens börda och användarnas behov.”

c) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

”Standarderna för hållbarhetsrapportering ska ta hänsyn till de svårigheter som företag kan stöta på när det gäller att samla in information från aktörer i hela deras värdekedja, särskilt från dem som inte är underställda kraven om hållbarhetsrapportering enligt artikel 19a eller 29a och från leverantörer på tillväxtmarknader och i tillväxtekonomier. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska specificera upplysningar om värdekedjor som är proportionella och relevanta för kapaciteten och egenskaperna hos företagen i värdekedjorna och för deras verksamhets omfattning och komplexitet, särskilt hos de företag som inte är underställda kraven på hållbarhetsrapportering i artikel 19a eller 29a. Standarder för hållbarhetsrapportering ska inte specificera upplysningar som skulle kräva att företag inhämtar information från företag i sin värdekedja som på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret, som går utöver den information som ska lämnas enligt de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29ca.”

7. Artikel 29c ska utgå.

8. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 29ca*

Frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering

1. För att underlätta frivillig rapportering av hållbarhetsinformation av företag som på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret och för att begränsa den information som kan krävas in från sådana företag i värdekedjan vid tillämpning av detta direktiv ges kommissionen befogenhet att genom delegerade akter fastställa frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering i enlighet med artikel 49 senast den 19 juli 2026.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 i denna artikel ska de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som avses i punkt 1 i denna artikel baseras på kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710 (*) i dess ursprungliga version. De ska också stå i proportion till och vara relevanta för kapaciteten och egenskaperna hos de företag för vilka de är utformade och för verksamhetens omfattning och komplexitet. De frivilliga standarderna för hållbarhetsrapportering ska också, i möjligaste mån, ange vilken struktur som ska användas för att lägga fram hållbarhetsinformationen.

3. Kommissionen ska, minst vart fjärde år efter den dag då de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som avses i punkt 1 börjar tillämpas, se över dessa, och vid behov ändra dem för att beakta utveckling som är relevant för hållbarhetsrapporteringen.

4. När kommissionen ser över de frivilliga standarderna för hållbarhetsrapportering enligt punkt 3 ska den ta hänsyn till teknisk rådgivning från Efrag.

(*) Kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710 av den 30 juli 2025 om en frivillig standard för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag (EUT L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj).”

9. Artikel 29d ska ersättas med följande:

”*Artikel 29d*

Enhetligt elektroniskt rapporteringsformat

1. De företag som omfattas av kraven i artikel 19a i detta direktiv ska utarbeta sin förvaltningsberättelse i det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 (*) och märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som föreskrivs i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med det elektroniska rapporteringsformat som anges i den delegerade förordningen. Fram till dess att sådana regler om märkning har antagits genom den delegerade förordningen ska företagen inte vara skyldiga att märka sin hållbarhetsrapportering.

2. De moderföretag som omfattas av kraven i artikel 29a ska utarbeta sin förvaltningsberättelse för koncernen i det elektroniska rapporteringsformat som anges i artikel 3 i delegerad förordning (EU) 2019/815 och märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som föreskrivs i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med det elektroniska rapporteringsformat som ska specificeras i den delegerade förordningen. Fram till dess att sådana regler om märkning har antagits genom den delegerade förordningen ska moderföretagen inte vara skyldiga att märka sin hållbarhetsrapportering.

(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (EUT L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).”

10. Följande kapitel ska införas:

”KAPITEL 6c

DIGITALA STÖDÅTGÄRDER

Artikel 29e

Digital portal för hållbarhetsrapportering

Kommissionen ska tillhandahålla en särskild portal genom vilken företag kan få tillgång till information, vägledning och stöd, inbegripet relevanta mallar, med avseende på det obligatoriska och frivilliga ramverk för hållbarhetsrapportering som avses i detta direktiv. Portalen ska kopplas samman med stödåtgärder online som medlemsstaterna tillhandahåller, om sådana finns, för att ta hänsyn till nationella förhållanden.

Artikel 29f

Rapport om tekniska lösningar för hållbarhetsrapportering

Kommissionen ska senast den 19 mars 2028 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tekniska lösningar för hållbarhetsrapportering, som inbegriper initiativ som kommer att göra det möjligt för företag att samla in, behandla och utbyta data på ett säkert, sömlöst och automatiserat sätt.”

11. Artikel 33.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för de befogenheter som de tilldelats genom nationell rätt, har kollektivt ansvar för att säkerställa att följande dokument upprättas och offentliggörs i enlighet med kraven i detta direktiv och, i tillämpliga fall, med de internationella redovisningsstandarder som antagits enligt förordning (EG) nr 1606/2002, delegerad förordning (EU) 2019/815, de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29b i detta direktiv och skyldigheterna i artikel 29d i detta direktiv:

a) Årsredovisningen, årsbokslutet, förvaltningsberättelsen och företagsstyrningsrapporten, när de lämnas separat.

b) Koncernredovisningen, förvaltningsberättelsen för koncernen och företagsstyrningsrapporten för koncernen, när de lämnas separat.

Genom undantag från första stycket i denna punkt får medlemsstaterna föreskriva att ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för de befogenheter som de tilldelats genom nationell rätt, inte har kollektivt ansvar för att säkerställa att förvaltningsberättelsen, eller förvaltningsberättelsen för koncernen, beroende på vad som är tillämpligt, utarbetas i enlighet med artikel 29d.”

12. Artikel 34 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 andra stycket ska led aa ersättas med följande:

”aa) i tillämpliga fall, avge ett uttalande grundat på ett bestyrkandeuppdrag med begränsad säkerhet vad gäller hållbarhetsrapporteringens uppfyllande av kraven i detta direktiv, inbegripet huruvida hållbarhetsrapporteringen överensstämmer med de standarder för hållbarhetsrapportering som antagits enligt artikel 29b, den process som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras enligt dessa standarder för hållbarhetsrapportering och efterlevnaden av kravet på att märka hållbarhetsrapportering i enlighet med artikel 29d, och vad gäller uppfyllandet av rapporteringskraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852,”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. Medlemsstaterna ska säkerställa att det uttalande som avses i punkt 1 andra stycket led aa utarbetas på ett sätt som till fullo respekterar rätten för företag i värdekedjan som på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret att vägra att lämna information till det rapporterande företaget som går utöver den information som anges i de frivilliga standarder som avses i artikel 29ca.”

13. Artikel 40a.1 ska ändras på följande sätt:

a) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Första stycket ska endast tillämpas på dotterföretag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 200 000 000 EUR under det föregående räkenskapsåret.”

b) Fjärde och femte styckena ska ersättas med följande:

”Den regel som avses i tredje stycket ska endast tillämpas på en filial om tredjelandsföretaget inte har något dotterföretag som avses i första stycket och om filialen genererat en nettoomsättning på över 200 000 000 EUR under det föregående räkenskapsåret.

Första och tredje styckena ska endast tillämpas på de dotterföretag eller filialer som avses i de styckena om tredjelandsföretaget, på koncernnivå eller, om detta inte är tillämpligt, på individuell nivå, genererat en nettoomsättning i unionen på mer än 450 000 000 EUR för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren.”

c) Följande stycke ska läggas till:

”Genom undantag från första och tredje styckena ska medlemsstaterna, om tredjelandsföretaget är ett finansiellt holdingföretag vars dotterföretags affärsmodeller och verksamhet är oberoende av varandra, säkerställa att dotterföretagen och filialerna får besluta att inte offentliggöra och tillgängliggöra den hållbarhetsrapport som avses i första och tredje styckena.”

14. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.2, 3.13 a, 29b, 29c, 40b och 46.2 ges till kommissionen för en period på fem år från med den 5 januari 2023. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.13 b och c och 29ca ges till kommissionen tills vidare från och med den 18 mars 2026.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.2, 3.13, 29b, 29ca, 40b och 46.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”

d) Punkt 3b ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”När kommissionen antar delegerade akter enligt artikel 29b ska den ta hänsyn till teknisk rådgivning från Efrag, förutsatt att”

ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Kommissionen ska samråda med både den medlemsstaternas expertgrupp för hållbar finansiering som avses i artikel 24 i förordning (EU) 2020/852 och den föreskrivande kommitté för redovisningsfrågor som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1606/2002 om utkasten till delegerade akter innan de antas i enlighet med artikel 29b i detta direktiv.”

iii) Sjätte stycket ska ersättas med följande:

”Kommissionen ska också samråda med Europeiska miljöbyrån, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europeiska centralbanken, kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer och den plattform för hållbar finansiering som inrättats i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) 2020/852 om den tekniska rådgivning som Efrag tillhandahåller före antagandet av de delegerade akter som avses i artikel 29b i detta direktiv. Om något av dessa organ beslutar att avge ett yttrande, ska de göra detta inom två månader från dagen för kommissionens samråd med dem.”

e) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En delegerad akt som antas enligt artikel 1.2, 3.13, 29b, 29ca, 40b eller 46.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

Artikel 3

Ändringar av direktiv (EU) 2022/2464

Direktiv (EU) 2022/2464 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 5.2 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ändras på följande sätt:

i) I led a ska inledningen ersättas med följande:

”för räkenskapsår som börjar mellan den 1 januari 2024 och den 31 december 2026”

ii) Led b ska ändras på följande sätt:

1. Led i ska ersättas med följande:

”i) för företag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret,”

2. Led ii ska ersättas med följande:

”ii) för moderföretag i en koncern som på balansdagen på koncernnivå har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret,”

iii) Led c ska utgå.

b) Tredje stycket ska ändras på följande sätt:

i) I led a ska inledningen ersättas med följande:

”för räkenskapsår som börjar mellan den 1 januari 2024 och den 31 december 2026”

ii) Led b ska ändras på följande sätt:

1. Led i ska ersättas med följande:

”i) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är företag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret,”

2. Led ii ska ersättas med följande:

”ii) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är moderföretag i en koncern som på balansdagen på koncernnivå har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret,”

iii) Led c ska utgå.

c) Följande stycke ska läggas till:

”Genom undantag från första stycket a och tredje stycket a får medlemsstaterna undanta företag eller emittenter som inte har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR eller som i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret, på koncernnivå i tillämpliga fall, från kravet att iaktta de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 1, med undantag för punkt 14, och artikel 2, för räkenskapsår som börjar mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2026.”

2. Artikel 6.1 ändras på följande sätt:

a) Leden b och c ska ersättas med följande:

”b) En bedömning av antalet företag som frivilligt tillämpar de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29ca i direktiv 2013/34/EU.

c) En bedömning av huruvida och på vilket sätt tillämpningsområdet för de bestämmelser som ändras genom detta ändringsdirektiv bör utvidgas, särskilt när det gäller stora företag som inte har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och som i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret samt tredjelandsföretag som är direkt verksamma på unionens inre marknad utan ett dotterföretag eller en filial på unionens territorium.”

b) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Rapporten rörande första stycket a, b, d och e ska offentliggöras senast den 30 april 2029 och därefter vart tredje år och ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag. Rapporten rörande första stycket c ska offentliggöras senast den 30 april 2031 och därefter vart tredje år och ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.”

Artikel 4

Ändringar av direktiv (EU) 2024/1760

Direktiv (EU) 2024/1760 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. I detta direktiv fastställs regler om

a) skyldigheter för företag vad gäller faktiska och potentiella negativa effekter för de mänskliga rättigheterna och negativa miljöeffekter, med avseende på företagens egen verksamhet, deras dotterföretags verksamhet och den verksamhet som utförs av deras affärspartner i dessa företags verksamhetskedjor, och

b) ansvar för åsidosättande av de skyldigheter som avses i led a.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Detta direktiv ska inte utgöra grund för att sänka den nivå av skydd för mänskliga, sysselsättningsmässiga och sociala rättigheter eller skydd för miljön eller klimatet som föreskrivs i medlemsstaternas nationella rätt eller i kollektivavtal som är tillämpliga vid tidpunkten för antagandet av detta direktiv. Första meningen i denna punkt ska dock inte hindra medlemsstaterna från att anpassa nationell lagstiftning om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet som är tillämplig vid tidpunkten för antagandet av detta direktiv, särskilt dess tillämpningsområde, i syfte att anpassa den till detta direktiv.”

c) I artikel 1 ska följande punkt läggas till:

”4. Detta direktiv påverkar inte unionsrätten eller nationell rätt i andra frågor än dem som anges i punkt 1. I synnerhet påverkar inte de regler som avses i punkt 1 a unionsrätt eller nationell rätt som gäller mänskliga, sysselsättningsmässiga eller sociala rättigheter, eller miljöskydd och klimatförändringar förutom allmänna skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) Företaget hade i genomsnitt över 5 000 anställda och en global nettoomsättning på över 1 500 000 000 EUR under det senaste räkenskapsår för vilket ett årsbokslut har eller borde ha antagits.”

ii) Led c ska ersättas med följande:

”c) Företaget ingick i eller är det yttersta moderföretaget i en koncern som har ingått franchise- eller licensavtal i unionen i utbyte mot royaltyer med oberoende tredjepartsföretag, om dessa avtal säkerställer en gemensam identitet, en gemensam affärsmodell och tillämpning av enhetliga affärsmetoder, och om dessa royaltyer uppgick till mer än 75 000 000 EUR under det senaste räkenskapsår för vilket ett årsbokslut har eller borde ha antagits, och förutsatt att företaget hade, eller är det yttersta moderföretaget i en koncern som hade, en global nettoomsättning på över 275 000 000 EUR under det senaste räkenskapsår för vilket ett årsbokslut har eller borde ha antagits.”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) Företaget genererade en nettoomsättning på över 1 500 000 000 EUR i unionen under det räkenskapsår som föregick det senaste räkenskapsåret.”

ii) Led c ersättas med följande:

”c) Företaget ingick i eller är det yttersta moderföretaget i en koncern som har ingått franchise- eller licensavtal i unionen i utbyte mot royaltyer med oberoende tredjepartsföretag, om dessa avtal säkerställer en gemensam identitet, en gemensam affärsmodell och tillämpning av enhetliga affärsmetoder, och om dessa royaltyer uppgick till mer än 75 000 000 EUR i unionen under det räkenskapsår som föregick det senaste räkenskapsåret, och förutsatt att företaget genererade eller är det yttersta moderföretaget i en koncern som genererade en nettoomsättning på över 275 000 000 EUR i unionen under det räkenskapsår som föregick det senaste räkenskapsåret.”

c) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”3. Om det yttersta moderföretaget har som sin huvudverksamhet att inneha aktier i operativa dotterföretag och inte är delaktigt i att fatta förvaltningsbeslut eller operativa eller finansiella beslut som påverkar koncernen eller ett eller flera av dess dotterföretag får det undantas från fullgörandet av skyldigheterna enligt detta direktiv. Det undantaget gäller på villkor att ett av det yttersta moderföretagets dotterföretag vilket är etablerat i unionen är utsett att fullgöra de skyldigheter som anges i artiklarna 6–16 på det yttersta moderföretagets vägnar, även det yttersta moderföretagets skyldigheter med avseende på dess dotterföretags verksamhet. I ett sådant fall ska det utsedda dotterföretaget tilldelas alla nödvändiga medel och rättsliga befogenheter för att fullgöra dessa skyldigheter på ett ändamålsenligt sätt, särskilt för att säkerställa att det utsedda dotterföretaget från bolagen i koncernen erhåller relevant information och relevanta dokument för att fullgöra det yttersta moderföretagets skyldigheter enligt detta direktiv.”

3. Artikel 3.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led n ska ersättas med följande:

”n) *berörda parter*: företagets anställda, de anställda i dess dotterföretag och affärspartner, och deras fackföreningar och arbetstagarrepresentanter, samt individer eller samhällen vars rättigheter eller intressen påverkas eller skulle kunna påverkas direkt av företagets, dess dotterföretags och dess affärspartners produkter, tjänster och verksamhet och legitima företrädare för dessa individer eller samhällen.”

b) Led u ska ersättas med följande:

”u) *riskfaktorer*: fakta, situationer eller omständigheter som rör allvarlighetsgraden och sannolikheten för en negativ effekt, inbegripet fakta, situationer eller omständigheter som hänför sig till affärspartnern, såsom huruvida affärspartnern inte är ett företag som omfattas av detta direktiv eller andra jämförbara tvingande rättsakter om tillbörlig aktsamhet, som hänför sig till geografi och kontext, såsom graden av upprätthållande av lag med avseende på typen av negativ effekt, och som hänför sig till sektorer, affärsverksamhet, produkter och tjänster.”

4. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”*Artikel 4*

Harmoniseringsnivå

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.2 och 1.3 får medlemsstaterna inte i sin nationella rätt införa bestämmelser inom det område som omfattas av detta direktiv som fastställer skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter och miljö som avviker från dem som fastställs i artiklarna 6, 8, 9, 10.1–10.5, 11.1–11.6 och 14–16.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska detta direktiv inte hindra medlemsstaterna från att i sin nationella rätt införa strängare bestämmelser som avviker från dem som fastställs i andra bestämmelser än artiklarna 6, 8, 9, 10.1–10.5, 11.1–11.6 och 14–16, eller bestämmelser som är mer specifika i fråga om mål eller det område de omfattar, inbegripet genom att reglera särskilda produkter, tjänster eller situationer, i syfte att uppnå en annan skyddsnivå för mänskliga, sysselsättningsmässiga och sociala rättigheter, miljön eller klimatet.”

5. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att moderföretag som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde tillåts fullgöra de skyldigheter som fastställs i artiklarna 7–16 för företag som är dotterföretag till dessa moderföretag och som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde, om detta säkerställer effektiv efterlevnad. Detta påverkar inte tillsynsmyndigheternas utövande av befogenheter över sådana dotterföretag i enlighet med artikel 25 eller dotterföretagens civilrättsliga ansvar i enlighet med artikel 29.”

b) I punkt 2 ska led e ersättas med följande:

”e) Dotterföretaget ska när så är lämpligt sträva efter att få kontraktuella garantier från en direkt affärspartner i enlighet med artikel 10.2 b eller artikel 11.3 c, kontraktuella garantier från en indirekt affärspartner i enlighet med artikel 10.4 eller 11.5 och avbryta affärsförbindelsen i enlighet med artikel 10.6 eller 11.7.”

c) Punkt 3 ska utgå.

6. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Som en del av den skyldighet som anges i punkt 1 ska företagen vidta lämpliga åtgärder för att göra följande, med beaktande av relevanta riskfaktorer, inbegripet fakta, situationer eller omständigheter som hänför sig till affärspartnern, såsom huruvida affärspartnern inte är ett företag som omfattas av detta direktiv eller andra jämförbara tvingande rättsakter om tillbörlig aktsamhet, som hänför sig till geografi och kontext, såsom graden av upprätthållande av lag med avseende på typen av negativ effekt, och som hänför sig till sektorer, affärsverksamhet, produkter och tjänster,

a) genomföra ett sonderingsförfarande, uteslutande på grundval av rimligen tillgänglig information, i syfte att identifiera allmänna områden i sin egen verksamhet, sina dotterföretags verksamhet och, när det gäller deras verksamhetskedjor, deras affärspartners verksamhet där negativa effekter mest sannolikt kan uppstå och bli allvarligast,

b) på grundval av resultaten av det sonderingsförfarande som avses i led a göra en ingående bedömning på de områden där negativa effekter mest sannolikt kan uppstå och bli allvarligast.”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. Medlemsstaterna ska, med avseende på den ingående bedömning som föreskrivs i punkt 2 b, säkerställa att

a) företag får begära information från affärspartner endast om den informationen är nödvändig och, när det gäller affärspartner med färre än 5 000 anställda, endast om informationen inte rimligen kan erhållas på annat sätt,

b) om den information som krävs kan erhållas från olika affärspartner, företag prioriterar att, om detta är rimligt, begära informationen direkt från den eller de affärspartner där de negativa effekterna mest sannolikt kan uppstå,

c) om det konstateras att negativa effekter lika sannolikt kan uppstå eller bli lika allvarliga på flera områden, företag får prioritera att bedöma sådana områden som inbegriper direkta affärspartner.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska säkerställa att företagen, för att identifiera och bedöma de negativa effekter som avses i punkt 1 i denna artikel, och vid behov på grundval av kvantitativ och kvalitativ information, har rätt att använda lämpliga resurser, inbegripet oberoende rapporter, digitala lösningar, bransch- och flerpartsinitiativ samt information som samlats in genom den underrättelsemekanism och det klagomålsförfarande som föreskrivs i artikel 14.”

d) Punkt 4 ska utgå.

7. I artikel 9 ska följande punkt läggas till:

”4. Om beslut om prioritering fattas i enlighet med denna artikel ska enbart det faktum att en mindre betydande negativ effekt inte har åtgärdats inte medföra några sanktioner för företaget enligt artikel 27.”

8. Artikel 10.6 ska ersättas med följande:

”6. Vad gäller de potentiella negativa effekter som avses i punkt 1 och som inte har kunnat förebyggas eller i tillräcklig utsträckning begränsas genom åtgärderna i punkterna 2, 4 och 5, ska företaget som en sista utväg och tills effekten har hanterats

a) avstå från att ingå nya eller utvidga befintliga förbindelser med en affärspartner i samband med vilken eller i vars verksamhetskedja effekten har uppstått,

b) om den rätt som reglerar förbindelserna med den berörda affärspartnern så medger, avbryta affärsförbindelsen med avseende på verksamheten i fråga, inbegripet i syfte att använda eller öka sitt inflytande, och

c) utan onödigt dröjsmål anta och genomföra en förstärkt plan för förebyggande åtgärder för den specifika negativa effekten, förutsatt att det finns rimliga förväntningar på att sådana ansträngningar kommer att ge resultat.

Så länge det finns rimliga förväntningar på att den förstärkta planen med förebyggande åtgärder kommer att ge resultat, ska det faktum att företaget fortsätter att samarbeta med affärspartnern i sig inte kunna medföra några sanktioner för företaget enligt artikel 27 eller ansvar enligt artikel 29.

Innan företaget avbryter en affärsförbindelse ska det bedöma om de negativa effekterna av detta rimligen kan förväntas bli uppenbart allvarligare än den negativa effekt som inte kunnat förebyggas eller i tillräcklig utsträckning begränsas. Om så är fallet ska företaget inte vara skyldigt att avbryta affärsförbindelsen och ska kunna rapportera till den behöriga tillsynsmyndigheten om de vederbörligen motiverade skälen till ett sådant beslut.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns en möjlighet att avbryta affärsförbindelsen i avtal som regleras av deras rätt i enlighet med första stycket, med undantag för avtal där parterna enligt lag är skyldiga att ingå dem.

Om företaget beslutar att avbryta affärsförbindelsen ska det vidta åtgärder för att förhindra, begränsa eller stoppa effekterna av avbrottet, underrätta den berörda affärspartnern i rimlig tid och följa upp beslutet.

Om företaget beslutar att inte avbryta affärsförbindelsen enligt denna artikel ska det övervaka den potentiella negativa effekten och regelbundet utvärdera sitt beslut och huruvida ytterligare lämpliga åtgärder är tillgängliga.”

9. Artikel 11.7 ska ersättas med följande:

”7. Vad gäller faktiska negativa effekter enligt punkt 1 som inte har kunnat stoppas eller vars omfattning inte kunnat minimeras genom åtgärderna i punkterna 3, 5 och 6, ska företaget som en sista utväg och tills effekten har hanterats

a) avstå från att ingå nya eller utvidga befintliga förbindelser med en affärspartner i samband med vilken eller i vars verksamhetskedja effekten har uppstått,

b) om den rätt som reglerar förbindelserna med affärspartnern så medger, avbryta affärsförbindelsen med avseende på verksamheten i fråga, inbegripet i syfte att använda eller öka sitt inflytande, och

c) utan onödigt dröjsmål anta och genomföra en förstärkt plan för korrigerande åtgärder för den specifika negativa effekten, förutsatt att det finns rimliga förväntningar på att dessa ansträngningar kommer att ge resultat.

Så länge det finns rimliga förväntningar på att den förstärkta planen för korrigerande åtgärder kommer att ge resultat, ska det faktum att företaget fortsätter att samarbeta med affärspartnern i sig inte kunna medföra några sanktioner för företaget i enlighet med artikel 27 eller ansvar enligt artikel 29.

Innan ett företag avbryter en affärsförbindelse ska det bedöma om de negativa effekterna av detta rimligen kan förväntas bli uppenbart allvarligare än den negativa effekt som inte har kunnat stoppas eller vars omfattning inte har kunnat minimeras i tillräcklig utsträckning. Om så är fallet ska företaget inte vara skyldigt att avbryta affärsförbindelsen och ska kunna rapportera till den behöriga tillsynsmyndigheten om de vederbörligen motiverade skälen till ett sådant beslut.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns en möjlighet att avbryta affärsförbindelsen i avtal som regleras av deras rätt i enlighet med första stycket, med undantag för avtal som parterna enligt lag är skyldiga att ingå.

Om företaget beslutar att avbryta affärsförbindelsen ska det vidta åtgärder för att förhindra, begränsa eller stoppa effekterna av avbrottet, underrätta den berörda affärspartnern i rimlig tid och följa upp beslutet.

Om företaget beslutar att inte avbryta affärsförbindelsen enligt denna artikel ska det övervaka den befintliga negativa effekten och regelbundet utvärdera sitt beslut och huruvida ytterligare lämpliga åtgärder är tillgängliga.”

10. Artikel 13.3 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Samråd med relevanta berörda parter ska ske i följande etapper av förfarandet för tillbörlig aktsamhet:”

b) Leden c och e ska utgå.

11. Artikel 15 ska ersättas med följande:

”*Artikel 15*

Övervakning

Medlemsstaterna ska säkerställa att företagen regelbundet utvärderar sina egna och sina dotterföretags och, om de har anknytning till företagets verksamhetskedja, sina affärspartners, verksamheter och åtgärder, i syfte att bedöma genomförandet och övervaka lämpligheten och effektiviteten i arbetet för att identifiera, förebygga, begränsa, stoppa och minimera omfattningen av negativa effekter. Sådana utvärderingar ska, i förekommande fall, baseras på kvalitativa och kvantitativa indikatorer och utföras utan onödigt dröjsmål efter en betydande förändring, men minst vart femte år och närhelst det finns rimliga skäl att anta att åtgärderna inte längre är tillräckliga eller ändamålsenliga eller att nya risker för uppkomst av dessa negativa effekter har uppstått eller kan uppstå. I lämpliga fall ska policyn för tillbörlig aktsamhet, de identifierade negativa effekterna och de härledda lämpliga åtgärderna uppdateras i enlighet med resultatet av dessa utvärderingar och med vederbörligt beaktande av relevant information från berörda parter.”

12. Artikel 16.3 ska ersättas med följande:

”Senast den 31 mars 2029 ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 34 för att komplettera detta direktiv genom att fastställa innehållet i och kriterierna för rapporteringen enligt punkt 1 och i synnerhet ange tillräckligt detaljerad information om beskrivningen av tillbörlig aktsamhet, faktiska och potentiella negativa effekter som identifierats och lämpliga åtgärder som vidtagits avseende dessa effekter. Vid utarbetandet av dessa delegerade akter ska kommissionen ta vederbörlig hänsyn till, och vid behov anpassa de delegerade akterna till, de standarder för hållbarhetsrapportering som antagits enligt artiklarna 29b och 40b i direktiv 2013/34/EU.

När kommissionen antar de delegerade akter som avses i första stycket ska den säkerställa att det inte förekommer någon överlappning i rapporteringskraven för de företag som avses i artikel 3.1 a iii och som omfattas av rapporteringskrav enligt artikel 4 i förordning (EU) 2019/2088, samtidigt som de minimikrav som fastställs i det här direktivet bibehålls fullt ut.”

13. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”Från och med den 1 januari 2031 ska medlemsstaterna säkerställa att företag som offentliggör det årsbokslut som avses i artikel 16.1 i detta direktiv samtidigt lämnar in detta bokslut till det insamlingsorgan som avses i punkt 3 i den här artikeln i syfte att göra den tillgänglig i den europeiska gemensamma åtkomstpunkt (Esap) som inrättats genom förordning (EU) 2023/2859.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Senast den 31 december 2030 ska medlemsstaterna, i syfte att göra den information som avses i punkt 1 i denna artikel tillgänglig i Esap, utse minst ett insamlingsorgan, enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) 2023/2859, och underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om detta.”

14. Artikel 18 ska ersättas med följande:

”*Artikel 18*

Standardavtalsklausuler

För att ge stöd till företag i syfte att underlätta deras efterlevnad av artiklarna 10.2 b och 11.3 c ska kommissionen, i samråd med medlemsstaterna och berörda parter, anta riktlinjer om frivilliga standardavtalsklausuler senast den 26 juli 2027.”

15. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led b utgå.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. De riktlinjer som avses i punkt 2 a, d och e ska antas senast den 26 juli 2027. De riktlinjer som avses i punkt 2 f och g ska antas senast den 26 juli 2028.”

16. Artikel 22 ska utgå.

17. Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

a) punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera tillsynsmyndigheter med uppgift att övervaka efterlevnaden av de skyldigheter som fastställs i bestämmelser i nationell rätt som antagits enligt artiklarna 7–16.”

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Senast den 26 juli 2028 ska medlemsstaterna informera kommissionen om namn och kontaktuppgifter för de tillsynsmyndigheter som utsetts enligt denna artikel samt om deras respektive behörighet om det finns flera utsedda tillsynsmyndigheter. De ska underrätta kommissionen om eventuella ändringar därvidlag.”

18. Artikel 25.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har tillräckliga befogenheter och resurser för att utföra de uppgifter som de tilldelats enligt detta direktiv, inbegripet befogenhet att kräva att företag tillhandahåller information och genomföra utredningar rörande fullgörandet av de skyldigheter som fastställs i artiklarna 7–16.”

19. Artikel 27.4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna utfärda vägledning för att hjälpa tillsynsmyndigheterna att fastställa nivån på sanktioner i enlighet med denna artikel. Medlemsstaterna ska säkerställa att den övre gränsen för ekonomiska sanktioner fastställs till 3 % av företagets globala nettoomsättning under det räkenskapsår som föregår räkenskapsåret för beslutet om åläggande av ekonomiska sanktioner eller, när det gäller de yttersta moderföretag som avses i artikel 2.1 b och c samt 2.2 b och c, 3 % av koncernens globala nettoomsättning beräknad på nivån för det yttersta moderföretaget, under det räkenskapsår som föregår räkenskapsåret för beslutet om åläggande av ekonomiska sanktioner.”

20. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska utgå.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Om ett företag hålls ansvarigt enligt nationell rätt för skada som åsamkats en fysisk eller juridisk person på grund av underlåtenhet att uppfylla kraven på tillbörlig aktsamhet enligt detta direktiv ska medlemsstaterna säkerställa att dessa personer har rätt till full ersättning. Full ersättning får inte medföra överkompensation, oavsett om det sker genom straffskadestånd, flerfaldiga skadestånd eller andra typer av skadestånd.”

c) I punkt 3 ska led d utgå.

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Företag som har deltagit i branschinitiativ eller flerpartsinitiativ eller använt oberoende tredjepartskontroller eller avtalsklausuler för att stödja genomförandet av sina skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet kan trots detta hållas ansvariga i enlighet med nationell rätt.”

e) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

”Ett företags civilrättsliga ansvar för skador enligt denna artikel ska inte påverka dess dotterföretags civilrättsliga ansvar eller det civilrättsliga ansvaret hos någon direkt eller indirekt affärspartner i företagets verksamhetskedja.”

f) Punkt 7 ska utgå.

21. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska utgå.

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Kommissionen ska senast den 26 juli 2031 och därefter vart femte år lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta direktiv och om dess effektivitet och ändamålsenlighet när det gäller att uppnå direktivets mål, särskilt när det gäller hanteringen av negativa effekter. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag. Den första rapporten ska bland annat innehålla en bedömning av”

ii) I led b ska tredje strecksatsen ersättas med följande:

”– huruvida de tröskelvärden avseende relevant omsättning och, för företag som upprättats i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat, antal anställda som fastställs i artikel 2 behöver ses över och huruvida en sektorsspecifik strategi behöver införas i högrisksektorer, och särskilt huruvida företag med en relevant omsättning på mer än 450 000 000 EUR och, för företag som upprättats i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat, i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret och, utöver detta, företag som är verksamma i högrisksektorer bör omfattas av detta direktiv.”

iii) Led e ska utgå.

iv) Led f ska ersättas med följande:

”f) effektiviteten när det gäller de verkställighetsmekanismer som införts på nationell nivå, inbegripet deras skyddande verkan på rättsinnehavare,”

22. Artikel 37.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska senast den 26 juli 2028 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 26 juli 2029, med undantag för de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 16, som medlemsstaterna ska tillämpa på räkenskapsår som börjar den 1 januari 2030 eller senare.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.”

Artikel 5

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 19 mars 2027 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1, 2 och 3. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

Medlemsstaterna ska senast den 26 juli 2028 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 4. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 7

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 24 februari 2026

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
R. METSOLA	C. KOMBOS
Ordförande	*Ordförande*

Sammanfattning av delbetänkandet Lättnader i kraven på hållbarhetsrapportering (SOU 2026:27)

En översyn av EU-reglerna om hållbarhetsrapportering

Mindre omfattande regler om hållbarhetsrapportering

I Sverige finns sedan flera år bestämmelser om att vissa företag ska upprätta hållbarhetsrapporter. Syftet med kraven på hållbarhetsrapportering är att finansmarknaderna ska få tillgång till tillförlitlig och jämförbar information från företagen om miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning. Rapporteringen ska bidra till att styra in kapital mot hållbara investeringar. Dessutom ska den underlätta hanteringen av finansiella risker som följer av klimatförändringar och brister i sociala förhållanden.

Enligt de regler om hållbarhetsrapportering som infördes i årsredovisningslagarna den 1 juli 2024 omfattar skyldigheten att upprätta hållbarhetsrapporter dels vissa mycket stora företag, dels vissa mindre börsnoterade företag. Reglerna genomför EU-direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Trots den korta tid som har gått sedan direktivet genomfördes i de nationella rättsordningarna och trots att alla företag ännu inte har hunnit börja tillämpa regelverket har direktivet hunnit få stor uppmärksamhet. I vissa sammanhang har det pekats ut som ett betungande och komplext regelverk som bidrar till såväl ökad administration som kostnader för företagen, något som står i strid med EU:s målsättning att skapa ett enklare och effektivare företagsklimat.

Inom EU har det därför gjorts ändringar i direktivet om hållbarhetsredovisning. Ändringarna syftar till att förenkla vissa regler om hållbarhetsrapportering, öka konkurrenskraften och frigöra investeringskapacitet. Ändringsdirektivet antogs den 24 februari 2026.

Vårt uppdrag har varit att bedöma vilka ändringar som krävs i svensk rätt för att genomföra ändringsdirektivet. En utgångspunkt för våra förslag har varit att de svenska bestämmelserna inte ska vara mer omfattande än vad som krävs enligt direktivets miniminivå.

De förslag som vi lämnar innebär att kravet på upprättande av en hållbarhetsrapport ska gälla färre företag än i dag. Kravet ska omfatta

- företag som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har haft *dels* i medeltal mer än 1 000 anställda, *dels* en redovisad nettoomsättning på mer än 4,9 miljarder kronor,
- moderföretag i koncerner som på motsvarande sätt överskrider de angivna nivåerna för antal anställda och nettoomsättning.

Vårt förslag innebär vidare att små och medelstora börsnoterade företag inte längre ska vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter.

Vi föreslår dessutom att kretsen av dotterföretag eller filialer till tredjelandsföretag som ska vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter minskas.

Vi lämnar också förslag som innebär ökade möjligheter att undanta känslig information, såsom företagshemligheter, från hållbarhetsrapporten. Även i övrigt innebär vårt förslag en viss begränsning av den information som måste lämnas i en hållbarhetsrapport.

Nya regler om rapportering om värdekedjan

En hållbarhetsrapport ska innehålla inte enbart information om det rapporterande företagets verksamhet utan också information om dess värdekedja. Värdekedjan innefattar aktörer i tidigare och senare led än företaget. Aktörer i tidigare led är t.ex. företagets leverantörer som tillhandahåller produkter eller tjänster. Aktörer i senare led är t.ex. företagets distributörer och kunder som tar emot produkter eller tjänster. För att uppfylla ändringsdirektivets krav föreslår vi bestämmelser som ska förhindra att mindre företag i värdekedjan belastas av långtgående krav på information från de företag som upprättar hållbarhetsrapporter. De mindre förtag som avses är företag som i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret (s.k. skyddade företag).

Enligt vårt förslag ska skyddade företag ha rätt att neka en begäran om information från ett rapporterande företag, om det begärs mer information än vad som krävs enligt de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som kommissionen förväntas fastställa senast den 19 juli 2026. Dessa standarder förväntas i sak bygga på de frivilliga standarder som redan har antagits och som riktar sig till företag som i dag inte omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering, dvs. onoterade små och medelstora företag samt mikroföretag. Vi föreslår också att ett avtalsvillkor mellan ett rapporterande företag och ett skyddat företag ska vara ogiltigt om det innebär att det skyddade företaget ska lämna mer information än vad som krävs enligt de frivilliga standarderna.

Vi föreslår slutligen att om en aktör i värdekedjan lämnar en skriftlig egen försäkran om att denne uppfyller villkoren för att vara ett skyddat företag, ska ett rapporterande företag normalt förlita sig på denna försäkran.

Några revisorsfrågor

En hållbarhetsrapport ska granskas av en revisor. Även ett registrerat revisionsbolag får utses till revisor. Ett revisionsbolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig utse en av de yrkesverksamma revisorerna att vara huvudansvarig. Ändringsdirektivet ställer särskilda krav på kompetens hos den som är huvudansvariga för granskning av hållbarhetsrapporter. Vi lämnar därför förslag på att den huvudansvariga revisorn ska vara auktoriserad revisor med särskild behörighet att granska hållbarhetsrapporter.

Revisorsinspektionen får registrera en fysisk person eller ett företag från tredjeland som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter i Sverige, om kraven på sådan granskning och på dem som utför granskningen är likvärdiga med de krav som följer av svensk rätt. Ändringsdirektivet förutsätter att medlemsstaterna har förenklade registreringsvillkor för sådana revisorer och revisionsföretag från ett tredjeland. Vi föreslår därför att det krav på likvärdighet som gäller för att en

revisor eller ett revisionsföretag från ett tredjeland ska kunna registreras för granskning av hållbarhetsrapporter inte ska behöva tillämpas i fråga om räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2030, under förutsättning att revisorn eller revisionsföretaget ger in vissa uppgifter till Revisorsinspektionen.

Konsekvenser

Det förväntas att cirka 150–200 svenska företag kommer att överskrida de gränsvärden för hållbarhetsrapportering som nu föreslås gälla. Det är fråga om ett påtagligt stort antal företag som inte längre kommer att omfattas av kraven.

En del av de företag som inte längre kommer att vara skyldiga att hållbarhetsrapportera torde ändå komma att upprätta hållbarhetsrapporter frivillig väg. Framtagande av särskilda standarder för frivillig hållbarhetsrapportering förväntas öka incitamentet för att rapportera frivilligt.

Tillgången till hållbarhetsinformation bedöms minska. Detta kan vara negativt för bl.a. sparare och investerare samt civilsamhället.

Förslaget innebär att det sätts tydligare och snävare ramar för den information som rapporteringspliktiga företag kan begära från företag i värdekedjan. Detta kan medföra förenklingar för företag utan rapporteringsplikt.

Det begränsade tillämpningsområdet för hållbarhetsrapportering som nu föreslås förväntas minska marknaden för granskning av hållbarhetsrapporter.

Det kommer att finnas ett visst behov av att Finansinspektionen, Revisorsinspektionen, Bolagsverket och Bokföringsnämnden publicerar informationen om lagändringarna med anledning ändringsdirektivet. Samtliga myndigheters arbete med anledning av förslagen bedöms dock rymmas inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslagen är förenliga med EU-rätten.

Ikraftträdande

Vi föreslår att lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2027 och att de av företag som redan omfattas av kravet på hållbarhetsrapport ska tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2026 eller senare.

Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver, enligt vårt förslag, bestämmelsen om information från värdekedjan inte tillämpas av företaget under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga.

Delbetänkandets lagförslag

Förslag till lag (2026:000) om begäran av hållbarhetsinformation från aktörer i ett företags värdekedja

Härigenom föreskrivs[1] följande.

Lagens tillämplighet

1 § Denna lag är tillämplig när ett företag begär sådan information om företagets värdekedja som avses i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen (1995:1554).

Uttryck i lagen

2 § I denna lag avses med

1. *rapporterande företag*: ett företag som är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport enligt 6 kap. 10 § årsredovisningslagen (1995:1554) eller en hållbarhetsrapport för en koncern enligt 7 kap. 31 a § samma lag,
2. *skyddat företag*: en aktör som ingår i ett rapporterande företags värdekedja och som under det senaste räkenskapsåret för vilket årsredovisning har upprättats, har haft i genomsnitt högst 1 000 anställda,
3. *frivilliga standarder*: de standarder för frivillig hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29ca i Europaparlamentens och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG.

Information som går utöver de frivilliga standarderna

3 § Om ett rapporterande företag begär information från ett skyddat företag i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering, har det skyddade företaget rätt att vägra att lämna information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna.

Om det rapporterande företaget begär information från ett skyddat företag som inte krävs enligt de frivilliga standarderna, i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering, ska företaget uppmärksamma det skyddade företaget på vilken information det gäller och upplysa om att det skyddade företaget inte är skyldigt att tillhandahålla den informationen.

4 § Ett avtalsvillkor som syftar till att uppfylla ett krav på hållbarhetsrapportering är ogiltigt till den del det innebär att ett skyddat företag ska lämna mer information till det rapporterande företaget än vad som krävs enligt de frivilliga standarderna.

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

En aktörs egen försäkran

5 § Vid bedömningen av om en aktör utgör ett skyddat företag ska ett rapporterande företag förlita sig på en aktörs skriftliga egen försäkran om att den uppfyller villkoren för att vara ett skyddat företag. Detta gäller dock inte om det rapporterande företaget vet eller rimligen kan förväntas veta att försäkran är i väsentlig mån felaktig.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.

Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om årsredovisningslagen (1995:1554)[2]

dels att 6 kap. 12 g § ska upphöra att gälla,

dels att punkt 8 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:347) om ändring i den lagen ska upphöra att gälla,

dels att 6 kap. 10, 11 a, 12 c, 13 och 16 §§ och 7 kap. 31 a, 31 b, 31 f och 31 g §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 8 kap. 15 e §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
6 kap.	
10 §[3]	
Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag ska, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport, om bolaget uppfyller *mer än ett av* följande villkor:	Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag ska, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport, om bolaget uppfyller följande *två* villkor:
1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *250*,	1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *1 000*,
3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *550 miljoner* kronor.	*2.* bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *4,9 miljarder* kronor.
Om aktiebolaget har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad gäller det som sägs i första stycket om bolaget uppfyller mer än ett av följande villkor:	
1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 10,	
2. bolagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 5 miljoner kronor,	

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

[2] Senaste lydelse av 6 kap. 12 g § 2024:347.

[3] Senaste lydelse 2024:347.

3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 10 miljoner kronor.

Det som sägs i första *och andra styckena* gäller även för ett handelsbolag vars samtliga direkta eller indirekta ägare är aktiebolag eller utländska företag som motsvarar aktiebolag.

Det som sägs i första *stycket* gäller även för ett handelsbolag vars samtliga direkta eller indirekta ägare är aktiebolag eller utländska företag som motsvarar aktiebolag.

11 a §[4]

Skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller inte ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen. *Undantaget gäller dock inte ett bolag som avses i 10 § första stycket och vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.*

Skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller inte ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen.

Det dotterföretag som inte är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i förvaltningsberättelsen samt lämna uppgift om namn och säte för det moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen. Förvaltningsberättelsen ska också innehålla länkar till moderföretagets förvaltningsberättelse och granskningsberättelse för koncernen.

För att ett dotterföretag vars moderföretag har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska vara undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller även att

1. hållbarhetsrapporten för koncernen har upprättats i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG eller på ett sätt som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG,

2. de upplysningar om dotterföretagets verksamhet som anges i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 tas in i dotterföretagets förvaltningsberättelse eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som upprättas av moderföretaget, och

[4] Senaste lydelse 2024:347.

3. hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen offentliggörs i enlighet med 8 kap.

12 c §[5]

Informationen i hållbarhetsrapporten ska lämnas för tidshorisonter om kort, medellång och lång sikt. Av rapporten ska det framgå hur informationen har identifierats.

Informationen ska omfatta bolagets verksamhet och dess värdekedja.

Informationen ska omfatta bolagets verksamhet och dess värdekedja. *När det gäller sådan information om bolagets värdekedja som härrör från skyddade företag, ska bolaget anses ha lämnat tillräcklig information, om den lämnade informationen motsvarar vad som krävs enligt frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering. Med skyddade företag och frivilliga standarder avses detsamma som i lagen (2026:000) om begäran av hållbarhetsinformation från aktörer i ett företags värdekedja.*

Rapporten ska innehålla hänvisningar till och ytterligare redogörelser för annan information som ingår i förvaltningsberättelsen och förklaringar av de belopp som tas upp i årsredovisningen.

13 §[6]

Upplysningar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling behöver inte tas in i hållbarhetsrapporten om det bedöms att ett offentliggörande skulle skada bolagets marknadsposition allvarligt och utelämnandet inte hindrar förståelsen av bolagets utveckling, ställning eller resultat eller konsekvenserna av verksamheten.

Upplysningar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling behöver inte tas in i hållbarhetsrapporten om det bedöms att ett offentliggörande skulle skada bolagets marknadsposition allvarligt och utelämnandet inte hindrar förståelsen av bolagets utveckling, ställning eller resultat eller konsekvenserna av verksamheten. *Uppgifterna ska dock tas in i sammanfattande form, om det kan göras utan att sådan skada uppkommer.*

Bolaget behöver inte heller i rapporten ta in upplysningar som

1. utgör företagshemligheter,

2. är säkerhetsskyddsklassificerade enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418 av den

[5] Senaste lydelse 2024:347.
[6] Senaste lydelse 2024:347.

18 oktober 2023 om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa), eller

3. på någon annan grund omfattas av regler om dataskydd, sekretess eller säkerhetsskydd.

Om bolaget utelämnar upplysningar med stöd av första eller andra stycket, ska det anges i rapporten. Bolaget ska inför varje nytt rapporteringstillfälle ta ställning till om det fortfarande finns skäl att utelämna upplysningarna.

16 §[7]

En filial till ett företag ska upprätta en hållbarhetsrapport för företaget om,

1. företaget har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),

2. företaget motsvarar ett aktiebolag,

3. företagets nettoomsättning inom EES för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än *1,7* miljarder kronor, och

4. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än *450 miljoner* kronor.

3. företagets nettoomsättning inom EES för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än *4,9* miljarder kronor, och

4. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än *2,2 miljarder* kronor.

För hållbarhetsrapporten gäller i övrigt 7 kap. 31 f § andra stycket första meningen och tredje–femte styckena. Det som där sägs om moderföretaget och dotterföretaget ska i stället avse företaget och filialen.

Paragrafen gäller inte om en hållbarhetsrapport för koncernen ska upprättas av företagets dotterföretag eller filial enligt 7 kap. 31 f § respektive 31 g §.

7 kap.

31 a §[8]

Om moderföretaget i en koncern är ett bolag av sådan form som avses i 6 kap. 10 §, ska förvaltningsberättelsen för koncernen, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport för koncernen, om koncernen uppfyller *mer än ett av* följande villkor:

1. medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två

Om moderföretaget i en koncern är ett bolag av sådan form som avses i 6 kap. 10 §, ska förvaltningsberättelsen för koncernen, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport för koncernen, om koncernen uppfyller följande *två* villkor:

1. medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två

[7] Senaste lydelse 2024:347.
[8] Senaste lydelse 2024:347.

senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *250*,	senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *1 000*,
2. koncernens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 280 miljoner kronor,	
3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *550 miljoner* kronor.	*2.* koncernens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *4,9 miljarder* kronor.
Det som sägs i första stycket gäller inte ett moderföretag som är en alternativ investeringsfond.	Det som sägs i första stycket gäller inte ett moderföretag som är *1.* en alternativ investeringsfond*, eller* *2. ett finansiellt holdingföretag enligt artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra.* *Om en koncerns sammansättning har ändrats under räkenskapsåret, behöver moderföretaget inte i hållbarhetsrapporten för koncernen ta in information om dotterföretag som har tillkommit eller lämnat koncernen. Information om väsentliga händelser som har påverkat sådana dotterföretag under räkenskapsåret och haft inverkan på koncernens hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter ska dock alltid lämnas.*
31 b §[9]	
Det som sägs i 31 a § gäller inte ett moderföretag som även är ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag. *Undantaget gäller dock inte ett bolag som avses i 6 kap. 10 § första stycket vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.*	Det som sägs i 31 a § gäller inte ett moderföretag som även är ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag.

Det företag som är undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i förvaltningsberättelsen samt lämna uppgift om namn och säte för det överordnade moderföretag som upprättar håll-

[9] Senaste lydelse 2024:347.

barhetsrapporten för koncernen. Förvaltningsberättelsen ska också innehålla länkar till den förvaltningsberättelse för koncernen som upprättas av det överordnade moderföretaget och till granskningsberättelsen för koncernen. Om det överordnade moderföretaget har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får undantaget tillämpas endast om

1. hållbarhetsrapporten för koncernen har upprättats i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU eller på ett sätt som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG,

2. de upplysningar om dotterföretagets verksamhet som avses i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 har tagits in i dotterföretagets förvaltningsberättelse eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som upprättas av det överordnade moderföretaget, och

3. hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen offentliggörs i enlighet med 8 kap.

31 f §[10]

Ett dotterföretag ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om

1. det yttersta moderföretaget motsvarar ett aktiebolag men har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och har en nettoomsättning inom EES som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än *1,7* miljarder kronor, och	1. det yttersta moderföretaget motsvarar ett aktiebolag men har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och har en nettoomsättning inom EES som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än *4,9* miljarder kronor, och
2. *dotterföretaget är ett bolag som avses i 6 kap. 10 §.*	2. *dotterföretagets nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än 2,2 miljarder kronor.*

Hållbarhetsrapporten ska innehålla den information som avses i 6 kap. 12 a § första stycket 3 och 4 och andra stycket och 12 b § 1–7 och 9. Det som i de bestämmelserna sägs om bolaget ska i stället avse koncernen.

Den informationen som avses i andra stycket ska ha det närmare innehåll som anges i

1. de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b eller 40b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, eller

2. de standarder som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdiga enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.

Om den information som behövs för att upprätta hållbarhetsrapporten inte är tillgänglig, ska dotterföretaget begära att moderföretaget tillhandahåller den information som behövs för att dotterföretaget ska kunna upprätta rapporten.

[10] Senaste lydelse 2024:347.

Om ett dotterföretag inte får den information som behövs av moderföretaget, ska dotterföretaget upprätta hållbarhetsrapporten med de uppgifter som dotterföretaget har.

31 g §[11]

Om ett moderföretag som avses i 31 f § bedriver näringsverksamhet genom en filial ska filialen upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om

1. moderföretaget inte har ett sådant dotterföretag som anges i 31 f §, och

2. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än *450 miljoner* kronor.

2. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än *2,2 miljarder* kronor.

För en sådan hållbarhetsrapport ska 31 f § andra–femte styckena tillämpas.

8 kap.

15 e §

Det som sägs i 15 c § första och andra styckena och 15 d § gäller inte om tredjelandsföretaget är ett finansiellt holdingföretag enligt artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.

2. För bolag som redan tillämpar reglerna om hållbarhetsrapportering i deras lydelse efter den 30 juni 2024, ska de nya reglerna tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av år 2025.

3. Om information om ett bolags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver bolaget inte tillämpa bestämmelsen om information från värdekedjan i 6 kap. 12 c § andra stycket under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga. Ett bolag som inte tillämpar bestämmelsen ska i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att erhålla informationen, skälen till att informationen inte har kunnat erhållas och det sätt på vilket bolaget avser att i framtiden ta fram informationen.

[11] Senaste lydelse 2024:347.

Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

dels att punkt 10 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:348) om ändring i den lagen ska upphöra att gälla,

dels att 6 kap. 1 § och 8 kap. 5 c § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*

6 kap.

1 §[2]

Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,

2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,

2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

3 § första stycket om vissa upplysningar om ekonomiska föreningar,

5 § om kassaflödesanalys, och

10–14 §§ om hållbarhetsrapport.

Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Värdepappersbolag ska även tillämpa det som sägs i 6 kap. 1 b § årsredovisningslagen om immateriella nyckelresurser.

Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.

Sådana små och icke-komplexa institut som avses i artikel 4.1.145 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 och som är företag av sådan storlek som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen får begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten enligt 6 kap. 12 g § samma lag.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 a § årsredovisningslagen ska kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ som övervakar dem på de villkor som anges i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 anses som dotterföretag till det centrala organet.

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

[2] Senaste lydelse 2024:348.

8 kap.

5 c §[3]

Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning *och* revisionsberättelse för bankaktiebolag i bankregistret.	Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning, revisionsberättelse *och granskningsberättelse* för bankaktiebolag i bankregistret.
Registreringen ska *göras* på svenska. Om ett bankaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.	Registreringen ska *ske* på svenska. Om ett bankaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.
Den som begär att en registrering ska *göras* på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *ge* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.	Den som begär att en registrering ska *ske* på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *lämna* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.

2. För företag som redan tillämpar reglerna om hållbarhetsrapportering i deras lydelse efter den 30 juni 2024, ska de nya reglerna tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av år 2025.

3. Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver företaget inte tillämpa bestämmelsen om information från värdekedjan i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen (1995:1554) under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga. Ett företag som inte tillämpar bestämmelsen ska i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att erhålla informationen, skälen till att informationen inte har kunnat erhållas och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

[3] Senaste lydelse 2007:1461.

Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

dels att punkt 10 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:349) om ändring i den lagen ska upphöra att gälla,

dels att 6 kap. 1 § och 8 kap. 5 c § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
6 kap.	
1 §[2]	
Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:	
1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,	
2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,	
2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och	
10–14 §§ om hållbarhetsrapport.	
Det som sägs i 6 kap. 1 § andra stycket 6–8 årsredovisningslagen om upplysningar om kvotvärde ska dock i stället avse nominellt belopp.	
Försäkringsaktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.	
Försäkringsaktiebolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.	
Det som sägs i första stycket om 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen gäller inte tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar.	Det som sägs i första stycket om 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen gäller inte tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar.
Sådana captivebolag för försäkring respektive återförsäkring som avses i artikel 13.2 eller 13.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) och som är företag av sådan storlek som avses i 6 kap.10 § första stycket årsredovis-	

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

[2] Senaste lydelse 2024:349.

ningslagen får begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten enligt 6 kap. 12 g § samma lag.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 a § årsredovisningslagen ska försäkringsföretag, som ingår i en grupp och omfattas av grupptillsyn enligt 19 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

8 kap.

5 c §[3]

Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning *och* revisionsberättelse för försäkringsaktiebolag i försäkringsregistret.	Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning, revisionsberättelse *och* granskningsberättelse för försäkringsaktiebolag i försäkringsregistret.
Registreringen ska *göras* på svenska. Om ett försäkringsaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.	Registreringen ska *ske* på svenska. Om ett försäkringsaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.
Den som begär att en registrering ska *göras* på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *ge* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.	Den som begär att en registrering ska *ske* på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *lämna* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.

2. För företag som redan tillämpar reglerna om hållbarhetsrapportering i deras lydelse efter den 30 juni 2024, ska de nya reglerna tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av år 2025.

3. Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver företaget inte tillämpa bestämmelsen om information från värdekedjan i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen (1995:1554) under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga. Ett företag som inte tillämpar bestämmelsen, ska i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att erhålla informationen, skälen till att informationen inte har kunnat erhållas och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

[3] Senaste lydelse 2007:1462.

Förslag till lag om ändring i revisorslagen (2001:883)

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om revisorslagen (2001:883)

dels att 17 § ska ha följande lydelse,

dels att ikraftträdandebestämmelsen till lagen (2024:355) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya punkter, 2 och 3, i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:355) om ändring i den lagen, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	17 §[2]
Ett handelsbolag eller aktiebolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig. Den huvudansvariga ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning. *Om uppdraget avser granskning av en hållbarhetsrapport, ska en huvudansvarig utses för den delen. Bolaget ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om vem eller vilka som är huvudansvariga.*	Ett handelsbolag eller aktiebolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig. Den huvudansvariga ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning.
Om uppdraget avser både revision av finansiella rapporter och granskning av hållbarhetsrapporter, får samma person vara huvudansvarig för hela uppdraget.	*Om uppdraget avser granskning av en hållbarhetsrapport, ska en huvudansvarig utses för den delen. Den huvudansvariga ska vara auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport. Bolaget ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om vem eller vilka som är huvudansvariga. Om uppdraget avser både revision av finansiella rapporter och granskning av hållbarhetsrapporter, får samma person vara huvudansvarig för hela uppdraget.*

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

[2] Senaste lydelse 2024:355.

Den huvudansvariga ska underteckna revisionsberättelser, granskningsberättelser och andra utlåtanden. Om en berättelse eller ett utlåtande undertecknas av flera revisorer, ska det anges vem som är huvudansvarig.

Första–tredje styckena gäller även ett registrerat revisionsbolag från en annan stat inom EES än Sverige.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

2. Även om kraven för registrering i den nya 16 b § andra meningen inte är uppfyllda ska Revisorsinspektionen registrera en fysisk person eller ett företag från tredjeland som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter för en period som avser räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2030, om sökanden ger in följande uppgifter till Revisorsinspektionen:

a) namn och adress för revisorn eller revisionsföretaget och information om revisionsföretagets juridiska struktur,

b) en förklaring att den revisor från ett tredjeland som undertecknar granskningsberättelsen har förvärvat kunskap om hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapportering samt information om nivån på denna kunskap,

c) en beskrivning av eventuella nätverk som revisorn eller revisionsföretaget tillhör,

d) de granskningsstandarder och krav på opartiskhet och självständighet som har tillämpats vid den berörda granskningen av hållbarhetsrapportering,

e) en beskrivning av det interna system för kvalitetskontroll som revisionsföretaget har och som omfattar granskningen av hållbarhetsrapportering,

f) en uppgift om huruvida den revisor eller det revisionsföretag som ansvarar för granskningsuppdragen har kvalitetskontrollerats och när den senaste kvalitetskontrollen i så fall utfördes samt nödvändig information om resultatet av denna kvalitetskontroll.

3. När Revisorsinspektionen har tagit emot den information som anges i punkten 2, ska inspektionen registrera den fysiska personen eller företaget från tredjeland som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter. I registreringen ska anges att den ger behörighet att granska hållbarhetsrapporter för de räkenskapsår som anges i punkten 2.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.

Förteckning över remissinstanserna

Remissyttranden har lämnats av Arbetsmiljöverket, Bokföringsnämnden, Bolagsverket, Ekobrottsmyndigheten, Exportkreditnämnden, FAR, Fastighetsägarna, Finansbolagens Förening, Finansinspektionen, Fondbolagens förening, Företagarna, Förvaltningsrätten i Stockholm, Havs- och vattenmyndigheten, ICC Sweden, Integritetsskyddsmyndigheten, Jernkontoret, Kammarrätten i Sundsvall, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Landsorganisationen i Sverige (LO), Malmö tingsrätt, Naturvårdsverket, Näringslivets Regelnämnd, Regelrådet, Revisorsinspektionen, Skatteverket, Sparbankernas Riksförbund, SRF konsulterna, Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida), Svensk Försäkring, Svensk Värdepappersmarknad, Svenska Bankföreningen, Svenskt Näringsliv, Swedac – Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll, Swetic och Tjänstemännens centralorganisation (TCO).

Aktiemarknadsbolagens förening, Amnesty Sverige, Concord Sverige, CSR Sweden, Diakonia, Diskrimineringsombudsmannen, Fair Action, Föreningen för god sed på värdepappersmarknaden, Institutet mot mutor, Miljömärkning Sverige, Nasdaq Stockholm, Naturskyddsföreningen Nordic Growth Market, Oxfam Sverige, Rädda Barnen, SACO, Social Venture Network Sweden, Statskontoret, SveMin, Svensk Exportkredit, Svensk Handel, Svensk Kooperation, Sveriges Aktiesparares Riksförbund, Sveriges Finansanalytikers Förening (SFF), Swedfund, Swedish Private Equity & Venture Capital Association (SVCA), Swedwatch, Teknikföretagen, UNICEF Sverige och Uppsala universitet har fått tillfälle att yttra sig men har avstått från att göra det.

Yttranden har också inkommit från 2050 Consulting AB, Folksam Liv, Linköpings Stadshus, Rådet för hållbarhets- och finansiell rapportering, Svenska Byggnadsarbetarförbundet, Tekniska verken i Linköping samt från enskilda.

Lagrådsremissens lagförslag

Förslag till lag om hållbarhetsinformation från skyddade företag i ett rapporterande företags värdekedja

Härigenom föreskrivs[1] följande.

Lagens tillämplighet

1 § Denna lag är tillämplig vid ett företags begäran om sådan information om företagets värdekedja som avses i 6 kap. 12 d § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554).

Uttryck i lagen

2 § I denna lag avses med

1. *rapporterande företag*: ett företag som är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport enligt 6 kap. 10 § årsredovisningslagen (1995:1554) eller en hållbarhetsrapport för en koncern enligt 7 kap. 31 a § samma lag,
2. *skyddat företag*: ett företag som ingår i ett rapporterande företags värdekedja och som under det senaste räkenskapsåret som en årsredovisning har upprättats för, har haft i genomsnitt högst 1 000 anställda,
3. *frivilliga standarder*: de standarder för frivillig hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29ca i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG.

Information utöver frivilliga standarder

3 § Om ett rapporterande företag begär information från ett skyddat företag i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering, har det skyddade företaget rätt att vägra att lämna information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna.

4 § Om det rapporterande företaget, i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering, begär information från ett företag som kan antas vara ett skyddat företag och informationen går utöver vad som anges i de frivilliga standarderna, ska det rapporterande företaget uppmärksamma det skyddade företaget på vilken information det gäller och upplysa om att det skyddade företaget inte är skyldigt att tillhandahålla den informationen.

5 § Ett avtalsvillkor som syftar till att uppfylla ett krav på hållbarhetsrapportering är ogiltigt till den del det innebär att ett skyddat företag ska lämna information till det rapporterande företaget som går utöver det som anges i de frivilliga standarderna.

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

Ett skyddat företags egenförsäkran

6 § Ett rapporterande företag ska förlita sig på ett företags skriftliga egenförsäkran om att det är ett skyddat företag.

Det rapporterande företaget ska dock inte förlita sig på egenförsäkran om det känner till eller bör känna till att försäkran i väsentlig utsträckning är felaktig.

Denna lag träder i kraft den 19 mars 2027.

Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om årsredovisningslagen (1995:1554)[2]

dels att 6 kap. 12 g § ska upphöra att gälla,

dels att punkt 8 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:347) om ändring i den lagen ska upphöra att gälla,

dels att nuvarande 6 kap. 12 d–12 f §§ ska betecknas 6 kap. 12 e–12 g §§,

dels att 6 kap. 6, 10, 11 a, 12 c, 13 och 16 §§ och 7 kap. 31 a–31 c, 31 f och 31 g §§ ska ha följande lydelse,

dels att punkt 6 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:347) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 6 kap. 6 a och 12 d §§ och 8 kap. 15 e §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

6 kap.

6 §[3]

Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ska innehålla en bolagsstyrningsrapport, om inte bolaget har valt att med stöd av 8 § i stället upprätta en bolagsstyrningsrapport som är skild från årsredovisningen.

Bolagsstyrningsrapporten ska innehålla upplysningar om

1. vilka principer för bolagsstyrning som tillämpas, utöver de principer som följer av lag eller annan författning, och var uppgifter om dessa finns tillgängliga,

2. de viktigaste inslagen i bolagets system för intern kontroll och riskhantering i samband med den finansiella rapporteringen,

3. direkta eller indirekta aktieinnehav i bolaget som representerar minst en tiondel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget,

4. begränsningar i fråga om hur många röster varje aktieägare kan avge vid en bolagsstämma,

5. bestämmelser i bolagsordningen om tillsättande och entledigande av styrelseledamöter samt om ändring av bolagsordningen,

6. bolagsstämmans bemyndiganden till styrelsen att besluta att bolaget ska ge ut nya aktier eller förvärva egna aktier,

7. hur bolagsstämman fungerar, bolagsstämmans huvudsakliga beslutanderätt, aktieägarnas rättigheter och hur dessa rättigheter utövas, i den omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning, och

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

[2] Senaste lydelse av 6 kap. 12 g § 2024:347.

[3] Senaste lydelse 2024:347.

8. hur styrelsen och kommittéer som har inrättats inom bolaget är sammansatta och hur de fungerar, i den omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning.

Om bolaget är ett bolag som avses i 10 § första stycket ska bolagsstyrningsrapporten även innehålla upplysningar om den mångfaldspolicy som tillämpas i fråga om styrelsen samt målet med policyn, hur policyn har tillämpats under räkenskapsåret och resultatet av den. Upplysningarna om mångfaldspolicyn får lämnas i en hållbarhetsrapport i stället för i bolagsstyrningsrapporten. Bolagsstyrningsrapporten ska i så fall innehålla en hänvisning till hållbarhetsrapporten. Om bolaget inte tillämpar någon mångfaldspolicy, ska skälen för detta anges i bolagsstyrningsrapporten.

Om bolaget inte tillämpar någon kod för bolagsstyrning, ska skälen för detta anges. Om bolaget tillämpar en kod för bolagsstyrning, ska det i förekommande fall anges vilka delar av koden som bolaget avviker från och skälen för detta.

6 a §

Bolagsstyrningsrapporten ska även innehålla uppgifter om den mångfaldspolicy som tillämpas, om bolaget uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. bolagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 280 miljoner kronor,

3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 550 miljoner kronor.

Upplysningarna ska omfatta den mångfaldspolicy som tillämpas i fråga om styrelsen, målet med policyn, hur policyn har tillämpats under räkenskapsåret och resultatet av den. Upplysningarna om mångfaldspolicyn får lämnas i en hållbarhetsrapport i stället för i bolagsstyr-

ningsrapporten. Bolagsstyrningsrapporten ska i så fall innehålla en hänvisning till hållbarhetsrapporten.	
Om bolaget inte tillämpar någon mångfaldspolicy, ska skälen för detta anges i bolagsstyrningsrapporten.	
10 §[4]	
Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag ska, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport, om bolaget uppfyller *mer än ett av* följande villkor:	Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag ska, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport, om bolaget uppfyller följande *två* villkor:
1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *250*,	1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *1 000*,
2. bolagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 280 miljoner kronor,	
3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *550 miljoner* kronor.	*2.* bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *5 miljarder* kronor.
Om aktiebolaget har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad gäller det som sägs i första stycket om bolaget uppfyller mer än ett av följande villkor:	
1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 10,	
2. bolagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 5 miljoner kronor,	
3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 10 miljoner kronor.	
Det som sägs i första *och andra styckena* gäller även för ett handelsbolag vars samtliga direkta eller indirekta ägare är aktiebolag eller utländska företag som motsvarar aktiebolag.	Det som sägs i första *stycket* gäller även för ett handelsbolag vars samtliga direkta eller indirekta ägare är aktiebolag eller utländska företag som motsvarar aktiebolag.

[4] Senaste lydelse 2024:347.

11 a §[5]

Skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller inte ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen. *Undantaget gäller dock inte ett bolag som avses i 10 § första stycket och vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.*

Skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller inte ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen.

Det dotterföretag som inte är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i förvaltningsberättelsen samt lämna uppgift om namn och säte för det moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen. Förvaltningsberättelsen ska också innehålla länkar till moderföretagets förvaltningsberättelse och granskningsberättelse för koncernen.

För att ett dotterföretag vars moderföretag har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska vara undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller även att

1. hållbarhetsrapporten för koncernen har upprättats i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG eller på ett sätt som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG,

2. de upplysningar om dotterföretagets verksamhet som anges i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 tas in i dotterföretagets förvaltningsberättelse eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som upprättas av moderföretaget, och

3. hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen offentliggörs i enlighet med 8 kap.

12 c §[6]

Informationen i hållbarhetsrapporten ska lämnas för tidshorisonter om kort, medellång och lång sikt. Av rapporten ska det framgå hur informationen har identifierats.

Informationen ska omfatta bolagets verksamhet och dess värdekedja.

[5] Senaste lydelse 2024:347.
[6] Senaste lydelse 2024:347.

Rapporten ska innehålla hänvisningar till och ytterligare redogörelser för annan information som ingår i förvaltningsberättelsen och förklaringar av de belopp som tas upp i årsredovisningen.

12 d §

Informationen i hållbarhetsrapporten ska omfatta bolagets verksamhet och dess värdekedja.

När det gäller sådan information om bolagets värdekedja som härrör från skyddade företag, ska bolaget anses ha lämnat tillräcklig information, om den lämnade informationen motsvarar vad som anges i frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering. Med skyddade företag och frivilliga standarder avses detsamma som i lagen (2027:000) om hållbarhetsinformation från skyddade företag i ett rapporterande företags värdekedja.

13 §[7]

Upplysningar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling behöver inte tas in i hållbarhetsrapporten om det bedöms att ett offentliggörande skulle skada bolagets marknadsposition allvarligt och utelämnandet inte hindrar förståelsen av bolagets utveckling, ställning eller resultat eller konsekvenserna av verksamheten.

Upplysningar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling behöver inte tas in i hållbarhetsrapporten om det bedöms att ett offentliggörande skulle skada bolagets marknadsposition allvarligt och utelämnandet inte hindrar förståelsen av bolagets utveckling, ställning eller resultat eller konsekvenserna av verksamheten. *Om upplysningarna inte tas in i hållbarhetsrapporten ska en sammanfattning av dem tas in, om det kan göras utan att sådan skada uppkommer.*

Bolaget behöver inte heller i rapporten ta in följande upplysningar:

1. upplysningar som utgör företagshemligheter,

2. upplysningar som är säkerhetsskyddsklassificerade enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418 av den 18 oktober 2023 om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska för-

[7] Senaste lydelse 2024:347.

svarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa),

3. upplysningar som på någon annan grund omfattas av regler om dataskydd eller säkerhetsskydd.

Om bolaget utelämnar upplysningar med stöd av första eller andra stycket, ska det anges i rapporten. Bolaget ska inför varje nytt rapporteringstillfälle ta ställning till om det fortfarande finns skäl att utelämna upplysningarna.

16 §[8]

En filial till ett företag ska upprätta en hållbarhetsrapport för företaget, om

1. företaget har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),

2. företaget motsvarar ett aktiebolag,

3. företagets nettoomsättning inom EES för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än *1,7* miljarder kronor, och

4. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än *450 miljoner* kronor.

3. företagets nettoomsättning inom EES för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än *5* miljarder kronor, och

4. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än *2,2 miljarder* kronor.

För hållbarhetsrapporten gäller i övrigt 7 kap. 31 f § andra stycket första meningen och tredje–femte styckena. Det som där sägs om moderföretaget och dotterföretaget ska i stället avse företaget och filialen.

Paragrafen gäller inte om en hållbarhetsrapport för koncernen ska upprättas av företagets dotterföretag eller filial enligt 7 kap. 31 f § respektive 31 g §.

7 kap.

31 a §[9]

Om moderföretaget i en koncern är ett bolag av sådan form som avses i 6 kap. 10 §, ska förvaltningsberättelsen för koncernen, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport för koncernen, om koncernen uppfyller *mer än ett av* följande villkor:

1. medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *250*,

2. koncernens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de

Om moderföretaget i en koncern är ett bolag av sådan form som avses i 6 kap. 10 §, ska förvaltningsberättelsen för koncernen, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport för koncernen, om koncernen uppfyller följande *två* villkor:

1. medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *1 000*,

[8] Senaste lydelse 2024:347.
[9] Senaste lydelse 2024:347.

två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 280 miljoner kronor,	
3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *550 miljoner* kronor.	*2. koncernens* redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än *5 miljarder* kronor.
Det som sägs i första stycket gäller inte ett moderföretag som är en alternativ investeringsfond.	Det som sägs i första stycket gäller inte ett moderföretag som är *1.* en alternativ investeringsfond*, eller* *2. ett finansiellt holdingföretag enligt artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, i den ursprungliga lydelsen, vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamheter som är oberoende av varandra.* *Moderföretaget behöver inte i hållbarhetsrapporten för koncernen lämna information om dotterföretag som har tillkommit eller lämnat koncernen under räkenskapsåret. För ett dotterföretag som utelämnas ska det dock lämnas information om väsentliga händelser som har påverkat dotterföretaget under räkenskapsåret och som haft inverkan på koncernens hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter.*
31 b §[10]	
Det som sägs i 31 a § gäller inte ett moderföretag som även är ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag. *Undantaget gäller dock inte ett bolag som avses i 6 kap. 10 § första stycket vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.*	Det som sägs i 31 a § gäller inte ett moderföretag som även är ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag.

Det företag som är undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i förvaltningsberättelsen samt lämna uppgift om namn och säte för det överordnade moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen. Förvaltningsberättelsen ska också innehålla länkar till den förvaltningsberättelse för koncernen som upprättas av

[10] Senaste lydelse 2024:347.

det överordnade moderföretaget och till granskningsberättelsen för koncernen.

Om det överordnade moderföretaget har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får undantaget tillämpas endast om

1. hållbarhetsrapporten för koncernen har upprättats i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU eller på ett sätt som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG,

2. de upplysningar om dotterföretagets verksamhet som avses i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 har tagits in i dotterföretagets förvaltningsberättelse eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som upprättas av det överordnade moderföretaget, och

3. hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen offentliggörs i enlighet med 8 kap.

31 c §[11]

Hållbarhetsrapporten för koncernen ska upprättas med tillämpning av 6 kap. 12–*12 c*, *12 e*, 13 och 14 §§. Det som där sägs om årsredovisningen, bolaget och hållbarhetsrapporten ska i stället avse koncernredovisningen, koncernen och hållbarhetsrapporten för koncernen.	Hållbarhetsrapporten för koncernen ska upprättas med tillämpning av 6 kap. 12–*12 d*, *12 f*, 13 och 14 §§. Det som där sägs om årsredovisningen, bolaget och hållbarhetsrapporten ska i stället avse koncernredovisningen, koncernen och hållbarhetsrapporten för koncernen.

I artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 finns ytterligare bestämmelser om innehållet i hållbarhetsrapporten för ett moderföretag som ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen enligt 31 a §.

Moderföretaget ska lämna hållbarhetsinformation till arbetstagarföreträdare i koncernen och med dem diskutera relevant information och metoder för att få och verifiera hållbarhetsinformation samt se till att arbetstagarföreträdarnas uppfattning meddelas koncernledningen.

31 f §[12]

Ett dotterföretag ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om

1. det yttersta moderföretaget motsvarar ett aktiebolag men har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och har en nettoomsättning inom EES som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än *1,7* miljarder kronor, och	1. det yttersta moderföretaget motsvarar ett aktiebolag men har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och har en nettoomsättning inom EES som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än *5* miljarder kronor, och
2. *dotterföretaget är ett bolag som avses i 6 kap. 10 §.*	2. *dotterföretagets nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret*

[11] Senaste lydelse 2024:347.
[12] Senaste lydelse 2024:347.

	har uppgått till mer än 2,2 miljarder kronor.

Hållbarhetsrapporten ska innehålla den information som avses i 6 kap. 12 a § första stycket 3 och 4 och andra stycket och 12 b § 1–7 och 9. Det som i de bestämmelserna sägs om bolaget ska i stället avse koncernen.

Den informationen som avses i andra stycket ska ha det närmare innehåll som anges i

1. de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b eller 40b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, eller

2. de standarder som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdiga enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.

Om den information som behövs för att upprätta hållbarhetsrapporten inte är tillgänglig, ska dotterföretaget begära att moderföretaget tillhandahåller den information som behövs för att dotterföretaget ska kunna upprätta rapporten.

Om ett dotterföretag inte får den information som behövs av moderföretaget, ska dotterföretaget upprätta hållbarhetsrapporten med de uppgifter som dotterföretaget har.

31 g §[13]

Om ett moderföretag som avses i 31 f § bedriver näringsverksamhet genom en filial ska filialen upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om

1. moderföretaget inte har ett sådant dotterföretag som anges i 31 f §, och

2. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än *450 miljoner* kronor.	2. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än *2,2 miljarder* kronor.

För en sådan hållbarhetsrapport ska 31 f § andra–femte styckena tillämpas.

	8 kap.
	15 e §
	Det som sägs i 15 c § första och andra styckena och 15 d § gäller inte om tredjelandsföretaget är ett finansiellt holdingföretag enligt artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, i den ursprungliga lydelsen, vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamheter som är oberoende av varandra.
6. Om information om ett bolags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver *den nya* bestämmelsen om bolagets värdekedja i 6 kap. 12 c §	6. Om information om ett bolags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver bestämmelsen om bolagets värdekedja i 6 kap. 12 c § andra

[13] Senaste lydelse 2024:347.

andra stycket inte tillämpas av bolaget under de första tre räkenskapsåren från det att *de nya* bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga *i enlighet med punkterna 2–5*. Om bolaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att *erhålla* informationen, skälen till att informationen inte har kunnat *erhållas* och det sätt på vilket bolaget avser att i framtiden ta fram informationen.

stycket *i dess lydelse efter den 30 juni 2024 och före den 19 mars 2027 eller 6 kap. 12 d § första stycket i dess lydelse efter den 18 mars 2027* inte tillämpas av bolaget under de första tre räkenskapsåren från det att bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga *för bolaget*. Om bolaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att *skaffa* informationen, skälen till att informationen inte har kunnat *skaffas* och det sätt på vilket bolaget avser att i framtiden ta fram informationen.

---

1. Denna lag träder i kraft den 19 mars 2027.

2. För företag som redan har börjat tillämpa bestämmelserna om hållbarhetsrapport i dess lydelse efter den 30 juni 2024, ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport även tillämpas för räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025.

Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

dels att punkt 10 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:348) om ändring i den lagen ska upphöra att gälla,

dels att 6 kap. 1 § och 8 kap. 5 c § ska ha följande lydelse,

dels att punkt 8 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:348) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
6 kap.	
1 §[2]	
Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:	
1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,	– 1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,
2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,	– 2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,
2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,	– 2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
3 § första stycket om vissa upplysningar om ekonomiska föreningar,	– 3 § första stycket om vissa upplysningar om ekonomiska föreningar,
5 § om kassaflödesanalys, och	– 5 § om kassaflödesanalys, och
10–14 §§ om hållbarhetsrapport.	– 10–14 §§ om hållbarhetsrapport.
Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.	
Värdepappersbolag ska även tillämpa det som sägs i 6 kap. 1 b § årsredovisningslagen om immateriella nyckelresurser.	
Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.	
Sådana små och icke-komplexa institut som avses i artikel 4.1.145 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 och som är företag av sådan storlek som avses	

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

[2] Senaste lydelse 2024:348. Ändringen innebär att femte stycket tas bort.

i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen får begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten enligt 6 kap. 12 g § samma lag.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 a § årsredovisningslagen ska kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ som övervakar dem på de villkor som anges i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 anses som dotterföretag till det centrala organet.

8 kap.

5 c §[3]

Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning *och* revisionsberättelse för bankaktiebolag i bankregistret.

Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning, revisionsberättelse *och granskningsberättelse* för bankaktiebolag i bankregistret.

Registreringen ska göras på svenska. Om ett bankaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering ska göras på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *ge* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.

Den som begär att en registrering ska göras på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *lämna* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.

8. Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver *den nya* bestämmelsen om bolagets värdekedja i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen inte tillämpas av företaget under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga *i enlighet med punkterna 2–7*. Om företaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att *erhålla* informationen, skälen till att informationen inte har kunnat *erhållas* och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

8. Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver bestämmelsen om bolagets värdekedja i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen *i dess lydelse efter den 30 juni 2024 och före den 19 mars 2027 eller 6 kap. 12 d § första stycket samma lag i dess lydelse efter den 18 mars 2027* inte tillämpas av företaget under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga *för företaget*. Om företaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att *skaffa* informationen, skälen till att informationen inte har kunnat

[3] Senaste lydelse 2007:1461.

skaffas och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Denna lag träder i kraft den 19 mars 2027.

Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

dels att punkt 10 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:349) om ändring i den lagen ska upphöra att gälla,

dels att 6 kap. 1 § och 8 kap. 5 c § ska ha följande lydelse,

dels att punkt 8 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:349) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
6 kap.	
1 §[2]	
Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:	
1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,	– 1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,
2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,	– 2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,
2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och	– 2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och
10–14 §§ om hållbarhetsrapport.	– 10–14 §§ om hållbarhetsrapport.
Det som sägs i 6 kap. 1 § andra stycket 6–8 årsredovisningslagen om upplysningar om kvotvärde ska dock i stället avse nominellt belopp.	
Försäkringsaktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.	
Försäkringsaktiebolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.	
Det som sägs i första stycket om 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen gäller inte tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar. *Sådana captivebolag för försäkring*	Det som sägs i första stycket om 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen gäller inte tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar.

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.
[2] Senaste lydelse 2024:349.

respektive återförsäkring som avses i artikel 13.2 eller 13.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) och som är företag av sådan storlek som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen får begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten enligt 6 kap. 12 g § samma lag.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 a § årsredovisningslagen ska försäkringsföretag, som ingår i en grupp och omfattas av grupptillsyn enligt 19 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

8 kap.

5 c §[3]

Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning *och* revisionsberättelse för försäkringsaktiebolag i försäkringsregistret.

Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning, revisionsberättelse *och granskningsberättelse* för försäkringsaktiebolag i försäkringsregistret.

Registreringen ska göras på svenska. Om ett försäkringsaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering ska göras på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *ge* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.

Den som begär att en registrering ska göras på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *lämna* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.

8. Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver *den nya* bestämmelsen om bolagets värdekedja i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen inte tillämpas av företaget under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga *i enlighet med punkterna 2–7*. Om företa-

8. Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver bestämmelsen om bolagets värdekedja i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen *i dess lydelse efter den 30 juni 2024 och före den 19 mars 2027 eller 6 kap. 12 d § första stycket samma lag i dess lydelse efter den 18 mars 2027* inte tillämpas av företaget under de

[3] Senaste lydelse 2007:1462.

get inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att *erhålla* informationen, skälen till att informationen inte har kunnat *erhållas* och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga *för företaget*. Om företaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att *skaffa* informationen, skälen till att informationen inte har kunnat *skaffas* och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Denna lag träder i kraft den 19 mars 2027.

Förslag till lag om ändring i revisorslagen (2001:883)

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om revisorslagen (2001:883)

dels att 17 § ska ha följande lydelse,

dels att ikraftträdandebestämmelsen till lagen (2024:355) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya punkter, 2 och 3, i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:355) om ändring i den lagen, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
17 §[2]	
Ett handelsbolag eller aktiebolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig. Den huvudansvariga ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning. *Om uppdraget avser granskning av en hållbarhetsrapport, ska en huvudansvarig utses för den delen. Bolaget ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om vem eller vilka som är huvudansvariga.*	Ett handelsbolag eller aktiebolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig. Den huvudansvariga ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning.
Om uppdraget avser både revision av finansiella rapporter och granskning av hållbarhetsrapporter, får samma person vara huvudansvarig för hela uppdraget.	*Om uppdraget avser granskning av en hållbarhetsrapport, ska en huvudansvarig utses för den delen. Den huvudansvariga ska vara auktoriserad revisor med särskild behörighet att granska hållbarhetsrapporter. Bolaget ska så snart det kan ske underrätta uppdragsgivaren om vem eller vilka som är huvudansvariga.* Om uppdraget avser både revision av finansiella rapporter och granskning av hållbarhetsrapporter, får samma person vara huvudansvarig för hela uppdraget.

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

[2] Senaste lydelse 2024:355.

Den huvudansvariga ska underteckna revisionsberättelser, granskningsberättelser och andra utlåtanden. Om en berättelse eller ett utlåtande undertecknas av flera revisorer, ska det anges vem som är huvudansvarig.

Första–tredje styckena gäller även ett registrerat revisionsbolag från en annan stat inom EES än Sverige.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

2. Även om kraven för registrering i den nya 16 b § andra meningen inte är uppfyllda ska Revisorsinspektionen registrera en fysisk person eller ett företag från tredjeland som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter som avser de räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2030, om sökanden ger in följande uppgifter till Revisorsinspektionen:

a) namn och adress för revisorn eller revisionsföretaget och information om revisionsföretagets juridiska struktur,

b) en förklaring om att den revisor från ett tredjeland som undertecknar granskningsberättelsen har förvärvat kunskap om hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapportering samt information om nivån på denna kunskap,

c) en beskrivning av eventuella nätverk som revisorn eller revisionsföretaget tillhör,

d) de granskningsstandarder och krav på opartiskhet och självständighet som har tillämpats vid den berörda granskningen av hållbarhetsrapportering,

e) en beskrivning av det interna system för kvalitetskontroll som revisionsföretaget har och som omfattar granskningen av hållbarhetsrapportering,

f) en uppgift om huruvida den revisor eller det revisionsföretag som ansvarar för granskningsuppdragen har kvalitetskontrollerats och när den senaste kvalitetskontrollen i så fall utfördes samt nödvändig infor-

mation om resultatet av denna kvalitetskontroll.

3. Registreringen ska göras när Revisorsinspektionen har tagit emot den information som anges i punkt 2. I registreringen ska anges att den ger behörighet att granska hållbarhetsrapporter för de räkenskapsår som inleds under den period som anges i punkt 2.

Denna lag träder i kraft den 19 mars 2027.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2026-11-05

Närvarande: F.d. justitierådet Dag Mattsson samt justitieråden Magnus Medin och Martin Nilsson

Lättnader i kraven på hållbarhetsrapportering

Enligt en lagrådsremiss den 22 oktober 2026 har regeringen (Justitiedepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om hållbarhetsinformation från skyddade företag i ett rapporterande företags värdekedja,
2. lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554),
3. lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
4. lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag,
5. lag om ändring i revisorslagen (2001:883).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunnige André Kalldal.

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Justitiedepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 19 november 2026

Närvarande: statsminister Kristersson, ordförande, och statsråden Busch, Strömmer, Forssmed, Tenje, Forssell, Wykman, Malmer Stenergard, Kullgren, Liljestrand, Bohlin, Dousa, Larsson, Britz, Mohamsson, Lann

Föredragande: statsrådet Strömmer

Regeringen beslutar proposition 2026/27:21 Lättnader i kraven på hållbarhetsrapportering